

Hồng Sakura

Đã đến đây rồi... Chờ ai cũng có đôi người đến đây...

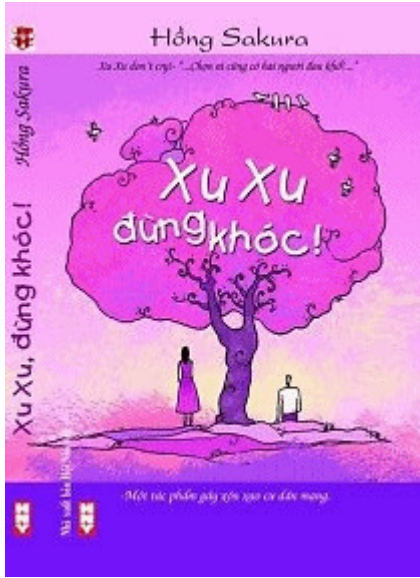
Xu Xu, đừng khóc!
Hồng Sakura

Truyện tranh thiếu nhi

Truyện này phần tiếp theo của cuốn truyện

[Chương 1: chương 1](#)

[Chương 2](#)

[Chương 3](#)

[Chương 4: Chương 4](#)

[Chương 5](#)

[Chương 6](#)

[Chương 7](#)

[Chương 8](#)

[Chương 9](#)

[Chương 10](#)

[Chương 11](#)

[Chương 12](#)

[Chương 13](#)

[Chương 14](#)

[Chương 15](#)

[Chương 16](#)

[Chương 17](#)

[Chương 18](#)

[Chương 19](#)

[Chương 20](#)

[Chương 21](#)

[Chương 22](#)

[Chương 23](#)

[Chương 24](#)

[Chương 25](#)

[Chương 26](#)

[Chương 27](#)

[Chương 28](#)

[Chương 29](#)

[Chương 30](#)

[Chương 31](#)

[Chương 32](#)

[Chương 33](#)

[Chương 34](#)

[Chương 35](#)

[Chương 36](#)

[Chương 37](#)

[Chương 38](#)

[Chương 39](#)

[Chương 40](#)

[Chương 41](#)

[Chương 42](#)

[Chương 43](#)

[Chương 44](#)

[Chương 45](#)

[Chương 47](#)

[Chương 48](#)

[Chương 49](#)

[Chương 50](#)

[Chương 51](#)

[Chương 52](#)

[Chương 53](#)

[Chương 54](#)

[Chương 55](#)

[Chương 56](#)

[Chương 57](#)

[Chương 58](#)

[Chương 59](#)

[Chương 60](#)

[Chương 61](#)

[Chương 62](#)

[Chương 63](#)

[Chương 64](#)

[Chương 65](#)

[Chương 66](#)

[Chương 67](#)

[Chương 68](#)

[Chương 69](#)

[Chương 70](#)

[Chương 71](#)

[Chương 72](#)

[Chương 73](#)

[Chương 74](#)

[Chương 75](#)

[Chương 76](#)

[Chương 77](#)

[Chương 78](#)

[Chương 79](#)

[Chương 80: Chương 80 – Chương cuối](#)

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 1: chương 1

Chương 1: chương 1

tôi có 1 cái tên đẹp – Trường Xuân,

theo ba tôi, có nghĩa là một mùa xuân dài, mà mùa xuân thì luôn vui và hạnh phúc.

cũng có ý nghĩa chứ nhỉ..

thế mà rất ít người gọi tôi bằng cái tên đẹp ấy, mà thay vào đó,

họ gọi tôi là...Xu khờ.

thực ra thì, tôi có tên ở nhà là Xu Xu – mẹ tôi gọi thế cho dễ thương ấy mà, còn chữ khờ là vì...tôi khờ thật.

tôi cũng ko biết tại sao nữa, nhưng ai cũng nói như vậy,

thì chắc là như vậy rồi. T__T

vì khờ nên tôi hay bị kẻ khác bắt nạt, chỉ trừ người thân của tôi.

hồi học tiểu học, tôi luôn là đứa bị phạt trong các trò chơi,

ví dụ nếu chơi trò Cá sấu lên bờ, thì tôi là cá sấu,

còn nếu là trò nhảy dây thì tôi sẽ phải cầm dây, còn đầu kia thì cột vào góc cột...

những khi thấy con gái mình cứ bị thua hoài và chịu phạt hoài, ba tôi đâm ra cáu..

“nghỉ chơi đi, để đứa khác nó chịu!!”

“nhưng mấy bạn bảo có con chơi mới vui mà...”

“trời ơi, con gì mà khờ thế ko biết.”

đó là câu tôi nghe rất quen thuộc, đến nỗi chỉ mới nghe “trời ơi”,

là tôi biết ba, mẹ, hay ông nội sẽ nói gì tiếp theo ^-^

mà khờ cũng đâu có sao đâu hen, miễn là tôi vẫn thấy vui, vẫn thích chơi với mọi người,

họ có bắt nạt tôi thì họ cũng là bạn tốt, họ vẫn chia quà bánh cho tôi ấy chứ..

năm tôi 7 tuổi, có 1 gia đình nọ dọn đến ở gần, ba nói,

là gia đình bạn thân của ba.

từ khi đó, tôi có 1 “người bảo vệ” – tên là Khánh Đường,

nhưng cũng như tôi, ở nhà cậu ấy được gọi là Đu Đu.

Xu Xu và Đu Đu ^0^

mẹ tôi bảo, Đu Đu sẽ chơi với tôi, ko để tôi bị bọn con nít khác ăn hiếp..

quả thực, từ hồi có Đu Đu nhập bọn, cậu ấy bênh vực tôi nhiều,

bọn trẻ kia cũng hết cách bắt nạt tôi,

thậm chí, Đu Đu còn bắt nạt lại bọn họ nữa..

Đu Đu thật là oai phong ^-^

oai phong với cả tôi...!!

“Đu Đu, chờ với!”

“Này! Mà đừng gọi tao như vậy, bọn nó nghe thì chếttt!! mà nhỏ hơn tao 7 tháng, nên gọi tao là Ca Ca nghe chưa!”

“Hổng hiểu...”

“Nói tóm lại là phải gọi như tao bảo, khỏi hiểu cũng được”

“nhưng tên Đu Đu dễ thương mà..”

“dễ thương cái con khi!”

và vì thế, trước mặt bọn trẻ khác, tôi phải gọi Đu Đu là Ca Ca,

còn khi chỉ có 2 đứa, tôi lại thích gọi cậu ấy là Đu Đu...
ban đầu thì Đu Đu Ca Ca có nổi giận,
la lối um sùm, nhưng về sau nghe quen, hẳn cũng thôi ko kêu ca thêm.
khi chúng tôi vào cấp 2, mẹ tôi ko cho Đu Đu gọi mày tao với tôi nữa,
mà hãy gọi là “tớ với cậu” T__T
ba tôi cũng ko quên dặn dò Đu Đu nhớ coi chừng,
đừng để tôi bị bạn bè chơi xấu hay ăn hiếp...
nhưng mà Đu Đu lớn lên thì đã chán chơi với tôi,
hắn thích đi la cà với mấy tên bạn lêu lổng hơn.
có lần tôi đội mưa về nhà, vì Đu Đu lấy mất cái áo mưa màu đỏ của tôi để
chơi trò đấu bò tót.

+____+

tôi bị cảm lạnh phải nghỉ học mất 2 ngày,
còn Đu Đu thì bị ba mẹ cậu ấy mắng và đánh cho 1 trận,
phạt phải chép bài cho tôi..
Đu Đu sang nhà, mang tập chép trong lớp về cho tôi xem,
chữ cậu ấy xấu kinh khủng, chắc tôi bị mất điểm vở sạch rồi.. hic hic
“khỏe chưa?”

“bớt rồi.”

“mai đi học được ko, tớ qua chờ Xu.”

“uh. được..”

“à...xin lỗi hén.”

khi cậu ấy nói câu xin lỗi, mặt cậu ấy cứ cúi gầm, hai lỗ tai thì đỏ như gấc.
tôi cười toe toét, vì tôi đâu có trách gì Đu Đu đâu..

Sau hôm đó, Đu Đu để mắt đến tôi nhiều hơn, có lẽ cậu ấy sợ tôi lại có
chuyện,

và mình lại phải chịu phạt nữa..

chỉ khi đưa tôi về nhà an toàn xong, Đu Đu mới đi chơi với bạn,
cả giờ ra chơi, Đu Đu cũng dắt tôi theo, ko cho tôi chơi nhảy dây hay đánh
đũa với bọn con gái,

mà bảo tôi hãy chơi bắn bi, lò cò, đá cầu với cậu ấy và đám con trai.

tôi ko chơi được mấy trò này, nên chỉ ngồi bó gối xem cậu ấy..

Đu Đu học bình thường nhưng lại chơi rất giỏi...
còn được bạn bè kính nể, luôn làm “lãnh đạo” của họ
tôi thật là ngưỡng mộ Đu Đu. ^__^
tuy nhiên, Đu Đu cũng hay làm tôi khóc, đặc biệt là lần nọ..
Đu Đu chơi ô quan nhưng lại bỏ 2 viên vào 1 cửa, để ăn Ô Quan lớn,
tôi ngồi ngoài xem nên thấy hết, nhưng bọn bạn thì ko,
vì vậy tôi khêu Đu Đu hỏi..
“Ca Ca bỏ 2 viên vào ô này kìa, lộn rồi, đâu ăn được Quan Lớn?”
thế là mấy đứa kia la toáng lên – “thằng Đường ăn gian!!”,
rồi nhất định bắt Đu Đu trả 4 bịch nước Cocacola – phần cược của trò chơi.
Đu Đu rất giận tôi, cậu ấy trông vô cùng hung dữ...
“Đồ Ngu!”
Cậu ấy quát rất to, làm tôi sợ chết khiếp, mặt tôi xanh như tàu lá.
“Tao ko chơi với con khờ như mày nữa!!”
Và cậu ấy bỏ đi, mặc tôi đứng ôm 2 chiếc cặp - của tôi và của Đu Đu,
tôi khóc liền 1 hơi, khóc tức ta tức tử, cứ thế nước mắt ngấn dài, tôi đi về nhà, chui vào phòng và đóng kín cửa...
ông nội hỏi nhưng tôi ko nói gì, cứ ôm gối mà khóc.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 2

Chương 2

mấy hôm sau, ở xóm hay vào lớp, tôi đều ko thèm nhìn mặt Đu Đu,
cậu ấy cũng chẳng bận tâm, coi như ko có tôi, ko quen tôi..
cứ như vậy đến ngày thứ 4, tôi bị 2 thằng nhóc lớp bên cạnh bắt con thằn
lằn dí vào mặt,
tôi sợ lắm, nên cứ hì hục mà chạy...
bỗng Đu Đu xuất hiện như 1 vị cứu tinh,
cậu ấy lấy đá ném vào 2 tên kia, rồi còn đồng dục nói
“Tụi bây mà đụng đến Xu Xu là coi chừng tao đó!”

nhờ vậy mà chúng tôi ko giận nhau nữa, coi như huề,
có điều Đu Đu căn dặn rằng, khi cậu ấy đang chơi thì đừng có nói gì hết.
và tôi đồng ý...

mấy nhỏ trong lớp cứ nói rằng, “con Xu rồi sẽ lấy thẳng Đường làm
chồng”,

rồi bọn họ cười hô hô lên..

tôi đâu có thấy gì đáng cười, nếu mà có lấy Đu Đu làm chồng thật,
thì cũng tốt thôi, cậu ấy luôn bảo vệ tôi mà.

đổi lại tôi giúp Đu Đu làm bài kiểm tra Toán..

À còn chuyện này cũng lạ lạ, mặc dù tôi là Xu khờ,
nhưng tôi lại luôn được 10 điểm môn Toán và Lý
hầu như ko có lần nào dưới 9 điểm cả..

ba Đu Đu làm ở trường Giáo dục gì đó, bảo ba tôi đưa tôi đi test IQ thử
xem,

ông nội tôi nói đưa đi làm chi cho xấu hổ T__T,
nhưng cuối cùng thì ba cũng đưa tôi đi test..

“127! con gái anh thuộc nhóm cực kỳ thông minh!”

“Cái gì??”

tôi còn nhớ rõ mặt ba tôi giống như vừa được người ta báo trúng số,
trong khi mình ko hề mua vé số vậy...

ông bác sĩ kiểm tra IQ nhìn tôi gật gù,

nói rằng ít ai ở độ tuổi 13 đạt được chỉ số cao như vậy lắm.

“ông có lộn ko? nó khờ lắm, y như bị bệnh kém phát triển trí tuệ vậy!” T_T

“chỉ là phản ứng cư xử thôi, ko có liên quan đến trí tuệ. cô bé có tư duy
logic và đầu óc nhạy bén hơn người bình thường nhiều..”

lần đầu tiên tôi thấy hãnh diện vô vàn... ^0^

Đu Đu cũng đi test nhưng kết quả chỉ có 89 ^^

và cậu ấy quê quê, trề môi nói tại tôi...may mắn (???)

....

từ sau đó ba tôi vác cái kết quả IQ đi khoe khắp xóm,

bảo rằng, “con Xu khờ nhà tui là thần đồng đó nghen”, ặc ặc..

cả ông nội cũng tự hào, vỗ ngực – “dòng họ nhà ông mà y mà..!”

chắc là vậy...

nhờ “dòng họ nhà ông” mà năm lớp 11, tôi thi đậu 1 suất học bổng lớp chuyên ban A tại trường Trung Học Quốc Tế Grand gì đó

– 1 trường của nước ngoài đầu tư, nên toàn dân khá giả học ko àh.

thực ra, thầy dạy Toán bảo tôi thi thử cho biết thôi, ai ngờ lại giật giải, nên ba tôi quyết rút tên tôi khỏi trường Gia Định đang học để chuyển qua Grand School..

điều đó có nghĩa là tôi ko được học chung với Đu Đu nữa.

ai sẽ bảo vệ tôi đây, huhu...

“hay Đu Đu chuyển qua học với tớ nhé?”

“Thôi, nhà tớ ko có nhiều tiền vậy.”

“nhưng tớ phải học ở đó 1 mình sao?hic hic”

“17 tuổi chứ có phải hồi bé đâu, ráng tự lo đi. tớ đâu phải là cận vệ của cậu!”

Đu Đu nói thế nhưng ánh mắt của cậu ấy cũng buồn rười rượi, tôi giờ tay hứa là

“sau này sẽ học dở đi để bị đuổi khỏi trường đó, về lại trường mình học chung với cậu”

Đu Đu cười khè khè, nói – “đồ khờ”

Hắn mắng tôi như vậy chắc cả nghìn lần rồi ấy

nhưng tôi ko còn giận nữa, chỉ cười thôi, vì quen rồi mà...

[TRƯỜNG QUỐC TẾ GRAND SCHOOL]

mặc dù cũng mặc 1 loại đồng phục với mọi học sinh khác,

tôi vẫn trông thấp kém hơn bọn họ, vì tôi ko có ipod, ko có cellphone, cũng ko có giày Converse hay quần Abe bie...

vì thế, tôi trở thành kẻ ngoài cuộc, 1 con nhà quê, vừa quê vừa khờ, dù cho tôi sống ở Sài Gòn từ hồi bé...

lớp học mới sang trọng gấp mấy lần lớp cũ, có camera và máy lạnh nữa, thật là tiện nghi làm sao..

“Hôm nay lớp mình có 1 bạn mới – bạn này vừa nhận học bổng do thầy Hiệu trưởng trường ta đích thân tuyển chọn.”

tiếng vỗ tay vang lên nhưng mặt ai cũng tỏ ra dò xét,

cô giáo chủ nhiệm ngoắc tôi lại và bảo tôi hãy tự giới thiệu đi.

“Tớ tên là Trường Xuân.”

ko ai vỗ tay hay nói gì, tôi cúi mặt run run, mồ hôi bắt đầu túa ra,

Đu Đu ơi..

“Chào, Trường Xuân. Ở đây còn chỗ trống nè!”

Giọng 1 bạn nữ cất lên và cô giáo cũng vỗ vai tôi

“uh, Xuân, em đến ngồi cạnh Hương Kim nhé.”

Hương Kim vỗ tay với tôi, đó là 1 cô bạn khá dễ thương, đôi mắt to tròn và long lanh,

tóc cô ấy cột thành đuôi gà, lúc lắc phía sau trông hay hay..

tôi xuống chỗ ngồi của mình và nói lí nhí với Kim

“cảm ơn nhé.”

cô ấy mỉm cười rất thân thiện, người bạn đầu tiên của tôi ở đây.

còn người bạn thứ hai, sau 2 ngày mới bắt chuyện với tôi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 3

Chương 3

khi tôi đang cầm cúi đọc Nữ hoàng Ai Cập, quyển truyện tranh yêu thích,

thì có 2 phong chocolate được ném lên bàn cái phịch,

tôi ngẩng đầu dậy,

cậu ấy ngồi trước mặt tôi – 1 anh bạn có sống mũi cao và tóc thì vuốt keo xì tin,

nói hất hàm “Ăn đi.”

“Ăn cái này á?”

“Chứ ko lẽ ăn tôi?”

“Nhưng sao lại cho tớ?”

“có dư thì cho.”

“vậy hả? cảm ơn.”

nói xong tôi lấy 2 thanh chocolate đặt sang 1 bên và cúi xuống tiếp tục đọc..

được chừng 20 giây, cậu bạn nọ lại giật quyển truyện của tôi,

“sao ko ăn??”

“thì để lát về ăn...”

“tôi muốn bạn ăn ngay!”

cậu ấy cứ nhìn tôi trừng trừng, và vì sợ,

tôi lột thanh chocolate ra và bỏ vô miệng nhai chóp chép.

“ngon ko?”

“Ko...”

“SAO KHÔNG??Chocolate ngoại mà ko ngon à?”

* ___ * lại có 1 người đang bắt nạt tôi..

“uh..ngon..”

“sao lúc nãy bảo ko bây giờ bảo là ngon?”

“thì tại cậu muốn tớ nói ngon.”

hai mắt cậu ấy sưng ra như 2 hòn bi trong vắt,

rồi lại phì ra cười có vẻ như thích thú lắm..

“bạn nghe lời quá nhi?”

“...”

“biết tên tôi chứ?”

“Ko..”

“ko biết thật à?”

“Ko..”

“Đoán đi ^-^”

rồi cậu ta khoanh tay trước ngực, đứng dậy,

búng tay 1 cái rồi đặt bàn tay lên vai tôi,

“cho gợi ý nhé, tên của 1 con vật oai phong!”

con vật oai phong à?

con hổ? sư tử? hay là đại bàng?

nhưng tại sao tôi phải đoán tên cậu ấy làm gì..

chỉ việc hỏi Kim là ra ấy mà. ^o^

“cậu ngồi bàn trước tên gì Kim hen?”

“Ai?”

“Cái cậu ngồi đây này.”

tôi chỉ tay lên chỗ trước và Kim nhìn tôi cười khúc khích.

“Xuân cũng thích cậu ấy rồi à?”

“huh?”

“nhưng Long là hot boy đó, khó mà lọt vào mắt cậu ấy được à.”

“là sao?”

Kim cười và ko nói nữa, cô ấy lấy bút ra làm bài,

tôi thật ko hiểu lắm lời Kim nói,

nhưng mà thôi cứ biết cậu ấy tên Long là được rồi,

Long là con rỗng, cũng oai phong thật.

....Giờ ra về...

“này, biết tên tôi chưa?”

“Long.”

“Sao biết? Có hỏi ai ko?”

“Có, hỏi Hương Kim!”

“Chòy! Trớt quớt, sao ko đoán???”

“Đoán ko ra.”

cậu ấy cau mặt hơi thất vọng nhưng rồi cũng mỉm cười.

“mai gặp,hen.”

tôi chưa mở miệng nói gì thì cậu ấy nhảy ra khỏi ghế

và bước chân sáo tung tăng với 2 cậu bạn nữa..

tôi chỉ việc đi bộ ra cổng và lên xe buýt của trường đưa rước.

có vài đứa khác hoặc tự đi xe máy, hoặc có bố mẹ đón bằng ô tô
trông họ rất là sành điệu -__-

.....

“Việc học ở trường tốt ko con?”

“Tốt ạ.”

“Có nhiều bạn ko?”

“Ko nhiều, chỉ có 1 bạn ngồi kế bên.”

mẹ dừng tay lật rau, ngó nhìn tôi kỳ lạ lắm,

rồi tự nhiên thở dài...

“khờ quá, sao ko kết nhiều bạn? hay con ngốc nên ko ai chơi với con?”

“em à.”

ba tôi ngồi ngoài ghế salon lên tiếng nhắc,
mẹ tôi im lặng cúi đầu và lại thở dài.
hình như cái việc tôi có 1 người bạn là tẻ lắm thì phải
nhưng tôi chỉ đi học được 2 ngày thôi mà...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 4: Chương 4

Chương 4: Chương 4

“này, có phải ít bạn là dở lắm ko?”

“hả?”

Đu Đu xoay cái rubít và nhăn như khi, nên có vẻ ko để ý đến
câu hỏi của tôi.

cậu ấy “hả” nhưng rồi tiếp tục xoay xoay cái cục vuông 6 mặt đó
mặt tôi cứ tha thần nghĩ ngợi

có lẽ mình phải làm quen thêm nhiều bạn nữa.

“HURAYYYYYYYYYY

~~”

Đu Đu nhảy lên và la to sung sướng,
cuối cùng cậu ấy cũng xoay được 6 mặt thành công...

tôi vẫn buồn thiu.

lúc này, Đu Đu mới quan tâm đến tôi.

“sao thế?”

“chẳng có gì.”

“chẳng có gì là sao! nói xem!”

“tớ đi ngủ đây.”

ko hiểu sao tôi lại giận dữ như thế, chỉ biết là
tôi ko thích kể cho Đu Đu nghe nữa.

kệ cậu ấy với cục rubít đó đi.

>_

.....

với mục tiêu kết được nhiều bạn,
tôi cố gắng tiếp cận vài đứa con gái ngồi cùng tổ
vào giờ ra chơi.

nhưng mà...

“Bạn tên gì? Bạn có đọc truyện tranh ko?”

“Ko, con nít à mà đọc truyện tranh?”

“huh?..”

.....sau 1 ngày cố gắng,

tôi vẫn ko hòa nhập được với nhóm nào cả,

họ chơi và nói những thứ quá xa lạ với tôi,

như là Bi-Rain, dancing, và mỹ phẩm..

cuối cùng tôi chỉ có thể ngồi ở chỗ của mình,

chống cằm ngó ra cửa sổ và nhớ đến câu nói của mẹ...

“HỦ~~!!”

một cái đầu ló ra trước cửa sổ và giơ 2 tay lên cười

đó là Long...

“Eh, bạn mới trong lớp của mày à?”

người bạn đi cùng Long vỗ vai cậu ấy và hỏi,

Long gật đầu, cho tay vào túi áo và móc ra thanh kẹo,

lại là chocolate, và đưa qua cửa sổ cho tôi.

tôi lắc đầu, quay vào lớp.

“Hey...này..!!”

có vẻ quê quê, Long chạy vào chỗ tôi, theo sau là anh bạn kia,

dáng đi đủng đỉnh..

“chưa ai từ chối chocolate của tôi đấy!”

“nhưng tớ ko thích chocolate.”

“con gái nào mà chẳng thích chocolate!”

“tớ ko thích.”

tiếng cười nho nhỏ của anh bạn nọ phía sau làm Long hơi nóng,

cậu ấy dẫn thanh chocolate xuống mặt bàn

“nhận đi rồi muốn ném cũng được, tôi chỉ ko thích bị từ chối.”

rồi cậu ta bỏ đi ra ngoài

sau đó ko thấy Long vào lớp học nữa, cho đến hết buổi.

“Long lại trốn học.”

Hương Kim nói nhỏ bằng giọng chán nản khi xếp tập vở vào cặp, tôi nhìn lên chỗ của Long, cặp sách của cậu ấy vẫn còn đó.

“có vẻ như cậu ấy rất hay trốn học thì phải?”

“uh. 1 tuần ít nhất 1 lần.”

“ko bị kỷ luật sao?”

“có chứ, nhưng đâu cũng hoàn đấy. Ba cậu ấy làm to mà.”

tôi nhún vai, tiếp tục bỏ bút viết vào túi của mình, rồi 2 quyển sách, rồi... thanh kẹo của Long ban nãy..

“Kim có thích chocolate ko?”

“Ah..của Long hả?”

“UH. Sao cậu ấy hay có chocolate thế?”

“Của mấy đứa con gái tặng đó.”

“tại sao?”

Kim cười tủm tủm, lúc lắc 2 bím tóc, rồi bảo tôi rằng cô ấy ko ăn thanh kẹo đó.

tôi đành cầm nó trên tay và ra về, vì bỏ vào túi sẽ bị chèm nhẹp, kinh lắm...

...Khi tôi lên xe buýt,

tôi thấy Long và 2 cậu bạn khác nữa ngồi ở cuối xe họ đang chơi game bằng điện thoại di động và cười hô hố.. thật là hư hỏng.

“eh, cô bạn mới cùng lớp của mà y kìa!”

giọng anh bạn hồi nãy lại vang lên khi tôi vừa ngồi xuống, tay tôi đổ mồ hôi, ko biết tại sao..

ko có chuyện gì xảy ra, cho tới khi tôi xuống trạm tôi nhận thấy Long cũng xuống theo, và đi phía sau tôi. vì cậu ấy ko gọi, nên tôi cứ đi thẳng và thấy run sợ, hic , sợ cái gì đó ko rõ nữa.

ai đó vỗ vai và nói “Xu Khờ!”

tôi giật nảy người và tay bóp thanh kẹo bẹp dí.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 5

Chương 5

“Gì vậy?”

Ôi trời, là Đu Đu!

tôi mừng rỡ ôm cánh tay Đu Đu và kéo cậu ấy đi, hình như Long vẫn ở đâu đó phía sau.

“có người theo dõi tớ!”

“gì? theo dõi á?”

“uh, vì tớ ko nhận kẹo của anh ta, anh ta nổi cáu!”

“thằng nào ?”

Đu Đu hỏi lớn nhưng tôi cứ thì thào thì thào, như thể sợ 1 băng nhóm mafia nào đó...

“cậu ấy là con ông lớn, có băng đảng đó, trông sợ lắm”

tôi cũng ko hiểu sao tôi lại có cảm giác “băng đảng” với Long, vì những gì tôi nghe được chỉ là ba của cậu ấy làm to mà thôi.

nhưng cái việc Long trốn học thường xuyên và chơi với những người bạn bê bối,

tôi đã tưởng tượng ra như vậy.

“cậu gỡ tay ra coi nào! làm gì mà cứ bám tớ như ong bám mật vậy?”

“hic.”

Đu Đu đẩy tôi ra và quay xung quanh ngó dáo dác,

tôi cũng nhìn ra sau... ko thấy Long đâu cả..

chắc cậu ấy đã bỏ đi rồi.

“cho dù là xh đen thì cũng có gì phải sợ? cậu càng sợ họ thì họ sẽ càng ăn hiếp cậu, biết chưa?”

“uh...”

thấy vẻ nghe lời chấp nhận của tôi,

Đu Đu gật đầu hài lòng và chìa cánh tay ra – “đưa cặp sách đây”,

và đeo hộ tôi cái cặp táp nặng hơn 3kg.

“cậu cầm cái gì trên tay vậy?”

nghe hỏi, tôi mới nhớ đang bóp thanh kẹo trong tay, giờ nó như...

“như có bãi phân trên tay cậu.”

T___T

“Chocolate à?”

“Uh.”

“Cậu có thích ăn thứ đó đâu”

“người ta cho tớ.”

Đu Đu ko hỏi là ai, chỉ rút trong túi ra cái khăn tay sọc ca rô của cậu ấy, mà nó bẩn lắm rồi...

“xòe tay ra coi.”

tôi ngoan ngoãn xòe bàn tay tèm lem của mình cho Đu Đu, cậu ấy cầm lấy cổ tay tôi và giữ giữ mạnh để ném hết chất kẹo ra ngoài, rồi dùng chiếc khăn của mình lau cho tôi.

“ai cho cũng lấy, đồ khờ.”

.....

Đu Đu đưa tôi về tới nhà, nhưng ko vào dù mẹ tôi bảo hãy ở lại ăn cơm, ba tôi đang sửa cái bóng đèn, nghe vậy lại bảo mẹ tôi đừng kêu.

“để nó về đi, nó còn đi làm thêm phụ thẳng Hải”

“phụ sao? Hải làm kỹ sư mà.”

“phụ bên ngoài kiếm tiền. Hải nó sắp mất việc... XU! đi vào thay đồ đi, nghe lóm chuyện người lớn sao?”

tiếng ba la lớn làm tôi hết hỏang ù chạy vào trong phòng,

tai vẫn văng vẳng câu “Hải nó sắp mất việc..”,

ba của Đu Đu.

...

buổi tối sau khi học bài xong, tôi gọi điện cho Đu Đu, nhưng cậu ấy ko có ở nhà..

“Xu hả cháu? Đu Đu nó chưa về.”

“khi nào thì về ạ?”

“chắc khuya...”

rồi mẹ cậu ấy cúp máy, tôi còn nghe tiếng thờ dài vương lại trước khi tín hiệu đường dây bị ngắt.

hình như nhà họ đang có khó khăn thì phải...

.....

buổi sáng tôi bảo ba hôm nay sẽ nhờ Đu Đu đưa đi ra trạm xe, rồi đứng ở ngã ba chờ Đu Đu mãi mà ko thấy cậu ấy ra,

10 phút trôi qua và tôi gần như trễ giờ,

sốt ruột tôi quay sang hướng nhà Đu Đu định tìm hẩn.

“đi đâu vậy?”

Đu Đu kéo áo tôi và hỏi từ đằng sau,

nét mặt có vẻ mệt mỏi.

“ko..mà... hôm qua cậu về trễ à?”

“uh, mẹ tớ có nhắn là cậu gọi. có chuyện gì ko?”

“tớ muốn hỏi.....”

“lên xe đi, trễ học bi giờ!..”

nói xong Đu Đu hối tôi lên yên xe sau của cậu ấy,

rồi chở tôi ra trạm xe buýt của trường đón

và vẫy tay chào khi tôi còn chưa hỏi được điều muốn hỏi..

tôi chỉ kịp nói nhanh lúc Đu Đu vừa nhấn bàn đạp quay đi

“chiều đón tớ nhé, tớ thèm ăn chè bà ba quáaa!!!”

Đu Đu giơ tay làm dấu ok rồi đạp xe đi nhanh,

có lẽ cũng đã trễ giờ học của cậu ấy..

tôi thờ dài ngồi xuống và nghĩ ngợi về chuyện làm thêm của Đu Đu,

cậu ấy chỉ mới 17 tuổi, làm gì được nhỉ.

“ngồi cùng nhé.”

tôi ngược lên và nhận ra anh bạn của Long, lớp cạnh bên.

cao dong dong và hơi ồm, tóc mái trước dài phủ qua chân mày...

đang nhếch môi cười nhìn tôi.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 6

Chương 6

tôi khẽ gật đầu rụt rè, và ngồi xích vào bên trong sự nhút nhát làm tôi ko để ý xung quanh còn nhiều ghế trống, sao cậu ta ko ngồi mà phải vào chỗ này?

“bạn tên gì nhỉ?”

“Xuân.”

“ah há. Xuân... mùa xuân. đẹp đấy. tôi tên Lãm. tôi và thằng Long được gọi là cặp bài trùng 2 L. có nghe qua chưa?”

“chưa.”

“2L đội Karate mà ko nghe?”

“Ko.”

“Ah, quên, mới đến mà.”

tôi rụt vai lại và chỉ mong xe tới trường sớm hơn, Lãm hay Long gì thì cũng làm tôi sợ như nhau thôi. chỉ có Đu Đu là... đáng yêu...hihi....
tội nghiệp Đu Đu quá.

.....

bài kiểm tra môn Anh văn tôi chỉ được có 5 điểm.

cũng may là ko dưới trung bình...

hic hic. ông nội bảo những người thông minh ko có khiếu học Ngoại ngữ.
???

chắc là vậy.

“sao ít điểm vậy? ko làm được à?”

Long quay xuống nhìn điểm số của tôi và hỏi cái giọng ko biết là đang quan tâm hay mỉa mai nữa tôi úp bài kiểm tra lại và nhét vào quyển sách,
.. ko trả lời.

bỗng cậu ấy giật phăng cuốn sách của tôi,
với 1 sức mạnh khủng khiếp..+_____+

“Ơ...này.....”

“TRUONG XUAN!”

thầy giáo gọi to tên tôi với giọng oang oang,
tôi vội đứng dậy.

“please answer sentence c, d - exercise five, page 45, ...”

“.....”

khi thầy giáo ngược xuống nhìn tôi,
tôi đang cố khều lưng Long nhẹ nhẹ để đòi lại quyển sách
vì tôi ko biết câu c, d trang 45 là câu nào để mà trả lời.

“where’s your book?”

“...ya...my book...”

Long trả ngay quyển sách cho tôi kèm 1 nụ cười cầu hòa,
nhưng khi tôi cầm nó lên để đọc, thì tôi nhận ra
cậu ấy đã khoanh câu trả lời sẵn trong đó.

và vì thế, tôi chỉ việc đọc theo đáp án ấy..

“RIGHT! Good... how e you got bad marks for the test...abababcbabac...”

thầy nói nhiều nhưng tôi ko hiểu được bao nhiêu,

chỉ biết là cái gì đó liên quan đến bài kiểm tra...

rồi thầy lại hỏi tiếp câu e, f, g.

dĩ nhiên, tôi làm sai.

.....

cuối cùng thì việc Long trả lời giúp tôi trong sách cũng bị bại lộ,

thầy giáo phạt 2 chúng tôi ở lại thư viện cuối giờ

để dịch bài luận dài 2 trang mới được về.

T_____T

cái điều đáng xấu hổ đó ko hiểu sao lại có nhiều người ganh tỵ O___O,

và họ còn bảo rằng tôi cố tình để bị phạt...gì nữa..

tôi ko hiểu..

nhưng chẳng nào, tôi cũng phải ra ngoài phòng điện thoại,

để gọi về báo ẹ khởi đón...

“eh, đi đâu đó?”

“gọi điện thoại...”

“ko có mô-bai à?”

“ko.”

“lấy của tôi mà gọi này.”

Long chìa cái điện thoại di động hiệu Sony Ecrisson của cậu ấy cho tôi và cúi xuống cặm cụi chép chép trên trang giấy

tôi nhìn cái điện thoại 1 lúc, rồi bước đi

dù sao tôi cũng ko nên dùng tiền của người khác...

“tôi đã bảo là lấy cái của tôi mà!”

Long níu tay tôi lại và hơi gằn giọng,

đôi mắt hơi bừng lửa làm tôi khóps thật sự...

“tại sao...?”

“đi ra đó mất thời gian lắm, làm nhanh còn về nữa!”

vừa nói, Long kéo tôi ngồi xuống và nhét cái điện thoại vào tay tôi, rồi nhìn tôi chăm chăm...

trong sự lo sợ tôi bấm số máy nhà,

và áp lên tay nghe sau khi tránh ánh mắt của Long.

“ông nội hả?”

“Xu Xu ? chuyện gì đó?”

“con về trễ... ông nhắn mẹ ko cần đón ở trạm xe..”

“uh, mà sao về trễ?”

“con cúp đây!”

tôi vội bỏ điện thoại khỏi tai nghe và bấm nút cancel cuộc gọi.

hic, nếu biết bị phạt chắc ông nội mắng cho té tát.

“dòng họ nhà ông”..Ặc Ặc..

.....

Long dịch khá nhanh và chép liên tục vào trang giấy của mình, còn tôi thì cứ cặm cụi mò từng chữ trong từ điển..

“đây, chép đi.”

Long đẩy tờ giấy trong đó có bài dịch của cậu ấy đã hoàn tất, sang chỗ tôi và nói ngắn gọn.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 7

Chương 7

“ko được.”

“có gì mà ko được?”

“thầy biết thì lại bị phạt nữa.....”

“ko sao đâu. chép nhanh đi. tôi bảo đảm ko bị phạt nữa.”

tôi vẫn lắc đầu và cố gắng tự mình dịch bài văn,
nếu mà cứ để cậu ta làm giùm thì thế nào tôi chỉ có tệ hơn và tệ hơn..

“rốt cục thì Xuân ngoan, hay là bướng đây?”

Long tặc lưỡi, chống cằm nhìn tôi,

mặc dù đã làm xong phần của mình nhưng cậu ấy vẫn ko chịu về.

tôi mặc kệ và chỉ cố hì hục viết..

.....

sau 1 tiếng 20 phút, tôi cũng hoàn thành nhiệm vụ cùng cơn đói cồn cào,
vì đã gần 1h trưa.

khóac vội cặp lên vai, tôi chạy nhanh ra cổng để đón xe về nhà,
và nhận ra Đu Đu đang đứng chờ tôi tự khi nào.

“Ơ...Đu Đu...?”

“Wái!!! cậu chếtttttttt trong đó luôn rồi hả?????”

vẻ mặt nổi cáu của Đu Đu làm tôi thấy tội lỗi kinh khủng,
tôi vượt vai cậu ấy và lí nhí xin lỗi.

“...nhưng sao cậu lại đến đây?”

“CÁI GÌ?? Cậu hẹn tớ đón ăn chè bà ba mà!! >___”

“ỒI CHẾT CHƯA!”

tôi bụm miệng sực nhớ ra lời tôi đã hẹn hồi sáng, thật là hết biết
vụ bị thầy phạt làm tôi chẳng nhớ được cái gì cả..

“tớ xin lỗi..xin lỗi nhiều nhiều..đừng giận..Đu Đu Ca Ca ^-^”

“thôi đi.”

Đu Đu khóac tay và bảo tôi lên xe, cậu ấy là thế,
chỉ giận được có 1 lúc rồi thôi, hihi...

vừa lúc tôi đang leo lên yên xe đạp của Đu Đu,
thì chiếc xe chở Long và Lãm chạy xẹt qua thật nhanh, vút khói vào mặt 2
chúng tôi

tôi cũng kịp thấy Long ngồi ở đằng sau,
quay lại nhìn với ánh mắt ko thiện chí lắm.

.....

“học sinh trường cậu có vẻ giàu nhi?”

“uh, họ toàn như vậy.”

“cậu giống con vịt cổ lùn trong đám thiên nga ghê!!hahaha”

TT____TT

thấy vẻ mặt xụ xuống chán nản của tôi,

Đu Đu thôi ko cười và kêu thêm 2 ly nước trà đá, hạ giọng an ủi

“nhưng trông họ ko đáng yêu như cậu.”

“thật ko?”

cậu ấy ko đáp, chỉ cười cười, nhún vai và ực hết ly trà của mình,
rồi đưa tay quệt mồ hôi trên trán.

“ah, tớ hỏi cái, cậu làm thêm gì vậy?”

“sao cậu biết?”

“ah..uh.. thì tớ biết vậy...mà làm cái gì thế?”

“phục vụ.”

giọng Đu Đu cộc lốc đáp, khiến tôi có cảm giác cậu ấy ko thích nói điều đó.
nên tôi ko hỏi thêm gì nữa, dù lòng vẫn còn hàng chục câu
múôn hỏi.

.....

mãi cho tới khi Đu Đu chở tôi về gần đến nhà,
tôi mới thì thào sau lưng cậu ấy..

“cậu cần tiền lắm à, Đu Đu?”

“.....uh.....”

câu trả lời có vẻ rất khó khăn,

tôi nghe hình như hơi thở cậu ấy cứ đứt quãng,

làm lòng tôi cũng thấy đau đau.

mà tôi thì làm gì có tiền để mà giúp Đu Đu được....

“cậu vào đi.”

“uh... cậu làm ít thôi, nhớ học nữa đó... năm sau, còn phải thi....”

“lo cho tớ làm gì, cậu lo ình đừng để bị mấy con nhỏ xíu xọn đó ăn hiếp thì tốt hơn”

Đu Đu nói xong thì quay lưng đi, đầu ko đội nón,
giữa trưa nắng thế này... ko chùng lại bị cảm nắng nữa...

“con bé này về trễ để đi với thằng Đu Đu à?”

giọng ông nội ồm ồm ngay sau tôi,

tôi quay phắt lại với vẻ mặt tái mét

vì lo sợ việc ông sẽ gặng hỏi lý do tại sao về trễ...

“con...”

“con, con cái gì, ko mau đi vào thay đồ ăn cơm đi! phét cho vài roi bây giờ!
đồ con gái con đứ!”

ông nội la liên hồi, tôi nhanh chóng chui vào nhà mừng quýnh
chuyện bị phạt nhất định ko để ai biết được, hic hic.

.....

giờ cơm chiều.

“con Xu nhà này nó mê chết thằng Đu Đu nhà đó rồi.”

“HẢ??”

cả ba và mẹ và chị Huyền con cậu 2 lên trọ học đang ngồi ăn,
cũng phải la lên khi ông nội nói câu ấy,
còn tôi thì shock đến muốn phun cơm ra.

* ____ *

“sao ba lại nói vậy?”

“thì tao thấy sao nói vậy.”

“ba thiệt là, nó mới học lớp 11, tụi nó chơi với nhau từ nhỏ thôi chứ mê là
mê làm sao.”

mẹ tôi lừa chén cơm, giọng trách móc ngầm,

ba tôi ko nói, chỉ gắp ẹ miếng cá rồi nhìn tôi 1 loáng.

cũng đỡ là ông nội ko kể vụ tôi phải về trễ hơn 2 tiếng đồng hồ,

ko thì chắc tôi bị đòn khi mẹ biết chuyện.

“Xu à, sau này để mẹ đưa ra trạm xe, ko đi với thằng Đu Đu nữa.”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 8

Chương 8

mặc dù biết mình ko nên nói gì hay hỏi gì,
tôi vẫn ko cam tâm khi bị mẹ cấm ko cho đi với Đu Đu..

“tại sao hả mẹ?”

“lớn rồi, đi với nó lại mang tiếng”

“em lạ chưa? trước giờ sao ko nói gì, từ lúc tối qua nghe chuyện, em lại như thế?”

ba tôi dẫn đôi đũa, rồi đứng dậy bỏ lên lầu,
mẹ cũng chỉ cúi đầu ăn cho xong chén cơm, rồi đi tắm.

ông nội ngơ ngác nhìn họ , và quay sang tôi với đôi mắt “ngây thơ” +__+
“ba mẹ mà bị gì vậy?”

“tại ông nội cả!! sao ông nói thế làm gì?”

tôi cũng bày đặt làm vẻ giận dỗi, né luôn việc ăn chén canh rau,
mà linh vô phòng nằm đọc truyện tranh.

nhưng tôi cũng ko hiểu ba và mẹ đã nói gì về Đu Đu, hay về chú Hải,
mà thái độ mẹ bỗng dưng gay gắt kiểu ấy.

“XU XU!! CÓ ĐIỆN THOẠI!”

tiếng chị Huyền gọi tôi ở lầu dưới.

ai lại gọi nhỉ, chẳng lẽ Đu Đu?

giờ này cậu ấy phải đi làm thêm mà...

“alo?”

“hey, tên ở nhà là Xu Xu à? nghe giống.. con chó quá!^^”

“ai đấy?”

“đoán xem”

cái từ “đoán xem” làm tôi sớm nhận ra giọng của Long,

hơ..sao cậu ta lại biết số nhà tôi?

àh, chắc vì hồi sáng tôi có dùng máy Long

...nên trong nhật ký cuộc gọi vẫn còn lưu. - ___ -

“Long à?”

“heheheh”

“có việc gì ko?”

“mai 8h gặp ở công trường nhé.”

“nhưng...mai là chủ nhật mà?”

“thì mới phải gọi để hẹn ra, trời ạh.”

“...”

vì ko hiểu ý của cậu ấy nên tôi cứ im lặng suy nghĩ,

hẹn ra để làm gì? hay là thầy lại phạt?

vì bài tôi dịch sai từ lum rồi??

“còn nghe ko? alo?”

“còn... nhưng hẹn ra chi vậy?”

“đi chơi patin”

“PA...TI ..TIN ÁH?”

“uh, vậy hen. see ya XU XU!”

“ko..ko...tớ ko biết...khoan...”

tút..tút..

cúp máy rồi.

làm sao gọi lại cho Long khi mà tôi ko biết số của cậu ấy?

“ai gọi vậy?”

mẹ vừa trong bếp rửa chén xong, bước ra vừa lau tay vừa hỏi tôi,
tôi bỏ điện thoại xuống thờ dài.

“một bạn trong lớp.”

“rủ đi chơi à?”

“ạ.”

“đi đi.”

mẹ nói với giọng nửa đề nghị, nửa thúc ép,
tôi mở to đôi mắt nhìn mẹ khó hiểu, vì nào giờ
mẹ đâu có hay cho tôi đi chơi mấy trò ấy..?

“là chơi patin đó ạ.”

“thì cứ chơi thử cùng bạn bè, con ko tham gia hòa đồng mà cứ mãi bám cái
thằng Đu Đu hoài.”

“nhưng...con ko thích.”

“ko nói nhiều nữa, mai cứ đi đi, nghe ko?”

nói dứt câu, mẹ bảo chị Huyền sáng mai để xe đạp cho tôi đi,
còn tôi ko thể cãi hay có ý kiến gì thêm..

“lạ thiệt, thường thì con xin đi chơi, mẹ ko cho, chứ có vụ mẹ bắt đi chơi,
con ko chịu bao giờ nhì.”

chị Huyền cười khúc khích chọc ghẹo tôi, làm tôi càng thêm rối rắm.

nếu là bạn cùng lớp, Hương Kim, hay mấy đứa trong tổ,
tôi cũng sẽ đi thôi.

còn đấng này, Long hện, chẳng biết có ai ở đó nữa.....

tôi sợ lắm.

.....

buổi sáng thức dậy, nhìn đồng hồ điểm 7h20 phút, tôi bắt đầu lo lắng,
khi nghĩ tới “cuộc hẹn patin” với Long, hic hic..

cái trò ấy, tôi mà chơi được, thì tôi ko phải là Xu khờ.

lết xuống cầu thang với hy vọng mẹ đi vắng, quên chuyện này đi,

ai dè mẹ đang quét nhà, nói vọng lên ngay khi thấy mặt tôi

vừa ló ra.

“thay đồ nhanh đi, bạn hẹn mấy giờ?”

“...dạ 8h...”

coi như chắc chắn tôi phải đi rồi.

TT____TT

trước khi ra khỏi cửa, mẹ còn cười thật tươi và chúc tôi vui vẻ nữa.

mẹ ko sợ tôi té gãy chân hay sao, hu hu...

.....

chiếc xe đạp điện đã được chị Huyền được sạc đầy bình,

tôi chỉ mất có 15 phút để đến công trường,

còn sớm đến 10 phút.

vì thế, ngoài tôi ra, công trường chỉ có bác kia bán bánh bò sữa nướng.

tôi dắt xe ra bên hông cổng chính, tìm 1 chỗ có mái che,

và ngồi chờ xem có những ai tham gia buổi hôm nay...
khoảng 15 phút sau, 2 cô bạn gái cùng lớp có mặt, hình như là
Thảo và Thúy Lan.
họ chạy xe tay ga nhỏ màu đỏ, hiệu Yamaha... đẹp thật...
ước gì tôi cũng có 1 chiếc. T__T

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 9

Chương 9

chỉ sau vài phút, thì Long và Lãm tới, trên chiếc xe hôm nọ,
màu đen, , chẳng biết là loại xe gì nữa.
ngoài ra còn có thêm 1 bạn nam nữa, cũng đi xe máy.
hơ, nhưng họ cũng mới 17 tuổi như tôi, còn chưa thi được bằng lái,
thì sao có thể..??
mà cho dù là thế nào, thì tôi vẫn ko muốn tới đó,
hãy xem chiếc xe đạp điện của tôi làm sao mà sánh bằng với đồng xe xịn
ấy.
hic hic.
tôi cứ trốn kỹ trong góc của mình, đến khi họ chờ lâu quá,
sẽ bỏ đi mà ko cần có tôi.
.....
10 phút trôi qua.
đám người kia nói chuyện rôm rả, nhưng Long thì cứ nhìn đồng hồ,
rồi ngó xung quanh tìm kiếm..
chắc tìm tôi. TT__TT
5 phút nữa.
bọn họ bắt đầu nóng ruột, hối thúc Long nhưng cậu ấy vẫn cố nán chờ,
tôi thấy tội lỗi 1 chút nhưng còn hơn là tham gia vào đó,
ko có chỗ cho con vịt cỡ lùn như tôi. * __ *
Long bỗng đưa tay vào túi và lấy điện thoại ra,

tình hình này.... hey... gọi tôi à?

mà lại gọi về nhà á?? ôi ko...mẹ ở nhà...

tôi vội chạy ù ra và la to để ngăn Long lại, ko kịp thì nguy to.

“TỚ ĐÂY NÀY!!”

O_____o T_____T

hai cô bạn gái có vẻ ngạc nhiên khi thấy tôi,

còn Long thì nhét điện thoại vào túi, bước ra khỏi chỗ chiếc xe

và đi lại nơi tôi đang đứng.

“chơi trốn tìm hả?”

“tớ... tớ đã nói là, tớ ko biết chơi patin.”

”vì vậy Xuân trốn ở đây và chờ chúng tôi đi khỏi chứ gì?”

“uhm....”

thình lình Long chụp cổ tay tôi, lôi tôi ra hướng bọn họ,

tôi vội níu chiếc xe đạp của mình và trụ chân lại...

“xe của tớ...”

Long nghe thế thì quay lại nhìn chiếc xe của tôi,

nghĩ ngợi 1 lúc rồi bỏ tay tôi ra, thay vào đó,

cậu ấy dắt xe tôi vào phòng bảo vệ của trường.

“cho em gửi cái xe này ở đây, chiều em quay lại lấy.”

“OK!”

hơ... thế là thế nào.

gửi xe tôi ở đó thì tôi đi bằng cái gì?

“vậy là sao?”

”dư xe mà, tôi sẽ chở Xuân...à, ko, Xu Xu.^-^ cái tên dễ cưng quá!”

“chở tớ?????”

tôi lại bị Long kéo đi với nhiều nỗi lo ngại trong đầu,

hình như tôi ko có quyền quyết định gì ở đây cả.

Đu Đu ơi, cứu tớ với!

“Lâm, mày sang chở Thúy Lan, còn Hùng chở Thảo. Tao chở Xu Xu!”

”Xu Xu? Là cô bạn này à?”

Lâm nheo mắt nhìn sang tôi, cười nhẹ,

kiểu như anh ta vừa khám phá ra điều gì thú vị lắm vậy.

“nhưng Xuân có biết chơi Patin ko?”

Thảo hỏi tôi hơi bĩu môi 1 chút,

nếu ko vò đầu bõ tóc, tôi còn biết trả lời thế nào.

Long có vẻ rất thích cái tên Xu Xu của tôi,

cậu ấy bắt đầu gọi nó liên tục bằng 1 giọng rất thích thú.

“Xu Xu ko biết thì tôi chỉ, việc gì phải lo!! Lên đi, Xu Xu!!”

thực lòng mà nói, từ bé tới giờ, ngoại trừ Đu Đu ra,

tôi chưa bao giờ ngồi sau xe con trai, thậm chí cả xe đạp,

chứ đừng nói là xe máy đời mới như thế này.

điều đó làm tôi thấy ko thoải mái chút nào,

mãi đến khi tất cả đều ngồi sẵn trên xe và hối thúc tôi,

tôi mới khó nhọc leo lên yên xe Long, ngồi rất xa về phía sau.

“chạy chậm thôi, mà ko chơi trò thắng gấp đấy nhé!”

Lãm nháy mắt với Long và cười nhếch 1 tí, rồi phóng cái vèo,

Hùng chờ Thảo cũng chạy đi ngay sau đó.

Long nổ máy và nói nhỏ với tôi

“giữ chặt nhé.”

tôi nắm chặt tay vào yên xe, lồng ngực đập thành thịch,

hy vọng cậu ấy ko phải là “hung thần xa lộ”...

ôi trời ơi...T____T

.....

CLB Patin.

chỗ này ko cách xa trường bao nhiêu, chỉ đi có 5 phút là đã đến.

nó khá sành điệu với máy lạnh và trang thiết bị hiện đại

những đôi giày patin mới và sân trượt cũng mới.

nhạc mở xập xình chỗ quầy bán nước giải khát...

tôi nhìn quanh và thấy rất nhiều bạn cỡ tuổi chúng tôi vào chơi,

có cả mấy em học cấp 2, mặc áo dính phù hiệu nữa.

“nickname là Xu Xu à?”

Lãm đưa cho tôi 1 lon 7UP đã khai sẵn

tôi cầm lon nước và tu 1 hơi, sắp chết khát rồi..

“ko phải nickname. Xu Xu là tên ở nhà.”

“thế à?”

...

“Nè!”

Long cầm ra 2 đôi giày trượt, đưa tôi 1 đôi và Lãm 1 đôi, còn cậu ấy thì đã mang sẵn vào chân rồi.

3 người kia cũng vậy.

“hôm nay tao ko chơi. chân tao bị xóc gai hôm qua.”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 10

Chương 10

“sao ko nói sớm thằng kia? vậy đem đi trả đi.”

Long giơ đôi giày dứ vào mặt Lãm và cản nhãn,

Lãm thì ngồi xuống dãy ghế ngoài sân trượt, cầm lấy đôi giày Long đưa bỏ xuống dưới chân và nói – “để đó lát tao sẽ trả!”

tôi giữ đôi giày của mình và cố xoay xử để mang vào, thật là rắc rối làm sao...

“ngồi xuống đi, tôi giúp cho.”

vừa nói, Long vừa đẩy tôi ngồi phịch xuống cạnh chỗ Lãm, 1 tay cậu ấy cầm chiếc giày, tay kia nắm lấy chân tôi xỏ vào, rồi cột dây lại...

“cứ như là trẻ con vậy.”

giọng Thảo lại có cái gì bức bối dành cho tôi, cũng phải thôi, nếu tôi là cô ấy, tôi cũng thế.

tự nhiên có 1 con nhỏ khù khờ tham gia vào trò này,

lại để cho anh bạn “hot boy” của họ mang giày cho nữa....

nghĩ vậy nên chiếc giày còn lại, tôi ko để Long chạm vào, và nó cũng ko quá khó khăn như ban đầu.

vấn đề ở chỗ, mang rồi thì tôi cũng chẳng thể đi được vào trong kia.

“ba người vào trước đi, tôi dắt Xu Xu vào từ từ sau.”

lời Long nói có lẽ ko làm cho 2 bạn nữ kia thích lắm,
họ chẳng buồn đáp gì và cứ bước nhanh ra sân, rất sành sỏi trong đôi giày
bánh xe..

* ____ *

.....

tay Long giữ chặt cánh tay tôi và hướng dẫn bằng giọng giảng bài.

“bước chậm sẽ ko được đâu, mà hãy đẩy 1 hơi ngắn để bánh xe chạy, muốn
thẳng thì nhấn mũi về trước, đừng nhấn gấp, chỉ cần ấn nhẹ thôi là được.
Xem nhé.”

Long bỏ tay tôi ra và đẩy chân trượt 1 nhịp, xong cậu ấy thẳng lại ở cách tôi
khoảng 5 mét,

rồi giơ tay vẫy tôi ở đó.

hic... tôi sao phải làm cái trò mình ko thích thế này.

nhưng cứ chơi cho xong rồi về, chứ càng lộn xộn càng mất thêm thời gian,
nào, cố lên, XU XU!!

1, 2, 3...

áhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh.....bịch.

tôi trượt và ko nhớ nổi phải thẳng làm sao, nên 2 chân cứ lú lú,
kết quả là tôi chỉ đi được 3 mét và té cái ạch.

ui da.....

“ko sao chứ? trời ơi đã nói là cứ để nó chạy bình thường mà.”

“Hot boy” chạy đến chỗ tôi, xoa đầu gối tôi,

tôi tự hỏi sao cậu ấy biết tôi đau chỗ đó nhỉ.

“mày dạy kiểu gì vậy hả?”

tiếng Lâm cất lên với thái độ ko hài lòng,

tôi và Long cùng ngược lên khi thấy cậu ấy đang đứng,

chân mang giày trượt..

ko hẹn mà cả 2 đều hỏi cùng 1 câu.

“ủa, ko phải chân đau à?”

Lâm ko nói mà im lặng cúi xuống đỡ tôi đứng dậy,

và thay vì trả lời câu hỏi đó, cậu ấy nói với Long bằng cái giọng sẵn như
đàn anh.

“theo mày học thì cô ấy té bầm mình cả.”
tôi có thể thấy vẻ mặt sững sờ của Long,
như thể cậu ấy rất bất ngờ và ko hiểu chuyện gì.
1 vài giây sau, Long nắm tay tôi kéo lại
“mày sao vậy? tao vẫn dạy những bạn nữ khác như vậy mà c...”
trong khi định nói thêm câu gì đó,
Long bị 2 cô bạn Thảo và Thúy Lan đến kéo đi chơi trò “đổ dốc”
vì vậy, chỉ còn tôi và Lãm đứng ở chỗ vắng cạnh tường.
“đau lắm ko?”
“ko, bớt rồi.”
“thử lại nhé?”
“thôi, tớ sợ té lắm.”
“tôi bảo đảm, Xuân ko té nữa đâu. nếu bị, tôi đền cái gì cũng được.”
thực tế mà nói, tôi biết rằng nếu có té gãy tay,
thì anh ta làm sao mà đền cho tôi.
nhưng ko hiểu sao, tôi có cảm giác tin ở Lãm, có lẽ
bởi cái giọng nói trầm và nam tính của cậu ấy,
khi khẳng định 2 từ “bảo đảm”.
Lãm đứng trước mặt, giữ 2 bàn tay tôi,
ko siết quá chặt, mà thả hơi lỏng, như 1 điểm tựa để tôi níu lấy.
“bước ngăn thôi, đứng thẳng người. tôi ko buông tay ra , đừng lo.”
1 bước...ok...
bước thứ hai...ok...
ah ..ha...
tôi trượt được rồi, dù chỉ từng đoạn ngắn
ko hề té, đơn giản vì Lãm luôn ở phía trước
giữ tôi bằng 2 tay..
tôi nhận ra Lãm đi lùi bằng giày trượt khá ngọt,
chắc hẳn cậu ấy chơi rất giỏi.
“giờ ta đi 1 vòng nhé?”
“uh...”
cảm giác trượt được trên đôi giày bánh xe rất ...thích,

nên tôi bắt đầu ham hố...gật đầu liền

-____-

Lãm bỏ 1 tay ra, tay phải vẫn giữ tay trái tôi,
bảo tôi bước theo chân cậu ấy.

.....

cảm giác có thể chạy nhẹ nhàng trên sân thật sự rất khó tả
nhất là đối với 1 con nhỏ lần đầu tiên chơi được như tôi.
trò này cũng vui nhỉ, hôm nào phải rủ Đu Đu....

“Dừng lại!”

Long đột nhiên xuất hiện giơ tay chặn chúng tôi lại,
súyt chút tôi đã đổ ào vào người cậu ấy
nếu Lãm ko dùng sức kìm giữ tôi.

“trả Xu Xu lại cho tao.”

vừa nói, Long vừa gỡ tay Lãm ra để giữ bàn tay tôi,
rồi kéo tôi sang chỗ của mình.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 11

Chương 11

Lãm chỉ đứng nhìn ko nói gì,
mà chỉ khi Long dắt tôi đi được 1 quãng
cậu ấy mới vội chạy tới cạnh Long và dặn dò.

“Xuân vừa biết chơi, đừng đi quá nhanh, và nhớ là ko bao giờ buông tay cô
ấy ra.”

“biết rồi.”

“còn nữa,... đừng đổ dốc và vào cua khó...”

Long cứ kéo tôi đi mà ko thèm để tâm đến những lời của Lãm,
từ chỗ thấy vui vẻ và hào hứng
tôi bỗng trở lại tâm trạng căng thẳng và sợ hãi,
và chỉ có thể ngoái đầu nhìn Lãm cầu cứu.

nhưng,,,

cậu ấy hình như ko để ý và quay ra ngoài.

.....

Long chẳng còn nhớ tới lời Lãm, cậu ấy lôi tôi lên dốc và đòi trượt, tôi níu lan can cầu và ngồi xuống nhất định ko theo, gần như tôi sẵn sàng tháo giày và nằm vạ.

T_____T

ơn trời, Long bắt đầu thấy..tội nghiệp tôi.

“sợ à? hay mệt?”

“cả hai....hic h ic...”

“NÀY!! NGHỈ THÔI!”

Long la lớn nói với 3 người bạn còn lại, rồi ngồi xuống gỡ dây giày cho tôi...

“Để tớ!”

tôi xô Long ra , tự mình tháo giày rồi đứng dậy đi chân trần ra khỏi sân trượt, tay xách đôi giày, mồ hôi ướt bết cả tóc.

kinh khủng quá.

tôi bước tới chỗ Lãm đang ngồi, vút đôi “của nợ” xuống cái bịch, rồi ngồi xuống thở hênh hếch..

Lãm nhìn sang tôi, nhưng chỉ lặng lẽ thở dài.

“lẽ ra cậu...”

tôi định nói rằng lẽ ra Lãm ko nên bỏ tôi trong đó,

mà phải đưa tôi ra theo hoặc là ở lại giúp tôi,

nhưng khi nhìn xuống bàn chân lấm sừng đỏ ở dưới ngón chân cái tôi mới giật mình hoảng hốt.

“ơ...chân cậu sao vậy?”

“chẳng có gì”

“cậu bị đau chân thật?”

“....”

“thế sao cậu lại ra chơi?”

“....”

mặc cho tôi cứ hỏi thế nào đi nữa,
Lãm cũng im lặng 1 cách khó hiểu, thỉnh thoảng mỉm cười nhếch môi,
cái cách cười gần như là dành riêng cho cậu ấy.

“đi ăn gà rán đi!”

sau khi đem trả giày của cả bọn,

1 trong 2 cô bạn gái đề nghị.

tôi chỉ nghĩ đến việc về nhà...

“uh, ăn KFC hay Lotteria?”

vừa nói, Long vừa nhìn tôi, chờ đợi

cậu ta tưởng tôi là người chủ trì ở đây chắc?+ __+

“sao cũng được...”

Đu Đu có lần nói rằng cái cách trả lời lựa chọn của tôi

rất là nhạt nhẽo và thiếu quyết đoán,

1 hay 2, chứ ko thể “sao cũng được”

nhưng hình như tôi ko thể thay đổi, mặc dù rất muốn,

tôi ko phải là Xu khờ hay sao?!

“vậy đi KFC, gần đây có 1 tiệm”

“con vật oai phong” đó đã cho thấy khả năng điều khiển của mình,

cả bọn ko ai phản đối, lần lượt kéo nhau ra cổng CLB

Lãm đi chậm nhất phía sau,

có vẻ chân cậu ấy thực sự đau.

“khoan đã”

tôi kêu Long rồi quay ra sau chỗ Lãm,

ngồi xuống và quan sát ngón chân cái đang đỏ tấy lên.

tự nhiên tôi thấy xót trong lòng,

ko rõ là loại cảm giác gì nữa.

“chân mày làm sao thế?”

nghe Long hỏi, Lãm khoác tay ra hiệu ko sao,

nhưng chỉ vừa đi được 2 bước, cậu ấy lại nhăn mặt và nhấc bàn chân lên,

đi cà nhắc.

“mày có đi được ko?”

Lãm chỉ gật gù, rồi quàng tay qua vai Long, cố gắng đi tiếp

tôi theo sau 2 người họ 1 vài nhịp..

.....

Thúy Lan trở thành người cầm lái vì sợ Lãm ko đạp thắng nổi, tôi vẫn phải ngồi sau chiếc xe ko-biết-là-loại-gì của Long, với tâm trạng ko khác gì ban nãy.

“dừng, dừng lại!”

tôi vỗ vai Long liên hồi và kêu lên khi xe chúng tôi chạy ngang 1 hiệu thuốc Tây. 2 chiếc xe kia đã chạy trước...

“sao vậy??”

“tớ mua ít đồ!”

tôi nhảy phóc xuống xe và chạy vào tiệm thuốc, hỏi mua ít bông gòn, dầu xanh và băng URGO.. Lãm cần chúng.

“mua cho thằng Lãm à?”

“uhm... phải băng cái chỗ ấy lại”

“chút xíu đó chẳng nhằm gì với nó đâu.”

Long cười, xem nhẹ chuyện ngón chân cái của bạn mình, như là việc ấy là bụi bay vào mắt vậy...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 12

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 13

Chương 13

Lãm giật số tiền trên tay tôi và nhét vào túi Long, xong bước ra chỗ bãi xe và gọi Thúy Lan lấy thẻ..

vẫn đi khập khiễng trên cái chân đau.

“s...sao nhất địnhphải trả?”

giọng Long có cái gì đó ko trôi chảy lắm,

cậu ấy đứng mãi ko chịu nhúc nhích,

chờ tôi trả lời.

“vì tớ ko muốn mắc nợ.”

.....

cuối cùng, tôi cũng được thả về trường lúc 2h chiều.

trời nắng nóng kinh khủng, tôi mệt mỏi vào lấy xe đạp ra

Long đã bỏ về ngay sau khi cho tôi xuống,

và dĩ nhiên, nếu Long đã đi thì những kẻ kia cũng ko ở lại chờ tôi làm gì.

#_#

“hey...”

nghe tiếng gọi, tôi ngược tìm và thấy Lâm đang ở chỗ trạm chờ xe buýt.

cậu ấy vẫn chưa về sao?

“ko đi chung với họ à?”

“bọn nó đi Diamond plaza nữa. tôi đau chân nên đón xe về riêng.”

“uhm... chắc xe bus cũng sắp tới rồi.”

“uh, Xuân về trước đi.”

tôi lắc đầu và gác chống xe, ngồi lên yên sau chờ cùng Lâm.

nếu mà để cậu ấy ngồi 1 mình sẽ buồn lắm...

“tôi...”

“huh?”

“tôi cứ tưởng Xuân giận tôi.”

“giận? chuyện gì?”

“trong tiệm ăn, vụ băng bó....”

“ah..chuyện đó...ko gì đâu...nếu cậu ko thích...”

thì ra cậu ấy thấy tôi quê độ bỏ hết các thứ vào ba lô,

ko nói năng nữa nên cho là tôi giận

mặc dù có bực 1 chút, tôi cũng ít khi giận đối ai...

“vậy...giờ băng có được ko?”

nét mặt Lâm hơi rụt rè, khác với thái độ bình thường của cậu ấy

tôi chỉ tí mắt cười ^-^ “okay”

rồi mở ba lô lấy đồng hồ y tế lúc này ra.

thật buồn cười là ngay khi tôi vừa rút 1 miếng bông gòn,

thì xe búyt lại chạy tới thẳng cái két.

“hic, xe tới rồi! cậu lên đi”

“chưa bằng mà, kệ nó! tôi đi chuyển sau”

O__o

Lãm cứ giơ chân lên ghế chờ ở trạm, ko thèm quay ra nhìn bác tài xế nữa,

tôi phải cúi đầu xin lỗi bác ấy đi trước..

thiệt tình.

“nhà Xuân ở khu Tân Qui à?”

“uhm...”

tôi chăm chút quấn cái băng cá nhân vào chỗ sưng đỏ của Lãm,

nên chỉ trả lời qua loa mà ko để ý

tại sao cậu ấy biết tôi ở đó..

“xong rồi.”

“oh, cảm ơn nhé.”

“giờ cậu đi sẽ thấy đỡ hơn.”

tôi phủ tay, thu dọn mấy thứ còn dư cho vào lại trong ba lô,

Lãm bỏ chân xuống xọt vô chiếc dép, nhìn tôi thắc mắc.

“Xuân giữ lại mấy cái đó làm gì?”

“dầu còn nhiều, bông cũng còn, ko lẽ bỏ?”

“tôi nghĩ Xuân giữ để mai thay cho tôi ^^”

“huh??”

+_____+

chúng tôi ngồi thêm 1 lát thì chuyển xe kế cũng đến,

Lãm nhảy lên xe trong tư thế cà nhắc và vẫy tay chào tạm biệt.

bye bye..

.....

tôi dắt xe đạp vào nhà thì đã là gần 4 giờ chiều

tắm xong, tôi lôi sách vở ra làm quần quật với đủ thứ bài tập

từ sinh, toán, lý, hóa đến Anh ngữ, văn học..

ôi, cái sự học muôn đời vẫn luôn vất vả, hichic.

mãi đến hơn 10giờ đêm, tôi mới giải quyết xong đồng “nhiệm vụ” trong cơn buồn ngủ tràn ngập, tôi xuống nhà đi toilet và uống nước, và thấy mẹ ngồi ở phòng ngoài vẻ sốt ruột lẫn bực dọc.

“mẹ chờ ai vậy?”

“thật chán, chồng với con. chờ ba mày chứ chờ ai!”

“ủa ba đi đâu mà chưa về?”

“chắc lại nhậ nhệ với tay Hải ấy, điện thoại cũng ko thèm mở...”

“.....hay...mẹ gọi số nhà?”

“rồi, ko có ở đó.”

thế là tôi cùng mẹ ngồi chờ ba suốt 2 tiếng đồng hồ, đến gần 1 giờ đêm, ba ngất ngưỡng vào nhà với men rượu nồng nặc. theo sau ba, là...Đu Đu.

“mẹ con bảo đưa chú ấy về.”

“uh, cảm ơn con.”

mẹ tôi đáp lạnh lùng rồi đỡ ba tôi vào trong, Đu Đu đứng 1 lúc rồi quay ra ngoài cửa..

tôi lục đục ra tiễn cậu ấy.

“ba cậu cũng xin à?”

“uh, quắc cần câu!”

“cậu về cẩn thận nhé!”

“uh, đi vào ngủ đi.”

.....

“Đu Đu này!”

“Gì?”

“trước cậu hay chúc tớ ngủ ngon.”

“.... ngủ ngon.”

tôi mỉm cười nhưng mặt Đu Đu ko tươi lắm như mọi lần, cậu ấy chỉ leo lên xe nổ máy và giơ tay chào tôi mà ko hề quay lại nhìn.

tôi thấy buồn làm sao ấy.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 14

Chương 14

.....

lúc đi ngang cầu thang, tôi nghe tiếng ba mẹ cãi nhau trong nhà tắm.

một lúc sau..

mẹ đóng sầm cửa nhà tắm bước ra ngoài, mặt đỏ bừng và nóng giận..

tôi vội chạy nhanh lên gác và chui vào phòng. cảm giác lo sợ vẫn còn vương mãi trong giấc ngủ...

.....

buổi sáng khi mẹ chở tôi ra bến xe,

tâm trạng dường như cũng ko tốt hơn là mấy.

“con cái lớn rồi mà cứ phải đưa với đón.”

“thì mẹ để Đu Đu...”

“quên đi. hôm nào mẹ mua cho chiếc xe đạp.”

“Xa lắm!”

“chân ngắn thì đạp xe cho dài ra!”

“hay mua xe điện như của chị Huyền đi mẹ!”

mẹ ko nói, cũng ko từ chối lời xin xỏ của tôi,

cho tới khi xe buýt dừng lại đón, mẹ mới hạ giọng

“muốn mua thì tự kiếm tiền mà mua. cứ vào đời lăn lộn để ko còn khờ nữa.”

T__T

tự kiếm tiền? vào đời?

mười bảy tuổi cũng ko phải là quá nhỏ nhưng mà...

hic, tôi luôn bị ăn hiếp thì làm sao mà kiếm tiền.

“này, Xuân.”

khi tôi đi ngang 1 dãy ghế, thì Lãm gọi tôi ,

cậu ấy đang ngồi cạnh cửa sổ, ngoắc tay chỉ vào chỗ trống kế bên.
vì mãi suy nghĩ vụ kiếm tiền, vào đời, bla bla bla
tôi cũng chẳng từ chối làm gì.

“người ấy là mẹ à?”

“uh..”

“thế còn tên con trai hôm trước?”

“huh? ai cơ?”

“cái thằng Xuân hẹn ăn chè đó.”

ah há...là Đu Đu.

tôi nhớ tới Đu Đu là vẻ mặt lại tươi tỉnh hẳn,
dường như trong tôi có 1 niềm tin lạc quan mang tên Đu Đu.
đúng rồi, mình sẽ đi làm cùng ĐU ĐU ^__^

“sao vui thế? bạn trai à?”

“hả? ah, bạn đó... cậu ấy..là bạn thân, rất là thân của tớ.”

“bạn thân thôi sao?”

“chứ còn gì nữa?”

“..... ko, chỉ là...”

??

Lăn quay mặt ra ngoài và miệng lẩm nhẩm 1 bài hát nào đó
tôi ko rõ lắm.

hôm nay học 4 tiết, trống tiết cuối, hehe
tôi sẽ trốn sang trường cũ, mẹ chẳng biết đâu.
mình cũng đâu có khờ lắm nhỉ!!

.....

theo kế hoạch, khi chuông trường reo tiết thứ 4 đã hết,
tôi vội vã cho tập vở và cặp và bước nhanh ra khỏi lớp.
cả buổi học ko thấy Long quay xuống nói điều gì,
giờ ra chơi cũng ko cho tôi chocolate nữa..
mà thôi, tôi cũng đâu có thích ăn.

.....

về lại trường cũ, dù chỉ mới có 1 tuần xa cách,
lòng tôi vẫn nao nao, bồi hồi xúc động TT__TT

còn 15 phút nữa là hết giờ,
tôi đi lang thang quanh sân trường rồi ngồi chờ
trước lớp 11A2 của mình.

“Xuân? em về thăm thầy à?”

tôi vội đứng dậy cúi gập người lúc thầy Toán vừa bước ra
hình như thầy mừng rỡ khi thấy tôi ^-^

“thầy khỏe chứ ạ?”

“NÀY, ở đây học tốt ko?? giáo viên môn Toán của em thế nào? giáo trình
học có nâng cao ko, em ra đây kể thầy nghe coi.”

thầy nói liên tục và khoác vai kéo tôi ngồi xuống băng ghế đá,
khiến tôi chỉ lo trả lời và trả lời...

suốt gần 15 phút.

cũng đỡ là tự nhiên có người gọi thầy đi,
tôi mới được buông tha, chạy liền vào lớp...

“Hey, con Xuân!! Xu Xu kìa!”

mấy nhỏ bạn la lên và bu vào hỏi han, lại 1 màn hỏi han,
nhưng vui hơn là nói với thầy ^-^

tôi huyên thuyên kể nhiều thứ với chúng nó, như thế đã từ lâu ko được nói.
mặc cho thời gian trôi qua...

12h00.

“Chết!! tớ phải về!”

“về sao? ko đi ăn cái gì đó hả?”

“thôi, mẹ la tớ cho coi,mà... Đu Đu đâu rồi??”

tôi đứng dậy ngó quanh lớp, và nhận ra Đu Đu đang ngồi ở chỗ của mình
cầm cúi ghi chép gì đó.

“ông Đường bị bắt làm cho xong bài tập mới được về”

nhỏ Hoài Anh “thông báo” cho tôi tình hình vụ việc,
tôi bước ra khỏi đám bạn và đi nhanh tới chỗ Đu Đu
cậu ấy dường như ko nhận ra sự có mặt của tôi.

“Hùu!!”

Đu Đu ngược lên, mắt cậu ấy hơi sáng lên,và,
một chút gượng cười, cậu ấy nói rất chán chường..

“cậu về đây chi vậy?”

“tớ muốn gặp bạn cũ.. và có chuyện này định hỏi cậu... ủa, làm toán à?”

Đu Đu lấy 2 tay che tập của mình và bảo tôi đi về đi,

nhưng tôi làm sao mà về khi cậu ấy đang phải ở lại để làm bài tập Toán.

“để tớ phụ cho!”

“thôi đi, ko cần”

giờ tôi bắt đầu hiểu cảm giác của Long khi muốn giúp tôi làm bài dịch môn Anh Văn..

sự từ chối của Đu Đu làm tôi thấy hụt hẫng lần bất lực,

vì cậu ấy đang phải hì hục giải mấy bài toán mà với tôi,

nó có thể chỉ mất 10-20 phút.

“nhưng cậu ko hiểu thì hỏi tớ nhé, tớ ngồi ngay đây”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 15

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 16

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 17

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 18

Chương 18

ba chở tôi tới trường, ở cổng tôi đã thấy Lâm và Long chờ sẵn, vẻ rất sẵn sàng vào cuộc,

chỉ có tôi là mặt mày cứ đăm đăm lo lắng.

“mấy giờ thì ba đón?”

“bác khỏi đón, cháu đưa Xu Xu về!”

...Long nhanh nhẩu nói với ba tôi, và ông nghe thế thì gật đầu dặn dò tôi cố thi cho tốt.

Cuộc thi vòng 1

toàn trường gồm 8 nhóm tham gia, chia thành 2 khu,

mỗi khu thi có 4 đội, tính theo điểm giành được,

đội nào cao nhất trong lượt thi vào vòng chung kết.

nhóm Hương Kim thi khác khu với nhóm tôi,

ko thì chúng tôi phải đối đầu nhau rồi.

môn thi đầu tiên, là câu hỏi tổng quát,

phần này đội của tôi chỉ có đúng 5/10 câu, ặc ặc.

.....

“mày học kiểu gì mà chiến tranh Biên Giới năm mấy ko nhớ?”

“tao nhớ lộn, nhưng mày cũng trả lời sai câu tác giả bài thơ Chinh Phụ Ngâm dzị!”

“nhưng mấy câu mày ko nhớ cái gì hết, để tụi nó...”

bọn họ cứ cãi nhau như 2 con vịt trời,

thiệt là nhức đầu, tôi cũng trả lời sai 1 câu, may mà họ ko quay qua mắng tôi,

ko thì tôi... lại mất hết tinh thần ôn thi kế.

đây là sở trường của tôi, câu hỏi IQ.hehehehe

Lâm lẫn Long đều sốt ruột và cứ hỏi tôi là đã học hết các câu trong quyển sách họ đưa chưa..

tôi cười cười, vì thực ra, tôi có học gì đâu.

IQ mà học thuộc á??...

10 câu hỏi IQ, tôi đáp đúng cả 10, và luôn là người bấm chuông trước tiên,

tuy nhiên có 1 câu do Long lượ chụp thể nào mà bị phạm qui
-bấm chuông trước khi câu hỏi kết thúc,

vì vậy, chỉ có 9điểm. T__T

kết thúc phần thi này, 2 L nhìn tôi cực kỳ ngưỡng mộ

^__^

đôi khi cũng nên cảm ơn “dòng họ nhà ông nội”...!

“đúng là tao ko chọn sai người, Lãm hén!”

Long xuýt xoa và “dâng” cho tôi ly nước trà đá,

còn lấy quyển tập quạt quạt cho tôi nữa..

tự nhiên tôi thấy mình thật là..vĩ đại làm sao.

^o^

“lát nữa, cố chạy nhanh là mình ăn chắc rồi!”

“giờ đến phần chạy à?”

hic hic...thế là tôi trở lại trạng thái căng thẳng,

dù đã tập cũng nhiều buổi rồi..

tôi nhìn đồng hồ, 10h20, Đu Đu chắc ko đến đâu..

chỉ còn cách trông cậy vào lá bùa của ông thôi.

“cái gì đó?”

giọng Lãm tự nhiên vang lên bên tai

làm tôi giật mình, đánh rơi lá bùa xuống đất.

Lãm ngó theo nó và cúi xuống nhặt...

“cái này...bùa à?”

“uh..”

TT__TT

tôi giật lại lá bùa và cho vào túi, cố tự trấn an mình,

cuộc thi chỉ là phong trào thôi, vậy mà tôi cứ như đi thi đại học!

Lãm bỗng siết tay tôi.

“đừng sợ, chạy phần Xuân thoải mái thôi, tôi và thằng Long sẽ bù!”

....

.....ko biết có phải vì câu đó của cậu ấy ko,

mà tôi thấy giải tỏa được chút đỉnh...

.....

môn thi kinh khủng diễn ra trong sự reo hò của các học sinh cố động chúng tôi chạy tiếp sức cho nhau 3 đoạn, tổng chiều dài 600m.

tôi chạy đoạn đầu tiên, chậm áp chót, hic hic

khi tôi trao cây cờ cho Long, thì 2 đội kia đã đi trước 1 quãng rồi,

nhưng cậu ấy tăng tốc và vượt 1 người, rồi đến phần Lãm,

cậu ấy lên nước rút và về đích trước tiên, giành điểm 10.

tuyệt vời làm sao..

một đám 6-7 người ko biết là ai bu lại tung hô 2 L,

còn tôi bị vứt ra 1 xó..

vừa nãy là anh hùng, giờ chẳng là cái gì,

nói như cách của Đu Đu – “đời là thế” ...

- _____ -

.....

nhóm 08 của 3 chúng tôi được 24 điểm, dẫn đầu

nhóm 13 bám sát với 23 điểm..

phần thi cuối – văn nghệ!

đã xong trách nhiệm của mình,

nhưng vì qui định của hội thi là cả 3 phải tham gia hết,

nên tôi rụt rè khều vai Lãm.

“này... các cậu định hát bài gì để tớ còn nhép theo?”

“nhép ko được, dễ phát hiện và sẽ bị trừ điểm. Xuân múa minh họa, hiểu ko?”

“HẢ??”

* _____ O

chuyện này... còn kinh khủng hơn việc chạy hồi nãy nữa.

múa là múa thế nào, ôi ba ơi, Đu Đu ơi..

ông ơi, cứu.....

“...nhưng...b...bà...bài gì?”

“Em đi chơi thuyền ^-^”

ặc ặc ặc.

họ ko còn bài nào khác để chọn hay sao??

TÔI KO MÚA!!!!!!!!!!

.....

khi MC gọi tên nhóm tôi,
2 người kia phải gần như van xin tôi, họ an ủi rằng,
chỉ việc ra quơ tay quơ chân 1 lúc thôi..
nếu ko phải vì uống 3 phần thi vừa qua,
tôi đã nhất định bỏ về.
đành liều thôi.....

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 19

Chương 19

vừa bước ra sân khấu, tôi thấy từ bên dưới khán đài
họ giơ 1 loạt băng rôn ghi rõ

“TRÍ LONG NUMBER ONE”

“2 L VÔ ĐỊCH”

“2 L, YOU ARE THE BEST”

“LÃM ƠI, THẮNG NHÉ!”

....xem kìa... ko có chữ Xuân, hay chữ Xu nào được cổ động trong đó
họ thậm chí còn ko thêm được chữ “X” vô 2 L nữa.

+__+

hai anh chàng được xem là hot boy và cool boy của trường
lại xuất hiện trong 1 bài trình diễn cực kỳ buồn cười,

Long cầm micro và nhảy như con choai choai

“em đi chơi thuyền...trong thảo cầm viên...”

rồi Lâm bước ra cắt ngang bằng giọng “oanh vàng”

đồng thời nháy mắt ra hiệu cho tôi...múa!

“thuyền em thuyền con dzịt, nó bơi, bơi, bơi...”

và tôi phải làm con vịt, bơi...bơi..

đám đông bên dưới khá bất ngờ, họ cười điên đảo,

cả ban giám khảo cũng che miệng khúc khích..

sau 1 lúc , họ vỗ tay ầm ầm và hò hét

“WOW...SO CUTE!!! BIS BIS BIS”

...T___T...

lần đầu tiên, tôi thấy mình can đảm như thế,

tôi ko tin là chính tôi đang múa loạn xạ trên sân khấu

cả 3 chặng khác nào 1 đoàn tấu hài tạp kỹ.

T___T

điều bất ngờ với tôi, là giám khảo lại chấm điểm 8 cho phần này.

(chắc cho điêm vui nhộn?)

trong khi nhóm 13 cũng được 8.

nghĩa là cuối cùng thì chúng tôi cũng thắng, vào vòng trong...

phù.....

.....

buổi thi kết thúc lúc 12h10 phút,

tôi nghĩ chắc là Đu Đu cũng ko tới kịp.

mấy bạn trong lớp tôi và lớp 11B xúm xít quanh Long và Lãm

tôi lủi thủi ra về...

“Xuân!”

“oh...Kim... nhóm Kim có thắng ko?”

“nhóm Kim thua rồi ^-^ nhưng mà, lúc thi văn nghệ, nghe nói Xuân múa vui lắm?”

“thôi... khùng thấy mồ...”

“thắng là tốt rồi, tuần sau cố giật giải nhé!!”

cũng may mà tôi còn có 1 người bạn tốt,

là Hương Kim..

nếu ko chắc tôi khóc vì tủi thân quá...huhu...

“hey, XU XU!! chờ đã...”

Long chạy theo tôi, gọi í ới, nhưng rồi giọng cậu ấy loãng dần,

trong vòng vây rất nhiều bạn bè và “fans hâm mộ”...

hình như họ bảo phải đi ăn mừng.

tôi tiếp tục cúi đi thêm vài bước...

một bàn tay nắm khuỷu tay tôi kéo lại.

“đợi chút, đi chung luôn.”

giọng Lâm hơi khô khốc, nét mặt nửa nài ép, nửa kêu gọi,
tôi lắc đầu khe khẽ, ko muốn tham gia,

nếu phải ngồi như con ốc sên, thà là tôi về nhà.

“hay để tôi về với Xuân?”

“ko, cậu cứ ở lại.. tớ mệt lắm, chắc là tớ...”

“XUUU XUUU~!!”

cái tiếng gọi “thảm thiết” của Long

cắt lời tôi và sau đó là cậu ấy nhào tới,

chen vào giữa và khóa vai 2 chúng tôi.

“2 người định đi mà ko có tôi à?”

“mày có đi với tụi nó ko?”

“ko đi sao được, tụi nó cố động mình quá trời!”

“vậy Long đi với họ đi, tớ về thôi.”

“Xu Xu ko thích đi với bọn họ sao?”

“ko phải, chỉ là...”

.....ko đợi tôi nói hết câu, Long quay lại đám bạn,

nói hơi lớn giọng, kiểu như đại ca vậy..

“eh, mai học xong tôi sẽ đi với mọi người, hôm nay bọn tôi cần bàn việc riêng!!”

“vậy là sao... sao thế... việc riêng gì...”

“kỳ dzi...??”

đám bạn cứ nhao nhao thắc mắc, nhưng với thái độ của Long,

thì coi như ko ai có thể thay đổi được quyết định của cậu ấy,

cho dù người đó là Lâm, hay cả tôi nữa.

.....

vì Long và Lâm đi cùng xe, nên khi có thêm tôi,

thì ko thể nào chở 3..

do vậy, họ quyết định đi bộ tới quán café cách trường 50m,

sau khi né tránh những người bạn nhiệt tình,

của Long, và của Lâm.

tôi chỉ gọi ly sữa tươi,

còn 2 người họ đều là café đá...

“còn nhỏ mà uống café ko có hay đâu”

vừa nút cái ống hút, tôi vừa lên giọng chị hai,

Long ko quan tâm tới lời tôi, chỉ lo bấm tin nhắn trong điện thoại,

còn Lãm thì bỏ cái muỗng xuống, cười nhếch môi.

“nhỏ à? chỉ có Xuân là còn nhỏ thôi.”

“uhm.....”

“mà...tại sao lại là Xu Xu?”

“ah..thì... mẹ bảo, vì chữ Xuân viết tắt đi là Xu ấy mà...”

“THẾ HẢ?”

Long đột nhiên la lên, nhét điện thoại vào túi,

vẻ mặt như mới khám phá ra cái gì vui lắm.

“vậy... tôi là Lo Lo? còn thằng Lãm, là...La La?”

“uh, kiểu vậy đó”

“HAHHAHA”

cậu ấy vỗ đùi, cười sặc sụa, nhưng rồi tỏ ra thích chí lắm,

Lãm cũng cười, giọng hơi than thở..

“tên Lãm đẹp vậy mà lại ra tên con két La La sao?”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 20

Chương 20

tôi rụt vai, nheo mắt cười hí hí...

nghĩ tới 2 anh bạn này mà kêu tên như thế,

thì cũng dễ thương đấy chứ!

“nếu vậy thì thằng Hùng là Hu Hu, nhỏ Thảo là Tha Tha..... eh, Thúy Lan cũng La La, sao phân biệt được với mày, Lãm?”

“thì tao là Lã Lã...”

“huh?haha... vậy Hùng phải là Hù Hù...trời ơi, buồn cười quá...”

“Lo Lo” cứ ôm bụng cười, còn “Lã Lã” cũng nhăn răng nhìn tôi,

tôi thoáng nghĩ tới Đu Đu, nếu mà tên bỏ dấu như vậy,
thì cậu ấy phải là Đừ Đừ ^^ ^^

hey, mấy giờ rồi ta?

cầm ly sữa tươi úông 1 hơi, tôi nằng nặc đòi về,
bụng đói cồn cào, và phần nữa vì muốn sang kể cho Đu Đu nghe,
vụ tôi đi thi hay như thế nào..

.....

“mày đón xe về đi, tao chờ Xu Xu.”

“uh.”

“thôi, cậu chờ Lãm về, tớ đón xe!”

“ko được, lúc sáng đã nói với ba Xu rồi.”

vẻ mặt quyết đoán, Long bảo tôi lên xe,
còn Lãm lùi lại vài bước, khoác tay đồng ý kiến với Long.
sao 2 người họ cứ thích ép buộc tôi?

hèn gì mà ai cũng bảo tôi là Xu khờ...

“tớ ko lên”

tự ái trong tôi dâng lên bất tử, tôi ko muốn bị điều khiển nữa.
tôi đi thẳng ra chỗ chờ xe buýt, ngồi ở đó.

2 phút sau, Long chạy xe ngang trước mặt tôi thẳng cái két.

Lãm đứng đĩnh đi chậm từ phía sau...

“lại chơi trò gì nữa đây?”

“...tớ đi xe buýt thôi.”

“tôi có bắt cóc Xu đâu mà sợ!!”

“ko phải sợ.. mà là ko thích.”

gạt chống xe nghe cạch 1 tiếng, Long nhảy phóc lên chỗ tôi ngồi,
rồi dùng sức kéo tôi dậy..

“đi mà... nào...ngoan!!”

“nếu Xuân ko thích thì mày ép làm gì.”

lúc này, Lãm đã đi tới chỗ giằng co của 2 chúng tôi,
thản thờng buông 1 câu lạnh lùng với Long.

Long dừng tay lại, ngó anh bạn thân đăm đăm...

“đạo này, sao mày hay xen vào chuyện của tao vậy?”

“vì Xuân ko giống mấy đứa con gái khác.”

“...nhưng ko phải mày từng nói sẽ ko can thiệp sao?”

“trừ lần này.”

Long bỏ cánh tay tôi ra, quay mặt về hướng Lãm,

họ nhìn nhau rất lạ, trong mắt có 1 cái gì sục sôi..

tôi bỗng sợ..họ đánh nhau...

2 L Karate mà đánh nhau, thì ...ruồi muỗi chết.

mà ruồi muỗi ở đây, ngoài tôi ra thì còn ai?

TT__TT

vội vã đứng dậy kéo Long ra, tôi lí nhí trong giọng sợ sệt

hy vọng họ ko vì cái vụ “tự ái đột xuất” của tôi

mà gây gỗ với nhau..

“thôi , tớ đi xe Long vậy...”

“ko, Xuân ko cần phải nghe theo nó, nếu Xuân ko muốn!”

thật nhanh, Lãm bắt lấy cổ tay trái tôi giật lại,

gần như kéo hẳn tôi về phía cậu ta..

mắt vẫn quắc sác nhìn Long.

ôi...thế này thì làm gì đây...sao lại vậy...

biết thế lúc này tôi ok đại cho rồi..@__@

“XU XU!!”

trong lúc căng thẳng giữa 2 anh bạn Lo Lo và Lã Lã,

tôi nghe tiếng gọi quen thuộc của người mà tôi luôn mong đợi,

Đu Đu.

cậu ấy đang ngồi trên xe đạp,

mặc áo thun đồng phục trường Gia Định, dừng cách chiếc xe máy của Long

khoảng vài bước.

“AH!! ĐU ĐU~~!!!!”

tôi quay ra kêu tên Đu Đu 1 cách sung sướng ^-^

định chạy tới chỗ cậu ấy để về nhà,

nhưng tay Lãm vẫn giữ chặt ko buông ra.

Hơ...

từ chỗ đối mặt với nhau, Lãm và Long quay lại cùng nhìn về Đu Đu,

bên cạnh 1 con Xu Xu đang bị ép giữa 2 người,
buông tở ra..

tôi nhìn Đu Đu cầu cứu.

và cậu ấy, như mọi lần, ko bao giờ bỏ mặc tôi,
nhắc đầu xe đạp lên lề, Đu Đu đạp tới chỗ 3 chúng tôi đang đứng cùng
nhau.

“eh, tụi bây làm gì Xu Xu vậy?”

vừa dứt lời, Đu Đu phóng xuống và tiến lại,

tôi cố thoát khỏi 2 anh bạn L, cùng lúc,

Đu Đu kéo tôi ra theo.

“2 tên con trai ăn hiếp 1 đứa con gái yếu đuối, ko mắc cỡ hả?”

có điều này, mọi người cần phải biết, khi mà Đu Đu đối đầu với ai,

cậu ấy cực kỳ xấu tính và bạo lực

đừng nói là 2L Karate, cho dù có ...4L cũng chưa chắc thắng nổi Đu Đu.

mà câu nói của Đu Đu vừa rồi,

có vẻ “giang hồ” và giọng điệu thách thức,

như xóc óc 2 anh bạn kia.

tôi bắt đầu thấy sợ thêm hơn...

“thôi, mình về đi, Đu Đu!”

“bạn nó ăn hiếp cậu, sao bỏ qua được???”

mặc cho tôi cố nài nỉ và lôi cậu ấy về,

Đu Đu như đổ bê tông ở chân, ko hề nhúc nhích..

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 21

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 22

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 23

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 24

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 25

Chương 25

khi thấy Lâm xách cây ghi ta ra và ngồi xuống,
đám đông bên dưới hò reo như muốn ào lên sân khấu
đặc biệt là bên lớp của cậu ấy..

tôi nhận ra Kim cũng đến động viên, cô ấy còn nháy mắt với tôi,
cảm ơn Hương Kim...cậu thật dễ thương..

Hot boy Long chứng tỏ khả năng thu hút của mình khi vừa cất giọng,
cả sân trường im lặng phăng phắt..

dù đã tập trước nhiều nhưng do ko có micro và dàn chỉnh nhạc
nên đến giờ tôi mới thấy cậu ấy hát hay...

-___-

Take me to your heart take me to your soul

Give me your hand before I'm old

Show me what love is - haven't got a clue

Show me that wonders can be true

đoạn này tôi thuộc lâu rồi và chỉ việc hát theo Long,
cậu ấy vừa ca vừa...nhìn tôi đăm đũa (biểu diễn ấy mà)
khiến đám khán giả la ó ồm tỏi..

T__T

thôi đừng có nhìn như vậy mà...

.....

sau nhóm chúng tôi là nhóm Tam Hiệp, họ hát bài Đất Nước
cũng rất truyền cảm...ko ai kém cạnh ai.

họ hát xong thì giám khảo có 5 phút hội ý,

3 chúng tôi chỉ ngồi chờ trong hồi hộp.

có mấy bạn nữ mang nước đến cho cả 3 đũa, nhưng họ chỉ tập trung
nói chuyện với 2L thôi.

* __ *

“XuLoLa 9 điểm!”

$15+8+2 = 25$ điểm..

nhóm Come to Win cũng được 25 điểm..

vậy là.. sẽ có thi đối kháng.

khi ban giám khảo tiến hành bốc thăm,

Long đại diện lên chứng kiến và mặt mày quay xuống bí xì..

“Cờ vua! tao chơi cái này dờ lắm mày ơi.”

“tao cũng có hơn gì mày đâu. Xuân biết chơi ko?”

cờ vua à? từ bé tôi đã học đánh cờ tướng với ông nội,

năm 9 tuổi thi giải cờ thiếu nhi cấp quận, giành luôn Huy chương vàng.

Đu Đu lại ko biết đánh cờ tướng,

cậu ấy bảo cờ tướng là của người già, còn trẻ như tụi mình
phải chơi cờ vua.

vì muốn chơi với Đu Đu, tôi bảo cậu ấy dạy cho tôi môn ấy

chỉ 2 tuần thì tôi đã thắng Đu Đu luôn ^-^

sau đó tôi đánh khắp xóm ko địch thủ ^--^

vậy mà Lãm vừa hỏi tôi biết chơi hung.

kekeke

“để tớ cho”

“được ko đó? thằng Khánh lớp 11C giật giải cấp trường 2 năm rồi đó!”

Long nhìn tôi đầy nghi ngờ, cung cấp thêm thông tin,
tôi chỉ cười hihi.

ván cờ diễn ra khoảng 30 phút, các thầy cô chăm chú theo dõi,
đúng là anh bạn Khánh này ko có đơn giản,
đánh hay hơn Đu Đu và mấy đứa trong xóm nhiều
làm tôi cũng hơi vất vả, mãi đến nước hy sinh con Hậu,
thì anh ta mới mắc bẫy..

“Chiếu!”

“Ah ha..THẮNG RỒI

YOU ARE THE BEST, XU XU!!”

tiếng Long la rùm beng trước tiên, TT__TT

trước cả khi thầy giám khảo tuyên bố là nhóm tôi thắng chung cuộc..

.....

tất cả cứ như 1 giấc mơ,

cho đến khi tôi cầm trên tay số tiền thưởng 1 triệu đồng
tôi mới tin thực sự là mình đã giành giải.

tiền này, chắc để mua xe đạp... hay đem tặng Đu Đu nhi
cậu ấy bảo cần tiền mà.

hic, nhưng nếu mẹ hỏi thì làm thế nào đây..

vả lại chắc Đu Đu cũng ko lấy tiền của tôi đâu.

trong lúc sung sướng, tôi đồng ý đi ăn mừng chung với các bạn
đồng nghiệp thì cũng có Hương Kim đi cùng.

tôi bất thấy lạc lõng..

Quán Karaoke

có mấy anh bạn nào đó bên đội Karate cứ hay hỏi han tôi,

“bạn tên Xu Xu hả?”- “bạn hay thật đó”

rồi..

“bạn là bạn gái thằng Long hay thằng Lãm?”..

+ __+

“bạn học của Long thôi.”

“vậy vẫn available hả?”

“available là gì?”

anh bạn nọ nhìn tôi nheo mắt ngạc nhiên, rồi cười thích thú,
tôi thấy ko thoải mái nên nép sát vào Hương Kim..

“eh, Vinh, tránh ra, mà làm gì Xu Xu của tao đó??”

Long vừa nói vừa nhảy xộc vào chỗ giữa tôi
và anh bạn tên Vinh.

“Xu Xu của tao”? thật là... sao cậu ấy có thể nói bừa như vậy..

“của mà cái gì, bạn ấy vừa bảo chỉ là bạn học!”

Vinh phản đối thay cho tôi, làm Long bị quê,
quay sang nhìn tôi cau mặt, trông xấu xí hết sức.
tôi làm bộ ko quan tâm, hướng mắt lên màn hình..

tôi cứ tưởng là cậu ấy sẽ nói gì đó với tôi,

nhưng trái lại, Lo Lo chỉ nghênh giọng với Vinh

“con gái thường mắc cỡ mà mà ko hiểu sao?hehe”

“xi`.....”

Vinh bữ môi tỏ vẻ ko tin, làm Long bỗng nóng mặt,
cái tính bốc đồng của cậu lại trỗi dậy..

thế là cậu ấy nắm tay tôi đứng lên @__@

vì ko chuẩn bị trước nên tôi ko thể níu ghế...

“NGHE ĐÂY~~!!”

.....đám đông đang ca hát bỗng im lặng

nhìn 2 chúng tôi chăm chú, tò mò ko hiểu Long đang muốn nói gì.

Lâm cũng mở to mắt nhưng hình như trông cậu ấy

có vẻ lo ngại nhiều hơn..

“đây là bạn gái tôi, Xu Xu. Cô ấy là bạn gái tôi, hiểu ko, nghe ko??”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 26

Chương 26

O_____o bạn gái?

girlfriend? tôi á? của Long á????

cậu ấy nhắc 3 chữ “bạn gái tôi” đến 2 lần...

bàn tay Long nóng hổi, nắm chặt tay tôi,

mặt tôi tê hết mọi cử động, chỉ có 2 con mắt thò lỗ như ăng ương.

“c...ậ...uu... s..ao.. th..a cho..t..tớ..bu..ông..ra..”

tôi thậm chí còn ko nói được 1 từ ra hồn T__T

những anh bạn trai thì ồ..à... rồi cười cái kiểu gì khó hiểu...

mấy cô bạn gái thì ném cho tôi cái nhìn ghen ghét,

hoặc là xụ mặt buồn bã..

chỉ có Lãm là tỏ ra ko cảm giác, cậu ấy xem như ko nghe thấy gì,

cầm micro tiếp tục bài hát trên máy..

tôi vội vàng ngồi xuống,

vì Long đang giữ chặt tay tôi, nên tôi cũng lồi cậu ấy ngồi theo.

cả người tôi vẫn đang run bần bật * __ *

sau 1 phút điên lên, mặt Long giãn ra chút đỉnh,

nhưng bàn tay vẫn ko chịu buông tôi ra T__T

“tớ...tớ đi toa lét”

tôi nói nhỏ với Long bằng giọng cầu xin,

cậu ấy mới chịu thả tôi đi +_+

tranh thủ lúc ra ngoài tôi sẽ trốn về luôn, mặc dù Hương Kim vẫn còn trong đó.

“Xuân, khoan đã.”

đó là giọng của Lãm, cậu ấy đứng dậy, đề nghị giải tán

một vài bạn cũng tán thành, thế là, cả bọn đều đồng loạt ra về.

uhm...thế cũng được.

.....

Hương Kim gọi ba rước và về trước, bỏ lại tôi,

bơ vơ trợ trợ thế này, cùng với 2L nữa

sao thời gian này tôi cứ dính vào họ vậy, huhu...

tôi nhớ Đu Đu quá.

vẫy tay chào Kim xong, tôi nhận ra là mình cũng cần đi toalet

phòng vệ sinh nam và nữ chỉ cách nhau có 1 bức tường,

nên khi vừa vào cửa, tôi đã nghe tiếng Lâm bên phòng kia

“Long, tao có chuyện muốn nói”

“chuyện gì?”

“Về Xuân.”

cái tên tôi xuất hiện trong câu chuyện của 2 người họ,
làm tôi ko thể ko...nghe lén...

T__T

“Xu Xu à? thế nào?”

“mày đừng chọn Xuân, được ko?”

“tại sao??”

“Xuân ko đáng ... bị mày đùa giỡn..”

đùa giỡn? Lâm nói rất trầm, như thể cậu ấy cảm thấy đau,
tôi nuốt nước bọt, 2 tai vênh ra để lắng nghe rõ hơn..

may mà trong phòng toilet bây giờ ko có ai,

nếu ko thì đâu có nghe trộm thế này được.

“ai nói mày là tao đùa giỡn?”

“tao còn lạ gì mày, thay bạn gái như thay áo. mày tìm nhỏ khác đi.”

“t...tao..”

“ai cũng được, miễn đừng là Xuân.”

“...ko, tao thích Xu Xu... thích thật...ko giống các lần trước. tao ko đùa..”

một chị gái bước vào làm tôi phải chui ra ngoài,

ko thể tiếp tục nghe hết...

chân tôi bước mà tâm hồn cứ treo lung tung,

nghĩ ngợi..dù rằng ko có suy nghĩ nào cụ thể, tôi nghĩ về câu nói của Lâm,
nghĩ về lời của Long...

cậu ấy có nhiều bạn gái? thay đổi xoành xạch?

và bây giờ tới lượt tôi? tôi là cái áo à?

giờ thì tôi hiểu cái cách mấy bạn nam cười khi Long “tuyên bố” ban nãy..

họ xem tôi như 1 “nạn nhân tội nghiệp”..>__

lẽ ra nghĩ như vậy, tôi phải ghét Long ghê lắm,

tôi phải đến “xử lý” cậu ấy hay đòi lại “danh dự” ình,

nhưng mà... cái câu Long nói, “tao thích Xu Xu, thích thật”...

lại nghe...có vẻ gì đó chân thành.

-____-

.....

tôi ko đợi họ hoàn thành cuộc “tranh luận trong toa lét”
mà đón xe buýt về trước, sẵn dịp đã xin mẹ về trễ,
tôi tạt ngang sang nhà Đu Đu, hi vọng lần này,
cậu ấy ko đi đâu vắng.

người mở cửa cho tôi, là người tôi đang mong nhớ T__T
cậu ấy tỏ ra ngạc nhiên 1 hồi, rồi bảo tôi vào nhà,
mới gần 2 tháng mà tôi thấy như lâu lắm rồi
tôi ko bước chân vào đó.

“nhìn cậu mệt quá, mới đi học thêm à?”

“ko...tớ mới đi Karaoke về.”

“ah... với bạn hả? vui ko?”

“ko vui gì cả.”

có lẽ bộ mặt chán nản của tôi làm Đu Đu thấy lo,
cậu ấy mang ra cho tôi 2 cái bánh dứa,
dễ tôi như dễ con nít.

“thôi ăn đi. ko vui mà cũng đi nữa. đúng là Xu khờ”

“Đu Đu này, cậu đi hoài à, mấy lần tớ muốn gặp ko có cậu đâu hết..hic
hic..”

tự nhiên giọng tôi lại trở nên nức nở,
hệt như mấy đứa con gái đôi khi ko được thỏa mãn..
Đu Đu hơi bối rối, cậu ấy lột lớp lá dứa ra khỏi cái bánh,
rồi đưa qua trước mặt tôi.

“tớ... dạo này hơi bận...cậu tìm tớ có việc gì?”

“mà sao cậu nghe mẹ bảo tớ tìm, cũng ko chịu gọi cho tớ..huhu..”

có lẽ sau 1 ngày căng thẳng, vui buồn lẫn lộn,
thêm chuyện đồn nén mấy ngày về chuyện ba mẹ cãi nhau vì cậu ấy
tôi đâm ra bức bối và giọng rưng rức...

“..hờ.. tớ... cậu bảo..mẹ cậu ko thích tớ nên tớ ko gọi..”

“nhưng tớ thích cậu mà, Đu Đu..!”

T__T ko hiểu sao tôi nói câu ấy,
vừa khịt mũi, vừa nói, nói to nữa là đặng khác.
trời ạch... xấu hổ ghê đi... con gái ai lại bảo thích con trai chứ..
ko biết suy nghĩ, hic hic.
để nói rồi ko dám nhìn mặt Đu Đu luôn! T_____T
“thì tớ cũng thích cậu, nhưng... mặt cậu làm gì đỏ hót dzị?”
Đu Đu nói tình queo, cái câu “tớ cũng thích cậu”,
thậm chí còn hơi cúi đầu nhìn tôi quan sát,
ra vẻ thắc mắc tại sao mặt tôi đỏ..
tôi chỉ ... làm thỉnh và cạp cái bánh dứa,
mum..mum...mum..
ngon quá..

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 27

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 28

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 29

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 30

Chương 30

ra về, tôi gặp Lâm trên xe buýt,
khi Lâm bước lên, cậu ấy đã sớm nhận ra tôi ngồi ở hàng ghế đầu,
nên sẵn tiện cậu ấy cũng ngồi xuống bên cạnh.

“Long...đã trả cậu sợi dây chưa?”

“Rồi. Xuân không thích gặp tôi à?”

“đâu có... sao cậu hỏi vậy?”

“vậy sao phải nhờ nó trả giúp?”

“thì tại cậu ấy cầm lấy nên tớ bảo....”

“nó hoạnh hợe tôi cả buổi đấy.”

Lâm nói, rồi nhe răng cười, không hiểu sao tôi không thấy đó là nụ cười
thực sự của cậu ấy.. có cái gì đó khó diễn tả lắm.

“sao vậy?”

“chuyện vợ vẫn ấy mà. Nó nghĩ tôi giành Xu Xu của nó.”

“giành... tớ á?”

lại là 1 nụ cười bí hiểm, nhưng lần này có vẻ xuề xòa hơn,
tôi thấy sợi dây đã được đeo lại vào cổ cậu ấy,
nó nằm yên lặng và thanh bình..

“cậu theo đạo lâu chưa?”

“... ah, từ bé.”

“cậu đeo cái này từ bé luôn à?”

“uh..”

“cậu có gặp... Chúa chưa?”

“gặp ?”

Lâm nhìn tôi nghiêng nghiêng, dưới ánh nắng buổi xế trưa hắt qua cửa sổ
đôi mắt của cậu ấy long lanh và đen láy,
có lẽ đó là điểm đẹp nhất trên gương mặt gầy của Lâm..

“chưa, nhưng rồi sẽ có lúc gặp được..ở thiên đàng..”

?? nghe cứ như tiểu thuyết vậy..

tôi gật gù làm ra vẻ hiểu thấu, nhưng thực ra, tôi mơ màng
về nơi gọi là thiên đường..

“thiên đường chắc là đẹp hen?”

“uh... Xuân có muốn nhìn thử không?”

“nhìn .. thử?? ở đâu?”

“nhà thờ.”

có lẽ tôi thích cái mà Lâm vừa mới nói – “nhà thờ”,
hơn là chốn thiên đường kỳ ảo mà tôi đang tưởng tượng..

tôi muốn vào nhà thờ xem 1 lần,

mỗi khi ba chở đi ngang, nghe chuông trong đó, cứ thấy lòng thanh thản
làm sao..

vì vậy, tôi đồng ý theo Lâm..

.....

cách trạm xe buýt đầu ngõ nhà tôi khoảng 2km,

là con đường dẫn vào nhà thờ Thánh An

khuôn viên trước của nhà thờ không lớn lắm,

chỉ đặt 1 bức tượng Chúa Giê-xu trên cây thánh giá

và xung quanh là 1 vườn hoa nhỏ..

khi chúng tôi bước qua cổng của Giáo đường,

1 vị nữ tu nở nụ cười hiền lành chào đón...

“Paul dẫn bạn về chơi à?”

trong khi tôi còn thắc mắc Paul là ai,

thì Lâm đã gật đầu lễ phép, giới thiệu tôi với seur ấy

“đây là Trường Xuân, Seur Anna”

tôi cũng cúi người khoanh tay chào,

thì seur Anna đáp lại, bằng 1 vẻ mặt trong lành và đôn hậu...

Lâm kéo tôi vào bên trong, qua 1 cánh cửa hông của Giáo đường,

chúng tôi đến 1 khu vườn nhỏ có mái vòm cao trên đầu,

bằng kính, với thật nhiều dây leo..

trong góc có 1 cái hồ nhỏ, nước chảy róc rách.

“đẹp quá.”

“có giống thiên đường không?”

“huh?? ah... tớ thấy không giống...”

“hihi... dĩ nhiên rồi, nó chỉ là khu vườn thôi..”

nói xong Lãm lại dắt tôi đến 1 căn phòng nhỏ,
có cửa sổ trông ra khu vườn đẹp..

“phòng tôi đây.”

“p..hòng hả?”

“uh. tôi sống ở đây mà”

“ah..... còn ba mẹ đâu?”

“không có, trẻ mồ côi.”

Lãm nói buồn buồn, khiến tôi thấy mình thật vô ý,
hóa ra tôi hạnh phúc hơn bao nhiêu người,
hơn Đu Đu, hơn Lãm...

“sao bí xí vậy? tôi đùa đó. hồi nhỏ tôi súyt chết 2 lần, nên cha mẹ đưa vào
nhà thờ nhờ Chúa nuôi giùm.”

“ủa vậy hả?? đùa gì kỳ cục >_”

“”

cậu ấy cười toe, rồi bước tới vách tường giữa phòng,
kéo 1 tấm rèm lớn ra...

để lộ bức tranh to vẽ hình thiên đường..

khá sắc sảo.

tôi đã từng thấy trong mấy quyển sách ở thư viện,
nhưng to thế này thì là lần đầu, trông cũng hấp dẫn lắm.

“đẹp không?”

“uh, đẹp lắm...”

“chưa đâu...”

Lãm vừa nói nhỏ vừa đưa tay mở công tắc
một dải sáng từ mấy ngọn đèn vàng phía trên bức tranh tỏa ra,
làm cho nó sống động và huyền ảo..

hệt như tôi đang đứng trước cổng thiên đường thật vậy.

“Woow...”

tôi cứ thế say mê mở to mắt ngắm bức tranh lung linh,
và mơ mình được lạc vào đó, với những vị thánh nhân từ,
có đôi cánh và vòng hào quang trên đầu..

“mai một chết, tớ có được lên đó không nhỉ?”

“chắc rồi. Xuân là 1 cô gái tốt bụng và trong sáng mà.”

“sao cậu biết?hihi ^-^”

“cho dù không phải thế, thì tôi sẽ kéo Xuân lên cùng.”

“chắc gì cậu được lên đó??”

tôi cười và Lãm cũng cười,

không phải cái kiểu nhếch môi khinh khỉnh thường thấy..

cậu ấy trông hiền lành hơn, có lẽ do cảm giác thay đổi,

làm tôi thấy như vậy..

“Paul là nickname à?”

tôi hỏi lại đúng cái câu mà Lãm đã hỏi tên Xu Xu của tôi,

khi ở sân patin..

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 31

Chương 31

“ko, tên Thánh.”

“ah... hiểu rồi. cũng giống tên ở nhà phải hung?”

“oh..ah..uh...”

cậu ấy lại cười ra vẻ phát hiện thú vị,

rồi bảo sẽ đưa tôi về vì đã gần 4giờ chiều rồi.

khi ra khỏi cổng chính nhà thờ, tôi nghe tiếng chuông đổ..

“chuông báo gì vậy?”

“giờ đọc kinh thôi.”

“cậu có đọc ko? hay cậu khỏi đưa tớ về”

“việc này ko bắt buộc, tôi cũng hay đi chơi suốt mà. ^o^”

uhm... thế là Lãm chở tôi về nhà bằng chiếc xe máy,

loại xe giống của ba, Dream II...

khác với Long, Lãm chạy vững và chậm chậm,

trong khi Hot boy Lo Lo thì cứ phóng vèo vèo... T__T

.....

“Cảm ơn cậu cho tớ thấy Thiên đường!^^”

“khi nào muốn thì tôi lại đưa Xuân đến.”

“okay! tớ thích vào đó học bài! yên tĩnh quá trời!”

“bye..nhé..”

tôi vừa vẫy tay, vừa cười, cậu ấy thì chỉ mỉm môi 1 chút, rồi leo lên xe chạy đi.

“eh, chị thấy anh bạn đó hay hay hen”

chị Huyền nói nhỏ vào tai tôi khi tôi vừa cởi giày ra, vì ko để ý nên tôi cũng chỉ “ya...” 1 tiếng..

“Lãm, Long, Đu Đu, em thích ai nhất?hi hi”

“hả? sao hỏi dzị?”

“thì em cũng phải chọn 1 trong 3 anh chứ!”

“chọn để làm gì?”

“để...yêu. đồ ngốc!!”

tôi nhìn chị bằng cặp mắt thò lỗ, rồi bỏ đi vào trong yêu gì mà yêu, mới có tí tuổi, chuyện ấy..

cứ để sau này thì...nghĩ cũng có muộn đâu! -__-

.....

giờ chủ nhiệm

Quế Chi thông báo sẽ có buổi cắm trại mừng ngày thành lập Đoàn, cùng với hội thi liên trường Học sinh thế hệ mới..

vì giành giải nhất của trường, nên nhóm XuLoLa của chúng tôi được xem là đại diện đi thi đấu..

mấy anh chị học lớp 12 do phải luyện thi, nên họ ko có tham gia..

mấy em khối 10 cũng có 1 đội tham gia thi thể thao đồng đội gì đó.

“Trí Long và Trường Xuân cố lên nhé!”

cô giáo kêu rõ tên 2 chúng tôi và động viên,

làm tôi thấy trách nhiệm của mình nặng nề quá..

trong khi tôi vội đứng dậy – “ạ, thưa cô”,

thì Long chỉ ngồi chống cằm, nhìn cô giáo cười cười,

thái độ ko được hay ho gì lắm, mà cô cũng ko la cậu ta..

đúng là cậu ấm..

“cậu phải đứng lên trả lời cô chứ!!”

tôi húych vai Long nhẹ và nói thì thào, mặt cau lại,

cậu ấy ngó tôi 1 vài giây rồi mới đứng dậy, cúi đầu

“XULOLA vô địch rồi!! khỏi lo, cô ạ!”

thế là mọi người vỗ tay tán thưởng ầm ầm,

cô giáo tỏ vẻ tin tưởng, khoác tay cho 2 đứa ngồi xuống..

cái miệng bộp chộp, nói trước bước ko qua cho coi.

thấy mặt tôi bực bội và khó chịu,

Long ghé tai tôi nói nhỏ..

“đừng lo, we’ll win, dear Xu Xu^^”

dear dear con khi! >_

.....

giờ chơi tôi thấy Long và Lãm chạy đi đâu đó ra khỏi trường,

chỗ lát Long vào lớp trễ 10 phút, sau lưng giấu cái túi nylon

màu xanh đậm..chẳng biết là cái gì..

về mặt tí ta tí tởn.

cho đến khi ra về, tôi còn chưa kịp cài nút cặp sách,

Long đã kéo tay áo tôi.

“khoan về đã, chờ chút đi.”

“chờ ai??”

“có cái này cho Xu Xu!!”

“cái gì cho tớ?”

“heheheh..”

đợi cho tới lúc mọi người đều đã ra về,

trong lớp chỉ còn lại tôi, Long, và Lãm cũng vừa từ bên lớp cậu ấy sang..

họ lại có trò nào mới nữa đây.. +___+

hay là ... tập chạy nữa? ôi...còn đến 10 ngày nữa mà..

“nhắm mắt lại đi!!”

“sao? chi vậy?”

“đã bảo nhắm đi mà!!!!!!”

hic hic, uh, thì nhắm... đừng có hù tớ bằng...thần lẩn đấy nhá,

ko thì tớ sẽ méc Đu Đu...

trong lúc mắt tôi nhắm kín,

Long đặt vào tay tôi 1 cái hộp vuông nặng nặng,

rồi bảo tôi mở mắt ra...

một chiếc điện thoại Samsung mới toanh.

whew...thế..?

“cái này??”

“tiền thưởng của 2 đứa tôi, mua tặng Xu Xu đó”

Long nói 1 cách hạnh phúc, như thể cậu ấy vừa làm được

điều gì đó thực sự ý nghĩa lắm lắm..

tôi hướng mắt sang Lâm, cậu ấy khẽ gật đầu..

“tại..sao?”

“thằng là nhờ Xuân, nhờ Xuân thi IQ, nhờ Xuân đánh thắng ván cờ..nên Xuân xứng đáng hơn chúng tôi.”

Lâm giải thích trôi chảy, có vẻ đã chuẩn bị sẵn câu này rồi,

mặc dù cũng rất...thích có điện thoại

(vì có thể gọi cho Đu Đu ko sợ mẹ biết^^)

nhưng tôi vẫn quen thói tự trọng quá cao...

“tớ ko thích khi ko nhận quà của ai cả..”

“Xuân cứ cầm....”

“KHI KHÔNG LÀ THẾ NÀO HẢ? thằng Lâm nó đã nói Xu có công lớn mà!!”

nếu Lâm chỉ vừa mở miệng thuyết phục 1 cách ôn hòa,

thì Long la toáng lên và nhét cái điện thoại vào ngăn cặp của tôi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 32

Chương 32

tôi vội lôi nó ra..

“bạn tôi đã mua rồi, Xuân ko nhận, đem trả lại ko được đâu.”

“nhưng... hay là bán lại rẻ hơn...??”

“lỗi nhiều lắm á!!”

ko lẽ bắt tôi chịu phần lỗi sao? huhu..

tôi cầm cái cục đen đen mát lạnh trên tay, có chút ham thích,

nhưng... ko lấy được!

có lẽ nhận ra sự lúng túng khó xử của tôi,

Lâm hạ giọng năn nỉ..

“Xuân ko có điện thoại, mỗi lần tìm khó quá... mình lại phải chuẩn bị thi liên trường....”

“đúng rồi!!”

“...nếu ngại thì... cứ như mượn dài hạn cũng được đi..”

“đúng rồi!!”

ack... Lâm nói và Long cứ bè phụ họa theo, mặt tỏ ra thảm thiết,

hum... thế nào đây nhỉ... hay..mượn 1 thời gian??

“quyết định vậy nhé, thằng Long sẽ chỉ Xuân cách dùng.”

“okay!!”

họ liên tục nói khi tôi còn đang phân vân,

rồi nhanh chóng bay ra ngoài lớp biến mất, để lại tôi

cùng với cái điện thoại mới..

.....

tôi giấu chiếc Samsung E350 vào tuốt tận đáy cặp,

cốt ko để bị ba hay mẹ phát hiện..

và đến tận lúc học bài xong xuôi,

hơn 10 giờ, tôi mới lén mở lấy nó ra...nghiên cứu.

3 cuộc gọi nhớ, 2 tin nhắn.

trời, mới có điện thoại mà có người tìm rồi.

số được ghi sẵn trong máy,

La La và Lo Lo * ___ *

chắc họ gọi test máy.

tôi còn chưa kịp mở tin nhắn để đọc,

thì cái điện thoại lại reo lên bài nhạc inh ỏi,

ACKKKK

tôi giật bản người chui vào mền trùm kín mít,
và bấm loạn xạ để tắt nó đi.

hình như tôi bấm vô nút Cancel rồi.

+ ____ + phew...

tin nhắn lại đến nữa.

“SAO KO NGHE MÁY HẢ??”

viết hoa như dzị lun áh. còn ai vào đây nữa.

hot boy..Trí Long...

tôi còn phải loay hoay để bấm tin trả lời,

cái vụ này, đâu phải là...dễ dàng đâu, huhu...

sau 10 phút, tôi mới viết xong cái tin

“tớ bận học bài, mà khuya rồi, mai nhé, ngủ ngon”

.....

2 tin nhắn ban nãy là của Long hết,

Lâm chỉ gọi tôi có 1 cuộc..

gửi đi tin hồi âm rồi, tôi tắt luôn nguồn và đi ngủ,

ko khéo sáng mai ko dậy đi học nổi..

.....

buổi sáng, tôi ăn xong bánh mì ốp la thì mẹ chở ra trạm xe đầu ngõ,

trên đường lại gặp Đu Đu..

tôi muốn gọi cậu ấy lắm nhưng lại sợ mẹ,

nên chỉ nhìn Đu Đu bằng mắt..

“Đu Đu..!”

đó là tiếng gọi của mẹ tôi.

nghe thấy, Đu Đu quay đầu lại và như ngỡ ngàng, cậu ấy thẳng xe

và cúi chào mẹ tôi.

“hôm nay đi học sớm vậy?”

“dạ..”

“ba mẹ con sao rồi?”

??O__0 oh, đó có phải mẹ ko...

mẹ lại bình thường với Đu Đu ...

ya...hooo...

mặt Đu Đu hơi thắc mắc nhưng rồi, cậu ấy cũng cười buồn,
đáp lời mẹ tôi..

“dạ, vẫn vậy thôi”

“thứ bảy này hai mẹ con sang nhà cô ăn lẩu cho vui nhé, là sinh nhật ông nội con Xu Xu”

...

wow... mẹ mời họ!!

phải rồi, sinh nhật ông..sinh nhật lần thứ...68..

bao nhiêu nến cũng ko đủ thắp

xém chút quên ngày đó rồi, hihi, sorry grandpa...

niềm hạnh phúc khi thấy mẹ ko còn lạnh lùng với Đu Đu
làm tôi tí tởn.

“đi nha, Đu Đu”

“ò...”

thế rồi mẹ chạy chậm song song với Đu Đu,
cho đến bến xe buýt.

trước khi đi làm, mẹ còn cười chào Đu Đu...

ko biết điều gì làm mẹ thay đổi nữa

ba vẫn hay nói mẹ khó hiểu, giờ tôi mới thấy vậy..

“mẹ cậu hết ghét tớ rồi hả?”

“uh? tớ cũng thấy vậy.”

“sinh nhật ông...thì mua quà gì hen?”

“gì cũng được...AH.. ông nội thích ăn khoai mì nước cốt dừa!^_^”

“trời...”

việc nghĩ tới món ăn yêu thích của ông nội

làm tôi khoái chí như thể vừa thông báo tin mật vậy

Đu Đu vẫn suy nghĩ lung tung..

“tặng ông món đó đi!”

“thôi, ko được, Xu khờ.”

dường như ĐU ĐU ko mắng tôi khờ thì cậu ấy ko sống nổi á.

mà ko sao, tôi thích vậy , hihi..

đúng là khờ...

sực nhớ ra là vừa có cái điện thoại, tôi lập tức khoe Đu Đu

“nè, tớ có cái này nè.”

“...? di động à?”

“đẹp hung?? ^-^”

tôi thậm chí còn ko nhớ rằng,

đấy là thứ tôi mang tiếng mượn...chứ có phải của mình mua đâu.

TT__TT

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 33

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 34

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 35

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 36

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 37

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 38

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 39

Chương 39

ông chìa 1 tay ra, 1 tay chắp sau lưng, chờ đợi,
hic, tôi chưa có mua... nên chỉ nhe răng cười..

“ông đợi chiều con sẽ đưa mà.”

“biết ông thích cái gì không mà tặng??”

“khoai mì nước cốt dừa!^^”

“không, ông thích con gấu đó kìa”

gấu? gấu nào??

nhìn theo tay ông chỉ, tôi mới biết ông nói cái móc điện thoại,
tôi đang móc vào quai đeo cặp..

“cái này?? không được... nó là của Đu Đu cho con mà.”

“hu`m, không được à??”

“KHÔNG ĐƯỢC MÀ. ông xin cái khác đi”

tôi kiên quyết giữ khư khư con gấu trong tay,

lùi vài bước để...tự vệ... T__T

ông nội tỏ vẻ thất vọng rồi chỉ qua cái điện thoại để trên bàn ăn..

“vậy ông lấy cái đó được không?”

“c...cá...i điện thoại á?? hic, sao ông đòi quà xin thế?”

“vậy không được luôn à?”

“không... của con mà.”

“ông cũng muốn có điện thoại mới, cái của ông cũ mà lạc hậu rồi..”

ông nội làm mặt buồn, rồi đi ra mở ti vi,

tôi nắm cái móc con gấu chặt hơn và mím môi ngó sang chiếc điện thoại.

mẹ vẫn quan sát từ nãy giờ, nhìn tôi mỉm cười..

ông nội... hồi bé thường công tôi đi khắp xóm...

lúc tôi bị té ông còn rút cả nước mắt, huhu, thương ông vô cùng..

“thôi, ông lấy đi nè, ông đổi cái điện thoại cũ cho con nha.”

“hả? cho ông thiệt hả?”

“thì ông thích mà. Sinh nhật con tặng cho ông.”

ông cười hà hà, rồi vò đầu tôi hơi mạnh,

mẹ tự nhiên lại thở dài, lắc đầu bỏ vào trong bếp.

“chịu bỏ cái điện thoại mắc tiền nhưng không chịu bỏ cái móc con gấu bé

xíu đó sao, Xu khờ?”

“...thì con....thích con gấu hơn.”

“thôi , ông đùa. gắn cái con gấu lên điện thoại rồi cất đi, bé con.”

oh... đùa thôi hả? hihhi...

vậy là không mất thứ gì...

tôi hí hửng vác cặp về phòng, rồi móc con gấu vào chiếc di động,

lúc lắc ... thật là đáng yêu...

.....

mẹ bảo làm món bánh hỏi thịt nướng, và thêm tôm chiên giòn,

tôi nhận nhiệm vụ chiên tôm.. T__T

khoảng 4giờ thì Đu Đu sang, cậu ấy...mặc sơ mi xanh đóng thùng,

trông lịch sự phát khiếp ^-^

“hể thấy thằng nhỏ là mắt lại sáng lên à!”

ông nội đang đọc báo bỗng nói vu vơ và làm tôi bối rối,

bỏ...con tôm nhảy ra ngoài đất luôn..

T__T

“cần trợ giúp không?”

“thôi khỏi. -__-“

tự nhiên bị ông trêu ghẹo, tôi đâm ra cáu kỉnh với Đu Đu,
để chứng tỏ là tôi không có...sáng mắt lên khi gặp cậu ấy..
mặt dù...lúc này rõ ràng là có..T__T

“Xu Xu...?đưa cây đũa cho tớ...”

“đã bảo không cần mà! >_”

“O__o??”

cậu ấy nhìn tôi thắc mắc, và tôi cứ thế không thèm cười,
bỏ tiếp mấy miếng khác vào chảo...

“con để nó chiên đi, giúp cô nướng mớ thịt đó nhé”

“ok”

mẹ tôi đưa cho Đu Đu 1 vỉ nướng to và cậu ấy đi tới nhóm bếp than,
loay hoay 1 hồi thì mặt cậu ấy như Bao Thanh Thiên
mà cái bếp thì không hề cháy..

hahahiiiiiiiiii

“tránh chỗ cho ông, mày đâu có rành vụ này!”

Đu Đu đành xích ra để ông nội vào thổi thổi, quạt quạt,
hơi nóng từ bếp và cái chảo dầu của tôi làm cả 2 đĩa đều đầy mồ hôi..
tôi đưa tay quạt trán mình.. nhưng Đu Đu nhanh hơn..

“để tớ lau cho...”

rồi cậu ấy lấy tay vuốt ngang trán tôi,

xong nhìn tôi cười hô hố... *___*

nghĩ 1 lúc, và nhìn xuống tay của Đu Đu – đầy lọ than,

tôi biết cậu ấy vừa đặt 1 vệt đen lên trán mình...

trò khỉ của Đu Đu đây..

tôi sẵn tay cầm đũa đánh cậu ấy 1 cái rõ đau,

Đu Đu nhảy tưng tưng và la oai oái,

nhưng khi thấy mẹ tôi cau mặt khó chịu, cậu ấy cúi đầu chui vào chỗ ông
nội

với cái bếp đã đỏ hồng màu than cháy.

...

cuối cùng tôi cũng xong 2 đĩa tôm chiên,

còn Đu Đu thì vẫn còn đang nướng , nướng...

cái áo sơ mi xanh ban nãy bỏ vào quần, cậu áo tháo ra luôn, chắc thấy nóng và bất tiện.

tôi ngồi xuống cạnh và xem cậu ấy nướng mấy miếng thịt trông có vẻ ngon lắm..

“eh, sao cậu ăn vụn?”

“T___T tớ thấy...nó...ngon..”

“tớ nướng nãy giờ còn không dám ăn nữa!!>_Đu Đu nhăn như khi đột trách móc tôi,

hic, làm gì ghê vậy.. hồi lộ cậu miếng nè..

tôi đang cầm 1 phần thịt và thế là đưa thẳng vô miệng Đu Đu khi cậu ấy vừa há ra định kể tội tôi nữa..

^___^

nhóp nhép, nhóp nhép...

“uhm... tha cho cậu...”

biết ngay mà, Đu Đu ca ca dễ dụ. hihi...

thế là cứ vài phút, tôi lại ăn vụn 1 miếng và cho Đu Đu 1 miếng đến khi xong việc chắc 2 đĩa cũng ăn hết ¼ phần thịt...

T___T

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 40

Chương 40

chúng tôi dọn bàn ăn ra với đầy các món thật ngon, và cả bánh kem hồi chiều ba mới mua về nữa..

2 cây đèn cầy số 1 và 6...

ông nội đòi cắm thành 16... ack ack.

mẹ của Đu Đu bảo bạn nên không sang,

thành ra chỉ có Đu Đu là khách mời danh dự

“ông thấy đĩa thịt nướng bị bốc hơi thì phải”

nghe ông nội đề cập tới vụ đĩa thịt, tôi và Đu Đu ngó nhau,

rồi mặt lấm la lấm lét...

điều bộ đó càng làm cho cả nhà phát hiện ra giọng ba tôi nửa đùa nửa thật.

“hai đứa bây ham ăn như nhau thì làm sao mà cưới nhau được.”

“cưới, cưới cái gì, anh chỉ nói linh tinh”

mẹ tôi lên tiếng gạt phắt và mặt hầm hầm dù ba tôi đang cười, có vẻ như thành kiến mẹ dành cho Đu Đu vẫn chưa hết hẳn.

“nào, tới tiết mục tặng quà đi!!”

ông nội già rồi mà còn tham quà như trẻ con, cứ hối thúc mọi người để mở quà..

ba tặng cho ông 1 cái MP3 nghe nhạc của ca sĩ Hương Lan, còn quà của mẹ là đôi kính lão..

tôi chỉ lấy 1 phần tiền thưởng, ra cửa hàng mua cho ông ... 1 đôi dép, hôm trước thấy dép ông đứt quai mà không chịu bỏ còn cột cọng dây kềm để mang nữa..

“sao con tặng ông dép?”

“thì đôi của ông đứt rồi kìa.”

“ông không mang đôi của con tặng đâu”

“sao vậy..?”

mẹ nói rồi tỏ ra tiếc đã không đi theo tôi để cản,

tôi vẫn không hiểu lý do tại sao mẹ nói thế..

ba tôi cũng cười rồi nhìn ông nội.

“không, quà Xu Xu tặng thì ông phải mang chứ. mỗi ngày mang 1 đôi.”

“ông không bỏ đôi cũ đi à?”

“con không nhớ đôi ấy là của bà nội tặng cho ông sao?”

....

oh...ah phải rồi...

trước khi bà mất 1 năm, bà đã tặng ông đôi dép này,

nhân dịp 2 ông bà đi du lịch ở Đà Lạt..

hèn gì mà ông cứ mang mỗi đôi ấy, dù nó đứt quai hay sờn cũ lấm ròi.

tình yêu của ông bà thật là vĩnh cửu..

“Đu Đu tặng gì cho ông thế?”

ông hỏi và tôi quay sang nhìn Đu Đu,
cậu ấy rút rè chìa ra bộ cờ tướng bằng gỗ màu vàng sáng
so với bộ của ông đang xài thì đẹp hơn nhiều..

“woaa... chà, được, được đó. ông sẽ gả Xu Xu ày!”

TT__TT hết ba rồi tới ông.

giống như bọn tôi là đồ chơi để 2 người chọc gheo vậy
mẹ nghe thì lại 1 lần nữa tỏ ra không thích, bỏ vào trong bếp dọn dẹp..

“không, ông không được gả Xu Xu cho nó!!”

câu đó, không phải của mẹ tôi.

giọng của anh bạn mà tôi hẳn là không thể không nhận ra
cả nhà tôi đều quay mặt ra cửa, trở mắt nhìn

anh chàng đang đứng ngay cạnh chiếc xe của hẳn,

vẻ mặt bất bình phản đối,

Trí Long.

.....

“cậu vào nhà đi. chưa chào ai mà đã nói ngang vậy à?”

ba tôi đứng dậy và nói nghiêm giọng,

Long biết sai cúi đầu nhận lỗi nhưng vẫn liếc Đu Đu đầy...lừa.

Đu Đu đáp lại cái nhìn đó bằng 1 vẻ thản nhiên,

còn tôi thì cũng không hiểu anh ta tới đây để làm gì nữa.

“oh, Long? cháu đến chơi đúng lúc quá. sinh nhật ông nội Xu Xu. Sắp cắt
bánh kem rồi!”

mẹ từ trong bếp ra thấy Long thì “mắt sáng rỡ”

thái độ y như khi tôi thấy Đu Đu vậy TT__TT

mẹ hồ hởi mời Long ngồi, rồi còn hỏi cậu ấy ăn gì chưa...có ăn tôm chiên
không...

“kỳ thiệt, cháu lại không mang gì đến”

“vậy chú mày rửa chén coi như quà đi!”

ông nội nói tỉnh queo và cười hì hì, Long sững ra 1 hồi thì xông xáo đồng ý
thế là bọn tôi dọn chén bát ra sau bếp cho cậu ấy rửa..

mẹ bảo tôi hãy vào phụ cậu ấy 1 tay.

còn Đu Đu thì bị ông bắt cùng ông khai trương bộ cờ mới,

và nói nếu để thua thì ông không cho tôi chơi với cậu ấy nữa..

trời ơi...

tôi còn lạ gì, Đu Đu đánh với ông được mới nói, cậu ấy có biết chơi đâu...

nhưng tôi còn phải rửa chén cùng Long xong mới ra làm “quân sư”

cho Đu Đu được....

....trong bếp...

“cậu đến có việc gì vậy?”

“định rủ Xu đi chơi thôi, nhưng ở đây cũng vui lắm!”

“thế à..”

“mất xa nhé!! hehehe”

tiếng ông cười khoái chí phía phòng trước

ông thật là... chơi với kẻ yếu xù mà cũng ... vui vẻ như vậy nữa.

tôi phải ra...đòi lại công bằng..

“đi đâu thế??!”

Long nắm cổ tay tôi và giữ chặt, dù nó toàn...là xà bông,

cậu ấy nhìn tôi như muốn chui tọt vào trong mắt tôi vậy.

“chiếu!”

trời, lại thua ông, ông bắt nạt Đu Đu của tôi,

(lúc này không hiểu sao tôi lại dùng cụm “của tôi” như Long đã dùng +_+)

phải cứu cậu ấy thôi.. nếu cả ông mà cũng cấm tôi chơi với Đu Đu,

thì sống còn gì ý nghĩa nữa.T____T

vì tay Long trơn do xà phòng

tôi dễ dàng tuột ra và ào lên chỗ ván cờ đang bị ông chiếu tướng..

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 41

Chương 41

Đu Đu nhú mày căng thẳng, trời ạch,

cậu ấy chỉ còn tướng sĩ tượng , 1 pháo và 2 con chốt

te tua tờ tả.

trong khi ông nội còn đủ 2 xe, 1 pháo, 1 mã..

“ông ăn gian!”

“ăn gian cái gì???”

“ông phải chấp cậu ấy xe pháo mã chứ! Đu Đu vừa biết chơi căn bản thôi sao đánh với ông được!!”

“cái con Xu Xu này..nữ sinh ngoại tộc!”

ông nội bị tôi kêu ca phàn nàn ý mạnh hiệp yếu 1 hồi,

thì cũng chịu bỏ 3 con xe, pháo, mã ra,

ván cờ trở nên dễ chịu với tôi rồi, hehe..

nhưng khi tôi vừa cầm con cờ định giải thế bí,

Đu Đu khẽ đứng dậy..

“con thua ông vậy.”

“ơ... cậu sao thế, gỡ được mà.”

“gỡ gì, tớ thua là thua, nếu giờ giải được là cậu đánh, ko phải tớ.”

“nhưng cậu thua thì ông ko cho cậu chơi với tớ sao..”

“đồ khờ, ông chỉ đùa thôi.”

Đu Đu cười, lại cốc đầu tôi 1 cái, quay sang nhìn ông nội,

ông nhún vai , rồi sắp lại ván cờ mới...

“thì phải nói thế mới có đưa ra tay giải cứu... hấp dẫn, hehe”

XÓANG.....!

tiếng cái đĩa vỡ trong bếp vọng ra làm tôi, Đu Đu, và ông đều giật mình, mẹ từ trên gác chạy xuống sau 1 phút..

tôi cũng vội ra sau xem.

Long đang cúi nhặt cái đĩa lên, nó tan tành thành tám mảnh rồi +____+

hic, cậu ấm hot boy này mà rửa chén rửa bát gì được..

“cháu xi..n lố..i”

“Xu, mẹ đã bảo con giúp Long 1 tay mà con làm gì hả?”

“co..n..con..”

tôi lúi thủi đi tới và ngồi xuống nhặt phụ Long,

cái đĩa đẹp bằng sứ của mẹ, nên mẹ mới giận lên thế...

“ahhhhhh..!”

máu từ tay Long chảy ra đỏ tươi làm tôi bủn rủn hết tay chân,

ôi...m...máu...nhiều quá..

“mẹ ơi, m...má..uu”

tiếng ập úng của tôi làm mẹ vội tới dắt Long lên trước,
còn tôi ngồi thừ ra vì chưa kịp bình tâm lại..

“Xu Xu! Xu Xu, cậu ko sao chứ?”

Đu Đu lay tôi, và khi thấy tôi có vẻ vẫn còn sợ,
cậu ấy kéo tôi ra và ngồi vào chỗ Long, nhặt nốt những mảnh còn lại..
cẩn thận chứ...

“coi chừng lại đứt tay bây giờ”

“cậu lên xem anh bạn của cậu có sao ko kìa”

“có mẹ rồi, để tớ nhặt với cậu cho xong.”

.....

nhặt đủ hết các mảnh vỡ, tôi định quay ra ngoài để xem Long,
thì cậu ấy đã đứng ngay cửa bếp nhìn chúng tôi..

“trời, cậu làm tớ giật cả mình”

“Xu đưa tớ về đi, tớ bị.... đau tay!”

Long chìa ngón tay cái ra đã được mẹ tôi băng kỹ,
nói với tôi nhưng mắt cứ hướng sang chỗ Đu Đu..

“..oh...nhưng tớ đã..u có biết chạy xe..”

“bị có 1 ngón mà làm như què rồi vậy! đúng là nhà giàu đứt tay như ăn mày
đổ ruột!”

Đu Đu trề môi rồi phỉ tay lách người ra trước,
Long túm vai áo của cậu ấy lại và gằn giọng hăn học..

“đừng chọc đến tao nghe!!”

“tao..thích chọc thì sao?”

tôi phải chen vào giữa cả hai để đẩy họ ra,
ở đây ko có Lãm, ai sẽ can Long ko đánh nhau với Đu Đu..

hic hic.. tôi ko thích chuyện này chút nào..

vừa lúc mẹ tôi bước tới nhìn cả 3 nhú mày

“mấy đứa làm gì vậy?? Đu Đu con chở Long về giúp cô nhé, có lẽ nó ko
bóp thẳng được với ngón cái bị như thế”

“cái gì???”

ko phải 2 mà là 3 chúng tôi đều đồng thanh hỏi mẹ tôi,
bởi lời đề nghị của mẹ thực sự “khiếm nhã”... + ___*
Long và Đu Đu mà đi cùng nhau, ko biết chuyện gì sẽ xảy ra..
“Xu Xu con chạy xe đạp theo để lát Đu Đu nó còn có xe về”
“ah..dạ...”

.....
thế là, tôi lấy xe đạp của Đu Đu đạp theo sau xe Long,
Đu Đu thì chờ cậu ấy phía trước..
họ vẫn ko nói với nhau câu nào, mặt mày cứ chăm vằm..
đến 1 đoạn ngã ba, bỗng điện thoại tôi reo inh ỏi,
khiến tôi phải dừng lại nghe..

La La.

“alo??”

“tôi đây, Xuân đang ngoài đường à?”

“uh, tớ đang đạp xe”

“vậy thôi cúp máy đi, coi chừng bị giật điện thoại. khi nào vào nhà hay đâu
đó gọi lại cho tôi nhé.”

“uh..”

tôi vừa gấp máy lại thì nhận ra, tôi đã bị lạc mất Long và Đu Đu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 42

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 43

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 44

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 45

Chương 45

Kim lay tôi và chỉ ra chỗ người đang đi cà kheo, đúng là cậu ấy.. uh.. tôi ko nhận ra.. mà Hương Kim lại nhận ra cô ấy chen vào và hét to để cổ động...

Đu Đu giành chiến thắng trong trò chơi đó, thực ra thì, tôi biết việc đi cà kheo với Đu Đu là quá dễ, gì chứ mấy cái trò khi, Đu Đu là giỏi nhất..

cậu ấy được trao vòng hoa và 1 hộp bánh Orion nhân hạt gà... thứ tôi thích ăn..

chắc vì vậy mà Đu Đu nhảy nhanh tới chỗ tôi và Kim đang đứng.

“tặng cho cậu nè”

vừa mới vui vì có được phần bánh của Đu Đu, nghĩ rằng,

cậu ấy ko có quên mình... vẫn nhớ tới mình...

thì tôi lại thất vọng và buồn hiu khi thấy..

Đu Đu chuyển cái vòng hoa từ cổ của cậu ấy sang Hương Kim.

ngay phút giây đó, tôi bỗng thấy hộp bánh trên tay mình

nhẹ tênh.. ko có giá trị gì...

“Xuân!!”

Lãm gọi tôi từ phía sau, khi tôi quay lại,

cậu ấy vẫy tay ngoắc tôi đến đó... Long cũng đang chờ...

tôi dậm bước quay đi nhưng cũng cố nán 1 chút,

vậy mà...Đu Đu dường như ko hề để tâm tới..

lòng buồn với vợ, tôi cứ thế lù lù dần rồi đi theo 2L,
chán nản vô cùng.

Lo Lo và La La gọi tôi vì đã tới giờ bọn tôi phải thi..

“bánh ở đâu ra vậy?”

“của Đu Đu...”

“nó chơi thắng được hả?”

Long vừa hỏi vừa giật cái hộp bánh trên tay tôi,
xé nắp hộp và thản nhiên lấy 1 cái ra ăn ngon lành..

tôi cũng ko buồn phản ứng..

“um..um.. ngon hen.. sao hồi nãy tôi ko sang đó chơi ta?”

“nhiều chuyện quá...đi thôi..”

Lãm thúc Long về phía trước và quay lại nhìn tôi,
cậu ấy nheo mắt 1 chút, giọng bần khoản..

“từ tối qua đến giờ Xuân có gì ko ổn sao?”

“ko có...”

“hay quên mang bùa rồi?”

bùa à? có.... tôi đã nhờ ông nội vẽ cho hồi sáng qua.
nó vẫn còn nằm trong túi quần của tôi đây..

chìa cho Lãm thấy lá bùa, tôi vẫn mặt mày bí xị.

“nói cho tôi nghe đi. chuyện gì vậy?”

“tớ... muốn có cái vòng hoa đó..”

“vòng hoa nào?”

tôi vô thần chỉ về hướng sau mình dù ko hề quay lại,

Lãm nhìn theo ngó 1 hồi rồi như hiểu ra, cậu ấy thở dài..

“khờ quá, đừng buồn, tôi sẽ tìm cho Xuân 1 cái, vui lên đi!”

.....

chúng tôi thi 3 đội 1 lượt và vì chỉ có 2 phần thi,

nên nhóm XuLoLa của Grand School dễ dàng vượt qua lượt đầu,

Lãm và Long đã học rất chăm chỉ mà...

trong khoảng thời gian nghỉ trước khi bước vào vòng đấu 2 đội cuối cùng,

Lãm chạy đi đâu đó ko biết..

Long thì ăn gần hết nửa hộp bánh của tôi.

“cậu đói lắm à, Long?”

“ko đói, nhưng tự nhiên thích ăn. mà sao Xu Xu chẳng ăn cái nào vậy?”

“tớ ko thích.”

“ko phải Xu thích thằng Đu Đu sao? cái này là nó cho Xu mà.”

“nhưng Đu Đu ko thích tớ...”

nghe tôi nói giọng buồn bã, Long ko xé cái bánh,

bỏ nó trở lại hộp và ngồi cạnh tôi..

“nó nói thế à??”

“ko phải...”

“mặc kệ nó đi, nó ko thích Xu nhưng tôi thích. tôi thích là nhất rồi nhá!”

mặt Long cười toe toét vẻ rất hãnh diện

khi tuyên bố điều đó...

tôi thì cũng chẳng thấy khác hơn.. từ này giờ tôi thì,

có thấy Đu Đu bên dưới cổ vũ đâu,

dù cho cậu ấy đã được tôi cho hay từ trước khi lên đây nữa.

từ xa Lãm xách 1 vòng hoa giống của Đu Đu cho Kim ban này,

mồ hôi lấm tấm trên trán, cậu ấy chạy về đưa cho tôi..

“của Xuân đó”

“...cho...cho tớ à?”

“uh.”

Long trở mắt nhìn Lãm và tôi thì cầm lấy vòng hoa,

nó tươi hơn và đẹp hơn của Kim..

nhưng ko hiểu sao tôi ko thấy vui vẻ hơn..

“...Xuân ko ..thích à?”

giọng Lãm gần như thất vọng, ghen ngào,

tôi lắc đầu, cố mỉm cười và nói câu cảm ơn...

ko biết Lãm đã tham gia trò chơi nào để có được nó,

mà trông cậu ấy lại thờ mệ mệt mỏi lắm..

“vậy ném nó đi”

Lãm đột ngột giật cái vòng hoa trên tay tôi,

ném ra xa tít với vẻ nổi cáu và giận hờn..

tôi vẫn long lanh mắt ngạc nhiên,

vì theo những gì tôi biết về Lâm, thì hành động đó...
ko thuộc về cậu ấy..

“mày điên à?”

Long đứng dậy hỏi gặng Lâm với giọng hơi nặng,
còn Lâm thì vẫn đứng thờ mà ko thèm nhìn tôi..
tôi ... đã làm gì sai sao..

tôi bỗng thấy sợ Lâm, hơn bao giờ hết.

vì vậy, tôi rụt rè bước ra chỗ mà Lâm đã ném cái vòng đó,
nhặt nó về, rồi tự đeo vào cổ, như 1 kẻ phạm tội tự đi còng tay mình vậy.
hic hic..

thế nhưng, Long lại lột nó ra khỏi cổ tôi,
ngay trước mặt Lâm, và rồi , cậu ấy quăng cái vòng xuống đất.

“mày tặng hay là ép người ta vậy?? bộ tưởng vòng hoa của mày ngon lắm
sao?”

“.....”

Lâm vẫn đứng như tượng đá sùt từ nãy tới giờ,
cậu ấy cũng ko hề trả lời Long tiếng nào...
tôi ko muốn những chuyện này càng thêm rắc rối,
cũng may, thông báo trên loa gọi chúng tôi tập trung để thi,
kịp thời giải tỏa ko khí căng thẳng xung quanh vụ vòng hoa.

.....

tôi có cảm giác vừa bị bắn 1 mũi tên vào đầu,
khi thấy Đu Đu có mặt trong đội thi đối đầu với chúng tôi,
Grand School vs Gia Định..

Chương 46

nhỏ Thục Hiền, và Phan Huy..

Huy học giỏi nhất trường Gia Định.. và còn giỏi Toán hơn tôi nữa...

2L cũng tỏ ra ngỡ ngàng ko kém tôi,

nhưng rồi, cho dù bất ngờ thế nào,

thì chúng tôi vẫn phải.... chiến đấu..

tôi chỉ làm bù nhìn trong phần thi đầu tiên,

mà đúng ra, tôi chỉ toàn lo suy nghĩ tùm lum..

lý do tại sao Đu Đu tham gia,

cậu ấy ko học giỏi, cũng ko thích bon chen mấy vụ này

và rồi, tại sao Đu Đu ko cho tôi biết..

có phải... vì giải thưởng ko..

nếu ko vì tiền, chắc Đu Đu cũng ko muốn lên đây..

cậu ấy hẳn là rất cần tiền..

tiền tiền tiền...

“đội Grand được 16 điểm, đội Gia Định được 14 điểm. Bây giờ sẽ là phần thi thứ hai”

.....

ko được nghỉ giải lao, bọn tôi bước luôn vào phần test IQ,

Long nắm chặt vai tôi như đặt niềm tin,

còn Lãm.. cậu ấy vẫn lạnh lùng như băng hà..

ko nói tiếng nào.

4 câu hỏi đầu tiên, tôi ... nhường cho bên đội Đu Đu,

dù biết đáp án sớm nhưng vẫn cố tình bấm chuông chậm..

đến câu thứ 5, Lãm bỗng gạt tay tôi ra và bấm chuông,

rồi trả lời đúng..giành điểm..

Lãm và Long đã thức cả đêm để học bài..

họ tỏ ra quyết tâm.. niềm kiêu hãnh của 2L,

họ ko muốn thua.

nhưng mà, tôi ko muốn thắng.TT____TT

phía bên kia, Đu Đu gần như ko nhìn tôi, cậu ấy chỉ nhìn anh MC,

rồi cúi mặt, né tránh ánh mắt của tôi..

whew... thế là sao chứ...

vì thái độ buông xuôi của tôi, nên Lãm và Long đành tự lực cánh sinh,

suốt 20 câu hỏi họ đều cố gắng giành quyền trả lời,

nhưng cũng sai đi vài câu..

mà thêm nữa, Huy bên Gia Định cũng có phải tay vừa đâu..

cho nên, cuối cùng, điểm số được san bằng.

trở trêu thay, phần thi quyết định thắng thua lại là Karate.

Đu Đu ko học Karate bài bản như 2L, cũng ko thi giải bao giờ, nhưng cậu ấy đánh rất giỏi...

hồi cấp 2 đã được 1 chú trên phường dạy à..

“mày đánh đi, Long”

tiếng Lãm gần như bị át bởi sự hò reo inh ỏi từ phía khán giả, dĩ nhiên là các học sinh trường tôi..

thái độ của Long có vẻ bất cần, cậu ấy ko vênh váo cao ngạo như thường ngày..mà thay vào đó,

cậu ấy kéo tôi ra 1 góc..

“tôi nên đánh thật, hay là đánh giả bộ thôi??”

“sao ...hỏi tớ?”

“nó là bạn thân của Xu Xu, nếu tôi đánh thật, nó có gì, Xu có giận tôi ko?”

“vậy... đừng đánh thật...”

tôi ko hiểu tôi khờ, hay là Long khờ, mà cả 2 lại đi thỏa thuận đánh giả bộ để bảo đảm cho Đu Đu “ko có gì” ...ack ack..

cuộc thi các trường với nhau, các thầy cô chỉ chấm điểm kỹ thuật, có phải đi đấu boxing đâu mà đánh sống chết, hic hic..

.....

vì cố tình đánh kém, Long thua chỉ sau 4 phút,

fans hâm mộ của cậu la ó ồm tỏi, chỉ trích Long ko thi đấu đúng thực lực, có người còn nói cậu ấy “bán độ” nữa T__T

Lãm vẫn tỏ ra bình tĩnh, thản nhiên, như cậu ấy ko hề bị sốc gì cả, thậm chí tôi còn thấy Lãm khẽ cười nhếch môi..

trước khi bỏ ra khỏi sàn thi..

.....

buổi chiều sau khi thi xong, chúng tôi thu xếp lên xe để về, cô giáo, bạn bè, mọi người đều buồn và giận tôi, lẫn Long, họ ko hiểu tại sao chúng tôi lại như thế..

Kim vẫn đeo vòng hoa trên cổ,

ngồi cạnh tôi, nói giọng trách móc..

“Xuân vì Đu Đu đúng ko?”

“.....”

“Xuân làm vậy , Đu Đu ko thích đâu, mà còn ảnh hưởng đến cả trường”
“...tớ... mà thôi.”

tôi ngó ra cửa sổ nhìn theo đoàn xe trường Gia Định,
cái móc con gấu gắn ở điện thoại trên tay tôi vẫn đung đưa lúc lắc,
Đu Đu ơi...

“thằng Long quá đáng lắm, mày đánh vậy mất mặt cả đội.”

“uh, sao thằng Lâm ko đánh để nó đánh vậy??”

“đánh vậy khỏi đánh...”

... mấy bạn nam ngồi sau cứ xỉ vả Long,
tôi lắng nghe thì thấy mình... tội lỗi quá...
tội nghiệp Long, cậu ấy là cây đinh to.... ai cũng tin tưởng,
mà hôm nay... sẵn lòng đánh mất niềm kiêu hãnh,
vì... tôi ah...

T__T

“tụi bây ồn quá, thi chơi thôi làm gì ghê vậy!”

giọng Long hơi yếu hơn so với cái vẻ hách dịch mọi khi của mình,
có thể cậu ấy cũng thấy mình phụ lòng tin cậy của bạn bè..

La La vẫn chơi trò im lặng suốt..

tôi chẳng muốn nghĩ thêm gì, vì thế tựa đầu vào ghế,
cố nhắm mắt ngủ 1 lúc..trong cơn mơ màng,

tôi chỉ thấy hình ảnh khi mà Đu Đu..

trao vòng hoa vào cổ của HƯơng Kim.. T__T

“Xuân, dậy xuống xe thôi!!”

tôi bị lay dậy, và vội mở mắt ngó quanh,

mọi người đang lục đục bước xuống..

“chuyện gì vậy, Kim?”

“xe mình bị hư rồi.”

thế là tôi cũng lật đật ôm ba lô xuống,

chiếc điện thoại đang cầm trên tay, tôi nhét nhanh vào túi quần,

để gọn chỗ chen chúc với đám học sinh lố nhố..

thầy quản lý bảo chúng tôi tập trung lại, xe đang ở giữa đường rừng,
dễ bị lạc nhau..

bác tài xế bảo xe bị cháy động cơ gì đó, phải mượn xe máy, để đi tìm người đến sửa...

“có lẽ chúng ta phải cắm trại lại 1 buổi nữa. các em đi theo tôi vào trong dựng lều..”

như vậy, đoàn Grand hơn 40 học sinh chúng tôi phải lò tò đi theo thầy quản lý 1 đoạn khá xa, để tìm nơi rộng rãi, thoáng đãng cắm lều..

“để tôi cầm ba lô cho.”

giọng Lâm hơi e dè, sau hơn nửa ngày trời ko nói tiếng nào, bỗng cậu ấy lên tiếng làm tôi bất ngờ, 1 chút vui mừng thoáng qua.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 47

Chương 47

“tớ tự mang được rồi.”

“giận tôi chuyện ban nãy à?”

“chuyện gì..?”

“chuyện...tôi ném cái vòng.. xin lỗi nhé.. ko hiểu sao tôi vậy nữa.”

“ah.. tớ còn tưởng cậu giận tớ đó. trông cậu lúc ấy sợ thật..”

tôi nói lí nhí và nhớ lại cái nét mặt của Lâm khi đó,

nghĩ tới vẫn còn thấy căng thẳng..

giờ thì khác rồi, cậu ấy cười khẽ rồi đặt cái ba lô trên vai tôi, đi lên trước khi bỏ lại phía sau câu nói lửng..

“ko giận thì cứ để tôi...”

.....

sau khi dựng trại xong, trời cũng nhá nhem tối,

thầy bí thư Đoàn bảo 1 nhóm bạn nam,

cùng thầy đi bộ ra lộ chính để tìm mua thức ăn cho đoàn..

2L cũng có mặt trong nhóm đó..

“em nào có điện thoại thì hãy gọi về cho gia đình. nếu mất sóng, hết pin hoặc ko có điện thoại, thì đến gặp cô báo nhé.”

cô giáo nói to với chúng tôi để thông báo, 1 vài bạn ko có điện thoại đã nhờ máy cô để báo về nhà.

tôi cũng lôi cái máy của mình ra, gọi ẹ, ờn trời là nó còn 1 ít pin và cũng bắt được sóng..

“con vẫn ở cạnh 2 cậu bạn đó chứ?”

“ạ...ở đây nhiều bạn lắm...”

“uh, vậy mẹ cũng yên tâm..”

“Đu Đu về chưa mẹ?”

“mẹ đâu biết...chắc là...”

mẹ đang nói dở gì đó, nhưng máy tôi đột nhiên tắt ngúm, có lẽ hết pin rồi...

khi gấp nắp máy lại định cho vào ngăn ngoài ba lô,

tôi phát hiện con gấu trúc gắn trên đó đã bị rơi mất.

O_____o nó đâu rồi????????

hoảng hốt đứng bật dậy, tôi tìm quanh khu lều trại của trường, giờ các tấm trải, bới hết mớ đồ đạc...

cả ở chỗ đám học sinh tôi ko quen nữa,

vẫn ko thấy..

hay tôi làm rơi dọc đường?

cứ thế tôi lần mò theo đường ban nãy đã vào,

mắt gần như muốn banh ra để nhìn ở dưới chân..

vì đường rừng núi nên toàn là đất đá, lá cây, cứ vài mét,

tôi lại nhầm 1 thứ nào đó với con gấu..

hoặc là rác bỏ của khách du lịch, hoặc là miếng sỏi

để rồi thất vọng..

mất thật rồi.

khi nghĩ mình đành bỏ cuộc, tôi ngẩng lên định quay về,

thì trời đã tối hẳn, chỉ còn ánh trăng sáng vằng vặc,

treo trên ngọn cây như chiếc đèn lồng.

phía trước chỉ có mù mịt.

tôi bắt đầu hoảng sợ.
và...chạy...thăng về trước.....
càng chạy, tôi càng chẳng thấy trại của mình ở đâu..
ôi ko.....tôi ko muốn bị thú dữ ăn thịt đâu.....
cô ơi.....

.....

HUK..HUK...huhu...

tôi bị lạc rồi... chỉ vì con gấu của Đu Đu...
cậu ấy đang ở đâu, có biết tôi đang bị lạc ko...
nếu mà cậu ấy biết, chắc chắn sẽ tìm tôi mà..
nhưng... có lẽ cậu ấy ko còn nhớ tôi nữa..
nỗi sợ hãi, cô đơn, hoang mang... làm tôi ko còn sức chạy tiếp,
và đành ngồi gục xuống 1 gốc cây nhỏ để khóc..

.....

“Xu Xu, đừng khóc. tớ ở đây, ngay cạnh Xu này.”

giọng nói đó, vang ngay bên tai tôi,
và tôi bừng mắt ra nhìn...

Lo Lo ngồi trước mặt tôi, 1 tay cậu đặt lên vai tôi,
vẻ mặt dường như cũng đã rất mệt mỏi và căng thẳng,
tôi ko kịp nghĩ nhiều hơn, vui mừng quá,
tôi ôm ngay lấy cổ anh bạn Hot boy của mình...

“huhu,tớ sợ quá đi...”

khóc tức tưởi 1 hồi, tôi quệt nước mắt tèm lem trên mặt,
Long thấy vậy thì ngồi nhồm cao và kéo tay áo,
lau mặt cho tôi..

“tớ còn sợ hơn, đến phát hoảng.. khi ko thấy Xu Xu đâu cả...”

“hic hic... cậu tìm tớ...lâu chưa?”

“hơn 1 tiếng rồi. bọn tôi còn phải chia nhau ra.”

“bọn tôi?”

“thằng Lãm nó đi hướng kia... để tôi gọi nó..”

nói đoạn, Long lấy điện thoại gọi cho Lãm..

khoảng 5 phút sau thì Lãm chạy tới, nét mặt gầy càng thêm xanh xao

phờ phạc... hẳn họ đã cuống lên để tìm

1 con nhỏ đã khờ mà còn rộn chuyện như tôi..

dù muốn nói lời xin lỗi, nhưng tôi lại chỉ cúi mặt,

bấu chặt vạt áo Long và bước theo 2L....

“Xuân vừa khóc phải ko?”

“.....”

“mày hỏi thừa. 1 đứa con gái bị lạc trong chỗ này ko sợ đến phát khóc mới lạ”

“.....uhm.....”

dù gật gù nhưng dường như Lãm ko quan tâm tới lời Long,

cậu ấy cứ nhìn đôi mắt đỏ hoe của tôi,

quan sát bằng cái vẻ rất đau lòng... thì phải...

“mà Xu Xu đi lang thang ra đây làm QUÁI GÌ THẾ KO BIẾT!”

đang đi, bỗng Long nổi cáu lên quay lại hỏi tôi lớn tiếng,

tôi giật mình buông áo Long ra và lùi về sau..

chạm phải Lãm..

“mày bị gì vậy?”

“tao hỏi Xu Xu, đi lung tung làm gì làm người ta lo muốn chếttttt
luônnnnnn! T__T”

Long nói xong thì bỗng xấu hổ, gãi đầu,

lúng túng rồi đi tiếp lên trước... như ko hiểu sao mình lại như thế..

tôi còn đang chưa kịp tỉnh táo sau vụ lạc đường,

nghe xong càng thêm rối tinh..

Lãm bật cười khẽ và nắm cánh tay tôi kéo đi

“nhanh lên ko thôi mọi người chờ.”

.....

tôi về được trại sau khoảng 10 phút, nhờ Lãm có đèn pin và la bàn,

thực ra đó là cái la bàn con có sẵn trên đồng hồ Lãm,

cậu ấy bảo rằng hồi cấp 2 được người truyền giáo tặng cho,

trong 1 lớp Hướng đạo sinh..

hèn gì mà Lãm thạo việc dã ngoại như vậy, từ dựng lều,

làm cột cờ cắm, đến chữa chân cho Kim...

cô giáo thờ phào nhẹ nhõm, còn vài bạn thì lăm bằm vẻ khó chịu..
chắc họ than phiền tôi.. T___T
“của Xu Xu nè.”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 48

Chương 48

Long chìa ra cho tôi 1 phần bánh sandwich mềm có kẹp thịt,
cậu ấy cũng cầm 1 cái tương tự..

“cậu cũng chưa ăn à?”

“vừa về tới trại định ăn, ko thấy Xu thì tôi và thằng Lãm lao đi tìm ngay...”

“oh... xin..lỗi... mà Lãm đâu rồi?”

“nó ăn đằng kia..”

theo hướng Long chỉ, tôi nhận ra Lãm đang ngồi cùng với đám bạn Karate
vừa ăn phần sandwich của mình... vừa nói gì đó..

bỗng cậu ấy liếc sang chỗ tôi, chạm phải ánh mắt của tôi,
cậu vội quay đi nhanh..

“điện thoại hết pin hả?”

“gì cơ?... ờ... hết rồi..”

“hèn chi gọi mãi ko được... mà hết pin lại ko chịu ngồi yên cho tớ nhờ!!!”

“tớ ... tìm con gấu...”

tôi giải thích cho Long, chắc vì sợ cậu ấy bảo tôi chạy lung tung...

tôi có lý do mà... hic hic...

“hả????? GẤU?? GẤU NÀO???”

tiếng Long hỏi cứ như là chúng tôi đang nói về con gấu...thật,
khiến mọi người hết hoảng trở mắt ra,

rồi chạy xúm lại thành 1 góc...bu lấy Long...

“sao ? sao?? gấu ở đâu?? trong này có gấu hả??”

“eo ơi sợ quá”

“TRÁNH RA COI!!”

vì bị bao quanh, kẻ túm áo, người ôm tay,
Long bực bội quát to với đám bạn... làm thầy phụ trách phải bước tới giải
tán..

“trong đây là khu du lịch rừng, làm gì có gấu, mấy trò về chỗ ngủ sớm đi”
nhờ vậy mà bọn họ mới chịu rời khỏi chúng tôi,
lục đục về lại lều của mình...

tuy nhiên Lo Lo vẫn ko chịu cho qua chuyện, cậu ấy kéo tôi ngồi xuống..

“sao, gấu nào, Xu nói tớ nghe xem”

tôi đành phải lôi cái điện thoại, với sợi dây trang trí chỉ còn trơ trơ
đưa cho Long...

“con gấu trúc mà tớ đeo vào điện thoại này áh”

“xời... tưởng gì... lại là cái đồ xí xọn này...”

Long vừa nói, vừa cầm cái điện thoại của tôi lên trước mặt,
đúng đưa sợi dây trống... ngắm nghía..

“Xu Xu thích thì tớ mua cho con khác đẹp hơn.”

“ko... tớ chỉ thích con gấu..”

“vậy thì mua con gấu!”

Long ko hiểu, rằng ko phải là con gấu hay con... rồng,
mà là do ai đã tặng cho ...

hic, mà thôi, nói thêm cũng chẳng ích gì, tôi chỉ thở dài,
lấy lại cái điện thoại và mặt thì buồn thiu.

“mai một những lúc thế này, đừng có đi đâu 1 mình nhé, tôi sợ mất Xu Xu
lắm”

giọng Long hơi thấp, cũng ko có vẻ đùa giỡn,
cậu ấy nói như thể van xin tôi vậy... +__+

sao lại sợ mất tôi, tôi có phải vàng 9999 đâu...

nhưng với thái độ thành khẩn của Long, tôi chỉ biết gật đầu,
dù sao thì lần này là tôi sai rành rành rồi.

.....

hơn 10h sáng ngày hôm sau, xe mới sửa xong được,
đến hơn 8h tối mới về tới thành phố.

bọn tôi vừa mệt vừa buồn ngủ, có bạn còn bị bệnh cảm do ngủ ngoài gió,
thật là 1 chuyến đi thất bại...

tôi chia tay Long và Hương Kim tại trường,
lên cùng tuyến xe buýt với Lãm để về nhà...

giờ chỉ mong bay lên giường và ngủ cái vèo thôi..

mọi chuyện rồi cũng sẽ qua đi, như 1 giấc mơ..

“nếu mệt thì tựa vào ghế ngủ đi...”

Lãm nói nhỏ với tôi, đôi mắt vẫn sâu thẳm như thế,
đường từ trường về nhà tôi ko bao xa... ngủ làm gì...

vì vậy, tôi lắc đầu...

thế mà, chỉ 5 phút, tôi ngủ gục bên cạnh Lãm..

chỉ khi cậu ấy lay gọi tôi dậy xuống trạm, tôi mới mở mắt nổi..

“sao...cậu xuống theo tớ?”

“trời tối mà, tôi đưa Xuân về rồi bắt chuyến khác”

“mới 8h... ko sao đâu...”

“đừng cãi, đi thôi..”

La La lại giật ba lô của tôi và kéo tôi đi nhanh,

cậu ấy cũng đã rất mệt rồi...

tôi về đến cửa nhà thì Lãm quay ra ngay, tôi còn chưa kịp nói câu cảm ơn.
sao vội vậy cà..?

“về rồi hả? có sao ko?”

tiếng nói đó... cất lên khi tôi chưa bấm chuông...

là Đu Đu..

nhìn thấy cậu ấy, tôi vừa giận, vừa tức, vừa... nhớ,

cảm giác cứ lộn tùng phèo...

thành ra... ứa nước mắt... hổng nói được gì.

“sao vậy? sao khóc?”

“ghét cậu lắm!!”

“mắc gì ghét tớ?? lẽ ra tớ đã định sang cho cậu 1 trện ...nữa là...”

“.....huh??..... tại sao?”

“.....thôi, vào nhà đi, trông cậu oải lắm rồi...”

Đu Đu 1 tay đẩy tôi vào cửa.. 1 tay thì bấm chuông...

trước khi mẹ tôi ra, Đu Đu chỉ vội nói 1 câu ngắn..

“lau nước mắt đi, Xu Xu. mít ướt quá.”

TT__TT

.....

tôi giấu nhem chuyện bị lạc gần 2 tiếng đồng hồ,

chỉ kể ba mẹ vụ thi gặp Đu Đu mà thôi...

“vậy là con nhường cho nó thắng hả?”

“cũng ko hẳn... con nhường vài câu đầu thôi à..”

“hèn gì mà nó sang kiểm con ngay chiều qua, về hằm hằm..”

“vậy sao ba??”

kiểm tôi ngay khi về, về hằm hằm??

hic, cậu ấy đúng là “định cho tôi 1 trện”... nhưng,

tại sao chứ..?

“chắc nó tự ái. mà khi nghe con bị kẹt lại 1 đêm, thì nó xù đi... thấy có vẻ lo..”

“lo cho con hả ba?”

ba tôi mỉm cười, gật đầu, và vuốt tóc tôi,

hiếm khi thấy ba dịu dàng như vậy.. ^__^

có lẽ vì đây là lần đầu tiên tôi xa nhà đến 3 ngày trời..

“thôi, đi ngủ đi, 2 cha con nói chuyện khuya quá rồi.”

mẹ tôi khóa tay bảo ba tôi để tôi ngủ sớm,
vì thế ba theo mẹ ra ngoài khép cửa phòng, trước khi đóng lại,
ba nháy mắt nói với tôi..
“con khờ nổi tiếng mà, ai mà ko lo. ngủ ngon, con gái.”
yeah... ba ngủ ngon... mẹ ngủ ngon....
khờ đến nổi tiếng cơ đấy... ack ack...
nhưng lời ba làm tôi thấy an ủi... Đu Đu vẫn biết lo cho tôi.
whew... woa... ngủ thôi..

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 49

Chương 49

ngày hôm sau vào trường,
tôi giống như tên tội phạm phản quốc hay sao ấy,
ai cũng nhìn tôi bằng con mắt căm ghét..
T__T
họ có lý... tôi hiểu.
là lỗi của tôi... nhưng mà, họ ko hiểu..
Đu Đu cần giải thưởng đó hơn chúng tôi,
hoặc ít ra là tôi ko cần chiến thắng...
“nè, gắn vào điện thoại đi.”
Long đẩy cái sợi dây điện thoại có hình con gấu bằng bạc mạ vàng,
loại gấu Pooh trong phim hoạt hình..
sang phần bàn của tôi..
“cho tớ à?”
“uh, bù cái đã mất đó mà.”
tôi cầm sợi dây lên, trông cũng đẹp lắm,
nhưng nó chỉ làm tôi nhớ con gấu trúc của Đu Đu hơn thôi..
thấy Long có vẻ chờ đợi, tôi chậm rãi gắn nó vào chiếc Samsung.
cười gượng.

“thích ko?”

“uh, thích..”

“loại này hàng xịn, khó rơi mất lắm. mà nếu lỡ rơi thì nói tớ mua cái khác, đừng có tìm làm gì!!”

“ò...cảm ơn cậu hen.”

“ko cần cảm ơn, khách sáo quá.”

“ah, cậu... có trách tớ vụ bữa thi hôm trước ko.. mọi người hình như giận lắm”

“kệ đi, thắng hoài cũng chán!”

Long cười nhả răng, vẻ ko coi trọng chuyện đó, tôi cũng cười, nhưng vẫn ko thấy thoải mái hơn...

bỗng Long lấy 2 ngón tay banh 2 khóe môi của tôi ra, ack ack..

“cười thì cười cho tươi vào nào!^_^”

O___+ thật kinh khủng.

.....

giờ ra chơi, vừa đi rửa mặt vào,

tôi đã bị chặn cửa bởi 3 cô bạn ở tổ 4..

Thảo, Thúy Lan, và Ngọc Anh.

“Xuân trước kia học Gia Định đúng ko?”

“uh, phải rồi..”

“trong nhóm thi hôm nọ, có 2 người bạn học cùng lớp cũ phải ko?”

“uh...”

“Xuân ko thi hết mình, thừa nhận đi!”

“tớ..... xin lỗi...”

đột nhiên Lâm ở đâu xuất hiện, giật cái tay đang giấu phía sau của Ngọc Anh ra,

tước cái máy MP3 bé xíu trong tay của cô ấy..

tôi ko hiểu chuyện gì nữa..

“thôi cái trò này đi.”

“Lâm bệnh nhỏ này làm gì, nó ...”

“ko phải chuyện của các bạn.”

nói xong Lâm kéo tôi ra khỏi chỗ 3 người họ,

đi 1 mạch ra thẳng chỗ phòng lab...

lớp cậu ấy đang học ở đó.

“ở đây chờ tôi 1 lát.”

trong lúc đứng chờ Lãm,

mấy cô bạn lớp cậu ấy lại nhìn tôi xét nét,

đi đâu cũng bị, thật là chán...

T__T

Lãm mang ra 1 cái headphone, nhét vào tai tôi,

rồi cắm đầu dây vào cái MP3 ban nãy...

tôi nghe rõ cuộc nói chuyện mà Thảo đã hỏi tôi ở cửa lớp,

họ đã ghi âm bằng cái này... để làm gì chứ...

ko hiểu nổi..

“bọn họ sẽ cho phát cái này để ... bạn bè tẩy chay Xuân”

“tẩy chay?”

“uh... ko sống nổi với đám học sinh nhà giàu, rảnh hơi đó đâu. trước có mấy bạn bị ép quá, phải tự nộp đơn xin chuyển trường.”

“vậy à?”

thực ra Lãm nên biết,

từ hồi vào trường tới giờ, họ đã coi như tẩy chay tôi rồi,

chỉ còn mỗi Hương Kim, và 2L thôi..

“sau này đừng có trả lời hay nói gì với họ nữa..”

“uh... mà mọi người cũng ghét tở rồi..”

“đừng nghĩ vậy, họ buồn chút rồi quên thôi. Như Long đó, bạn bè cũng lại chơi với nó như bình thường thôi.”

“Long khác, tở khác. Long là Hot boy..”

“thì Xuân là Hot girl..”

Hot girl áh...? +__+

Lãm cười tươi khiến tôi ko tin rằng mới hôm nọ cậu ấy còn tỏ ra hãnh học..

ko lẽ, cậu ấy cũng quên rồi?

“mà cậu ko giận tở sao? chuyện tở thi ko tập trung..”

“ko tập trung hay cố tình thua??”

“thì...”

“đúng ra là tôi có bực lắm, nhưng tôi nghĩ có lẽ Xuân cảm thấy cần như vậy”

“tớ ko biết... lúc đó tớ ko thể nghĩ gì nhiều hơn...”

“thôi cho qua đi, hen?”

tôi gật đầu, trả lại cho Lâm tai nghe và cái máy MP3, cậu ấy định đưa tôi về lớp nhưng thầy giáo gọi cậu làm gì đó.. nên tôi chỉ về 1 mình..

khi tôi vào lớp, mọi người lại dành cho tôi 1 ánh nhìn khinh miệt, nếu cứ thế này, tôi chắc phải xin ba nộp đơn chuyển về Gia Định còn hơn... huhu...

tôi đâu biết rằng trên bảng, dòng chữ to đùng đã tố cáo tôi chỉ khi về chỗ ngồi, tôi mới đọc được...

“Xuân đã vờ thua cho bạn trai của mình thắng!”

O_O gì vậy? ai viết đây...?

chắc là bọn họ rồi..... sao mọi chuyện cứ bị xé to ra thế này...

ai là bạn trai của tôi chứ... Đu Đu à...?

T__T

tôi vội vã bước lên bảng, cầm giẻ lau định xóa đi, thì Long đã vào lớp và lên tiếng..

“ủa, Xu Xu trặc nhật hả?? tránh ra để tôi lau cho!!hehehe”

nói dứt lời là cậu ấy nhảy lên bục,

giật cái đồ lau trên tay tôi và còn cười hi hi vui vẻ nữa..

nhưng khi đọc xong dòng chữ trước lúc bơi đi,

mặt Long đỏ ngầu và mắt cậu ấy như rục lửa.

tay bóp chặt, Long gằn từng tiếng rõ..

“ai... đã viết?”

Lo Lo ném cái giẻ lau bảng xuống đất, tay đâm vào bảng cái rầm,

quát to xuống cả lớp bằng cái giọng đùng đùng

“TÔI HỎI AI ĐÃ VIẾT CÁI NÀY?????”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 50

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 51

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 52

Chương 52

gì...?? Lãm àh??

tôi nửa tin nửa ngờ nhưng chẳng nào,

cho dù là Long đánh, thì tôi cũng có làm gì được anh ta đâu..

T_T

tuy nhiên... nếu là Lãm thì khó tin quá..

[trạm xe buýt giờ tan học]

tôi cố tình nấn ná đợi khi thấy Lãm ra, mới lên xe,

tôi muốn hỏi cậu ấy chuyện đó...

“Xuân đợi tôi à?”

“Ơ...sao cậu biết?”

“thường Xuân về lúc 11h, bây giờ đã gần 11h30 rồi”

“ah... uh..”

chúng tôi ngồi ở băng ghế cuối xe, vì khúc trên có 1 nhóm

đang cười nói ồn ào..

“có chuyện gì muốn nói phải ko?”

“ah... có phải cậu..u đánh... Hùng?”

“uh”

Lãm gật đầu và đáp nhanh làm tôi hơi sững người,
thái độ ko quanh co, cũng ko nói thêm gì,
chỉ là thừa nhận 1 điều rõ rệt.

“sao...cậu lại...?”

“Long nói Hùng nó viết bêu xấu Xuân”

“T__T nhưng cậu là người bình tĩnh cơ mà... lẽ ra...”

“chỉ có năm đấm mới dẫn mặt nó và mấy đứa con gái khác thôi.”

.... Lãm vẫn lạnh lùng nói, mặc kệ nỗi lo ngại của tôi,
cậu ấy giữ nét mặt bình thản hướng về trước..

hèn gì mà họ thân nhau..cho dù tính cách khác biệt,
nhưng cả 2L đều ...bạo lực.. +__+

“thế mà tớ nghĩ, những người có đạo như cậu, phải biết kiềm chế..”

“thế à?”

“cậu ko sợ Chúa trách tội sao?”

“chiều qua tôi đã xưng tội rồi,”

mắt cậu ấy nheo lại và khước môi nở 1 nụ cười tinh nghịch,
ya.. suy cho cùng thì Lãm vẫn là 1 cậu học trò 17 tuổi như tất cả chúng tôi,
cậu ấy vẫn trẻ con, vẫn ham chơi, và quậy phá,
chỉ là thường phải cố tỏ ra mình chừng chạc hơn 1 chút thôi..

“mà, Xuân làm bạn gái Long thật đi”

“huh?...sao cậu nói vậy?”

“nó... thích Xuân thật đấy. Nó cần và.. yêu Xuân.”

“trời, đừng có nói chữ đó mà, nghe kinh lắm..T__T”

“kinh gì chứ.. yêu là yêu, vậy thôi.”

trong khi tôi đỏ mặt ngượng thì Lãm thản nhiên,
nhún vai cười nhạt... và rồi, thở hắt 1 tiếng nhỏ..

“lúc trước tôi nghi ngờ nó chỉ đùa...cho vui, nhưng giờ tôi biết nó thật
lòng..”

“tớ hông nghe chuyện này đâu.”

tôi nói nhanh và ngồi xích ra xa Lãm, sát vào cửa sổ
cốt ko phải nghe cậu ấy nói linh tinh
về Long, về tình yêu...T__T

Lãm vẫn cố nói thêm, ko hiểu sao hôm nay cậu ấy
nhiều chuyện quá trời.....

“lảng tránh làm gì, nếu đến thì sẽ đến thôi. cũng như tôi vậy.”

.....

vì ko muốn nghe tiếp chuyện đó, nên tôi cũng ko hỏi
cái câu “cũng như tôi vậy” của Lãm nghĩa là gì..

dù sao thì thời gian sau đó, chúng tôi phải thi học kỳ,
ko còn ai đủ tâm trí để nghĩ vẩn vơ nữa..

ngày thi thứ hai, môn Văn học

tôi làm bài ko được tốt lắm, nên mặt mày như đưa đám..

cô chủ nhiệm nói nếu kết quả điểm trung bình dưới 7.5 thì tôi sẽ mất học
bổng...

mà mất học bổng nghĩa là,

tôi chỉ còn đường chuyển về Gia Định..

vì ba tôi làm sao có đủ tiền đóng học phí ở cái trường xa xỉ này.

tâm trạng tồi tệ vì bài văn ban sáng,

lại thêm nhà có cậu hai ba chị Huyền đến chơi, cứ nói chuyện suốt,

thật là ồn ào!! >__

vì thế tôi ko ăn cơm chiều, lấy xe đạp chị Huyền,

ôm theo tập môn Địa lý và Hóa...

đi thẳng tới nhà thờ...Thánh An... tìm chỗ yên tĩnh,

để tập trung ôn bài..

.....

nhà thờ hôm nay đông đúc, có nhiều người đứng bên ngoài,

tôi dắt xe đạp vào bãi gửi rồi ôm cặp đi lơ ngơ,

có tiếng nhạc vang trong giáo đường..

oh, thì ra là 1 lễ cưới.

quan khách đều đứng dãy 2 bên để cô dâu và chú rể

bước từ ngoài vào lên đến chỗ có vị linh mục,

đang cầm quyển sách chờ sẵn..

y như trong phim áh. nhìn thích thật...

chú rể trao chiếc nhẫn cưới cho cô dâu xong thì,

dàn đồng ca khoảng hơn 10 người..

phía sau vị cha xứ cất vang bài hát chúc mừng..

tôi chợt nhận ra người cao cao gầy gầy, quen thuộc

cậu ấy mặc đồng phục màu trắng dài phủ qua gối, có đai đỏ ở giữa...

nhìn tôi vẻ bất ngờ...

rồi Lãm chỉ tay bảo tôi đi vòng ngã bên hông Giáo đường,

cậu ấy cũng rời khỏi đó ít phút sau khi lễ kết thúc..

.....

“Xuân đến tìm tôi hử?”

“ko, tớ định vào tìm chỗ học bài... nhà tớ có khách ồn lắm”

“ah, ra thế. phía sau vắng rất dễ học..theo tôi nào”

Lãm kéo tôi theo cậu ấy vào chỗ khu vườn hôm trước,

nó vẫn yên bình trong lành như lần đầu tiên tôi ghé chơi..

dù ngoài kia họ đang hò reo chúc tụng đôi phu thê mới.

“đám cưới vui hen”

“uh, thỉnh thoảng lại có nhiều đôi đến làm lễ..”

“sau này tớ có lấy chồng, tớ sẽ cưới ở nhà thờ!^_^”

trong 1 phút mơ mộng, tôi nghĩ tới bản thân mình,

đang xúm xính trong chiếc váy cô dâu... bước vào thánh đường..

chà, đẹp như công chúa vậy...hihi..

“khi đó tôi ko hát đồng ca như ban nãy được..”

“ủa, sao vậy??”

“tôi ở chỗ khác...”

“chỗ nào??”

“Xuân thử nhắm mắt và tưởng tượng lễ cưới của mình, xem tôi đứng ở đâu?”

tôi làm theo lời Lãm, nhắm kín mắt và bắt đầu chìm vào

1 giấc mơ cô dâu ở nhà thờ... T__T

có ba mẹ, có ông nội, có cả chị Huyền nữa..

Hương Kim và Đu Đu nắm tay nhau(>_>)nhìn tôi mỉm cười, hic hic.

Long bê trên tay cái gối có 2 cặp nhãn cười toe tóet

và bên cạnh cậu ấy,

là... Lãm... ở vị trí... chú rể!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 53

Chương 53

O__o cậu ấy đang cười và bắt đầu cầm chiếc nhẫn lên..

“sao rồi, thấy tôi ở đâu ko??”

bị Lãm gọi giật, tôi mở mắt và lúng túng,
miệng lắp bắp ko nói được thành tiếng...

“thấy rồi hả? ở vị trí linh mục đọc câu hỏi “con có đồng ý lấy... Long làm chồng ko?” chứ gì.”

“hả? gì chứ?”

“uh, nếu Xuân cưới ở nhà thờ, tôi sẽ đọc lời chúc cho 2 người... khi đó gọi tôi là cha Paul đấy, haha!”

dù cười to nhưng Lãm có vẻ gì đó chua chát lắm,

tôi thấy ánh mắt cậu ấy như hướng về xa xăm..

làm linh mục àh... phải rồi, trước đây, Lãm có nói,

là từ khi gặp tôi, cậu ấy lại muốn làm cha xứ..T__T

nhưng tôi đâu có thấy cậu ấy là ông cha đâu, mà là,

chú rể cơ đấy.. chẳng hiểu tưởng tượng kiểu gì nữa...

có lẽ do ảnh hưởng ban nãy thấy Lãm ở giáo đường nên vậy thôi.

mà, tôi tự hỏi, sao tôi ko nghĩ sẽ cưới Đu Đu nữa,

như mọi lần từ trước tới nay?

“nghĩ gì mà suy tư vậy?”

“ah... ko...”

“Xuân cứ ngồi học ở đây, tôi đi thay bộ đồ... rồi ra học với Xuân nhé.”

“ok..”

thế nhưng suốt từ sau đó, tôi chả học hành vô được gì,

dù xung quanh vẫn yên lặng và dễ chịu...

đầu óc tôi cứ xoay vòng vòng, Lãm, Long, Đu Đu

sao lại thế chứ.. +___+
nhức đầu quá đi.

.....

có lẽ do ko học được vào đầu, bài thi môn Địa lý của tôi thật tệ hại,
còn tệ hơn bài Văn hôm qua...

T__T

giờ nghỉ giữa 2 môn thi, tôi chẳng đi đâu như đám bạn,
mà ngồi cố nhồi nhét mấy cái công thức Hóa..

“làm được ko, Xu Xu?”

“ko.. hic..”

“úm ba la xì bùa!!”

Long múa tay múa chân như ông thầy pháp,
rồi thổi phù phù vô mặt tôi *___*

“cậu làm gì vậy??”

“đuổi tà đi. mặt Xuân hôm qua tới giờ đen thui hà”

“đen?? đen chỗ nào?”

tôi đưa tay sờ mặt và chạy ra cửa sổ lớp để xem qua lớp kính,
đúng là đen thiệt... chắc ngồi nắng ngoài vườn hôm qua..

“khờ quá cô nương, đen là nghĩa tối tăm đó!”

“huh? tối tăm là sao?”

Long lại làm cái hành động hôm nọ, banh 2 khóe môi của tôi ra.

“cười đi, cho sáng sủa lên. chù ụ hoài xui lắm.”

ah, thì ra... “đen” là vì mặt tôi cứ bí xì,

vậy mà tôi tưởng đen của nghĩa đen chứ...

T__T

nhưng cười sao được mà cười...

“tớ mà ko làm bài Hóa tốt là tớ bị đuổi khỏi đây àh”

“ko cần lo, tôi muốn Xu Xu ở đây thì chẳng ai đuổi đi được.”

“thôi, tớ chẳng thích thế. cậu quen biết để ở lại thì .. xấu hổ lắm”

“ủa, thế hả? vậy sao đây?”

căng thẳng từ chỗ tôi bắt đầu chạy sang Long,

cậu ấy nhăn nhó bóp trán, rồi nắm chặt 2 vai tôi..

giọng thúc giục và động viên..

“nè, XU XU, cố lên đi. ko chỉ vì Xu Xu mà vì 2 chúng ta!”

hai chúng ta áh? là sao..

đang lo gần chết mà còn nói linh tinh nữa..

tôi mặc kệ Long và tiếp tục lăm nhăm bài học,

hi vọng là cậu ấy đã đuổi vận xui của tôi đi rồi..

giờ thi Hóa

tôi bị xếp ngồi ở cuối lớp,

còn Long lại ngồi tíu bàn thứ hai phía trên..

bài thi ko khó lắm nên tôi làm cũng tương đối,

nhưng trái lại, Long cứ quay xuống mãi và bị thầy giám thị nhắc nhở..

tôi nghĩ Long lo cho tôi..

whew.. vì thế khi Long lại quay xuống lần thứ...5,

tôi khẽ ra hiệu “OK” để cậu ấy yên tâm, nhờ vậy,

Long mới chịu ngồi làm hết bài thi của mình.

.....sau khi nộp bài, bọn tôi dò kết quả với nhau,

và tôi phát hiện mình làm sai 2 câu cuối..

ôi trời... thế là hết..

“Long làm được ko?”

“ko kịp giờ, hehe.”

Long trả lời Thúy Lan qua loa và nhảy ngay tới chỗ tôi,

mặt mày hớn hở..

“tốt hả, Xu Xu?”

“ko...tớ làm sai rồi...”

“hả, sai hả??”

Lo Lo hơi thất vọng 1 chút nhưng cậu ấy cố gắng an ủi tôi,

rằng có lẽ ko mất nhiều điểm ở kết quả đâu..

“dù sao thì môn Toán Xu cầm chắc 10 điểm rồi, lo gì.”

“còn môn Anh Văn nữa..”

“môn đấy hả? chiều tôi qua... ah, điện thoại của Xu kìa”

tôi nghe tiếng nhạc reo nhỏ trong cặp,

và thế nên cho tay vào lấy nó ra xem..

đúng là có điện thoại gọi tôi..

số nào đó..

“alo?”

“Xu Xu hả?? thi được ko? trưa nay đi ăn chè ko”

“tớ ko làm được , ko đi đâu!!”

“sao vậy?? làm ko được hả?? kệ nó...”

“kệ sao mà kệ, tớ đang buồn lắm!”

“buồn thì đi ăn hết buồn! hoho... rủ Hương Kim đi chung cho dzui!”

oh hay, thế ra là cậu rủ Kim hay rủ tớ??

sẵn đang bực bội, tôi càng thêm nóng nảy,

giọng cậu ấy cứ vui vẻ từng bưng sao đó,

trong lúc tôi đang âu sầu thế này..

“cậu thích thì 2 người đi đi, TỚ KO ĐI!”

và cúp máy cái rụp.

Long trở mắt nhìn tôi.

Cậu ấy chống 2 tay lên cằm,

túm tùm cười ra chiều phát hiện điều gì đó thú vị lắm.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 54

Chương 54

“ko ngờ Xu Xu bé bỏng của tớ lại có lúc hung dữ thế đấy^^”

“BÉ BỎNG CÁI GÌ? AI LÀ XU XU CỦA CẬU?? DẸP ĐI! >_”

__ tôi quát Long luôn bằng cái giọng đã nói với Đu Đu,

rồi đeo cặp đi thẳng ra khỏi lớp..

anh chàng Hot boy chỉ ngẩn ngơ nhìn và cứng đơ...

ko hiểu sao tôi như vậy nữa, hic hic..

tôi cũng ko tin là mình có thể to tiếng với bạn bè như vừa rồi.

TT__TT

.....

hậm hực ra tới cổng trường, tôi thấy Đu Đu đang ngồi trên xe đạp, vẫy tay liên tục, mặt vẫn tươi tắn..như hoa..

-__-

“cậu tới đây làm gì?”

“giọng cậu ghê thế. tớ đến đón cậu đi ăn chè..”

“đón tớ? hay là tìm Kim?”

tôi hỏi giọng cạnh khóe làm Đu Đu khá sửng sờ, cậu ấy thôi cười và gạt chống xe, níu tay tôi..

“có gì ko hay với cậu sao?”

“kệ tớ!! Hương Kim ở trong kia, vào đó là gặp á”

nói rồi tôi quay mặt bỏ ra trạm xe buýt, nếu có xe tới, tôi đã leo lên đó luôn rồi...

nhưng... xe còn đang ở đâu.... T__T

Đu Đu vội xách xe chạy theo tôi.

“tớ có tìm Kim đâu. tớ đến khoe cậu cái điện thoại nè. tớ vừa mua lại của anh kia làm chung, giá rẻ bèo!”

vừa nói Đu Đu vừa chìa ra cái điện thoại Nokia màn hình đơn sắc màu xanh biển,

tôi ko rành mấy thứ này, nhưng so với cái Sam Sung của tôi, thì nó có vẻ đơn giản hơn, bình dân hơn..

“mới mua hả?”

“uh.. tại cậu nói muốn nhắn tin cho tớ mà..”

giọng cậu ấy hơi ngượng ngùng, tay thì gãi đầu liên tục, làm mái đầu của hấn cứ rối bùng lên, trông buồn cười khiếp..

hhi..

“phù.. thấy cậu cười mới giống Xu Xu.. nãy giờ cậu cứ như con nhò nào đó, lạ lắm”

“vậy ah..”

“uh... thi ko tốt lắm huh?”

“3 môn rồi, toàn te tua cả... tớ sợ ko còn học được ở Grand..”

“uhm.. thì về Gia Định, ko phải lúc trước cậu bảo sẽ học dở để về trường cũ với tớ đó à..”

giờ nhắc lại, quả là tôi có nói câu ấy khi chuyển trường, vì lúc đó tôi sống bám Đu Đu như con cá thồn bám cá mập áh..

xa cậu ấy là tôi nghĩ mình chết chắc.. TT__TT

còn bây giờ, tôi lại muốn học tiếp Grand School..

dù rằng ở đây tôi bị đa số bạn bè cô lập,

nhưng... tôi lại có 2 người bạn khác luôn bảo vệ tôi, ko kém gì Đu Đu

đó là Lo Lo và La La..

(lúc này Xu Xu ko còn nhắc tới Hương Kim nữa -à cái sự ghen của con gái thật đáng sợ)

“hay là cậu ko muốn về lại trường cũ nữa?”

“tớ..ko phải.. nhưng bị đuổi vì học kém thì còn mặt mũi nào mà về.”

“cậu nói chuyện khác quá... trước nay cậu đâu có coi trọng điều đó.”

giọng Đu Đu trầm buồn, và tôi cũng nhận ra,

hình như, trong tôi xuất hiện cái gì đó, giống như...Long..

1 kẻ coi trọng “sĩ diện”... với bạn bè...

tại sao vậy nhỉ..

tôi ngồi sau xe Đu Đu và nghĩ mãi về bản thân mình,

hình như tôi đã bị Long ảnh hưởng ít nhiều.

whew..

“tớ xin lỗi.. hồi nãy tớ hơi quạu, cậu đừng để bụng ghen..”

“để bụng gì.. tớ quên rồi.”

“giờ ăn chè ở đâu?”

thế là 2 đứa tôi tấp vào quán chè Bà năm,

cách ngõ nhà tôi vài trăm met..

cơn mưa đầu hè bắt đầu lất phất rơi, xua cái oi bức của buổi trưa nóng.

“sắp nghỉ hè rồi ha..”

“uh... năm sau phải thi Đại học nữa.”

tôi nhắc tới Đại học như 1 giấc mơ cháy bỏng,

về nghề... cầm phấn.. 1 cô giáo dạy Toán

nhất định tôi sẽ vào sư phạm..

nhưng còn Đu Đu lại thở dài, ngó ra đường buồn thiu.

“có khi tớ chẳng học Đại học đâu.”

“huh? sao vậy??”

“tốn tiền lắm, mà cũng ko đậu nữa.”

“trời, cậu phải học Đại học để mẹ cậu vui chứ, đừng nghĩ yếu đuối vậy, Đu Đu à.”

tôi vịn vai Đu Đu hơi siết nhẹ,

cậu ấy cười buồn, lắc đầu rồi ăn hết chén chè của mình,

chè khoai mì.. với bột báng.. Đu Đu chỉ thích ăn món ấy..

“uh, tớ yếu đuối. tớ ko dám nói cái điều nên nói, theo cái điều mình thích... hèn thật..”

“cậu nói gì vậy, Đu Đu?”

ban nãy Đu Đu bảo tôi lạ, còn bây giờ,

tôi lại thấy cậu ấy lạ... hồng giống Đu Đu của tôi ngày nào,

cứ nói năng lang man sao sao ấy..

“con gấu tớ cho cậu mất rồi à?”

bỗng Đu Đu nhìn vào cái móc điện thoại bằng bạc của tôi,

nói đúng ra là của Lo Lo cho tôi,

rồi hỏi đột ngột làm tôi lúng túng..

“uh, mất hôm tớ bị kẹt ở Mandagui 1 đêm..”

“cái này cậu mua à?”

“của Long tặng đó.”

“ah, là nó hả... nhìn xịn và đẹp hơn con gấu còm của tớ nhỉ?”

mặc dù muốn nói là “nhưng tớ thích con gấu còm hơn”,

tôi lại chỉ im lặng nhìn mưa rơi ngoài đường..

có lẽ vì Đu Đu tỏ ra thất vọng và ko muốn nghe thêm,

cậu ấy đã gọi tính tiền khi tôi còn chưa ăn hết chén của mình..

“cậu có áo mưa ko?”

Đu Đu hỏi và tôi lắc đầu,

cậu ấy đưa cặp cho tôi ôm và cởi phăng chiếc áo học sinh của mình,

để lộ phần thân trên khỏa khoả.. T__T

“cậu làm gì vậy..??”

“cầm áo tứ che trên đầu để ko bị cảm. che cái cặp của tứ dùm luôn.”
“cậu... còn cậu thì sao, ko bị cảm chắc??”
“tứ khỏe hơn, ko bệnh đâu, tắm át!! nếu ko lấy áo tứ che thì cả hai cùng ướt, cặp sách vở đều ướt. nghe Ca Ca đi, Xu khờ!”
Ca Ca... đã lâu rồi Đu Đu ko xưng như vậy với tôi,
hôm nay nghe lại câu đó, tôi bỗng thấy nó... quá đổi ngọt ngào..T__T
và như vậy, tôi ngoan ngoãn làm 1 cô em nhỏ nghe lời,
cầm áo che ình và cả 2 cái cặp..
phía sau bà năm bán chè tặc lưỡi nói với cô cháu gái,
giọng đầy niềm cảm mến dành cho chúng tôi..
“hai đứa nó nhìn dễ thương quá.. mong cho chúng thành đôi..”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 55

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 56

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 57

Chương 57

“bà coi dùm mấy bài này tui giải đúng ko, hic hic...”

“phải có thời gian giải chứ, tứ có phải thánh đâu”

“coi câu này trước thôi, phần toán đạo hàm này tui hông rành cứ sai hoài àh...”

“uh..”

thế là tôi bị nhỏ tóm lại bắt giải dùm câu 4 trong đề, mất hết 10 phút để làm...

trong lúc tôi cố giải cho nó, thì Hoài Anh nói linh tinh đủ chuyện, chuyện trong lớp, chuyện của nhỏ, rồi chuyện Đu Đu..

“hôm đó ko ngờ mình thi đối đầu hen... bà nhường tui tui ai cũng thấy hết.” nghe nhắc tới vụ thi, tôi lại chột dạ,

liền ngẩng lên hỏi nhỏ Hoài Anh lo lắng..

“thấy sao?? rồi họ nói gì hung?? hic..”

“pa Đu Đu của bà bị tui lớp mình chọc quá trời, mĩa mai nó được con gái giúp mới thắng, rồi còn nói lúc đánh Karate cũng được nhường, làm hấn khùng lên ko nhận phần thưởng luôn. tui với Phan Huy ôm hết mà ngại quá...”

“trời... có chuyện đó sao?”

“uh, tại bà ko àh... ông Đường bữa đó hể ai nhắc bà là nổi nóng, ông có làm gì bà ko?”

“đâu có làm gì...”

ah, ko, Đu Đu nói định qua cho tôi 1 trận, hic hic

thế rồi cậu ấy lại cho qua như ko có gì..

thì ra việc tôi thi ko đàng hoàng làm cho cả 3 người đều ko vui,

Long thì bị bạn bè nói bán độ TT__TT

Đu Đu thì cũng bị chê cười, còn tôi, trở thành tội đồ,

biết thế cứ thi hết mình cho xong..

lúc trước thấy có lỗi với Long, giờ lại thấy có lỗi với Đu Đu,

tôi làm gì đều ko đúng cả..

tôi chán bản thân mình làm sao.

“vậy Đu Đu ko lấy tiền lần đó ah?”

“uh, ko lấy đồng nào.”

“tớ tưởng Đu Đu thi vì tiền chứ...”

“đúng là vì tiền thưởng thật, hôm đó hẳn có nói với tui là cần tiền nên tui kêu thi chung..”

“vậy sao cậu ấy ko lấy?”

“bà ngu quá, hẳn tự ái đó. vậy cũng ko hỏi. bọn con trai hay có màn này mà.”

nhỏ này, dám bảo tôi ngu, ờ mà tôi ngu,
ai cũng bảo vậy thì còn sai thế nào được..

Xu Xu ngu ngu.. T____T

khi tôi đưa cho Hoài Anh đáp án bài thi vừa giải xong,
cũng là lúc Đu Đu ôm cặp từ trong nhà vệ sinh đi ra,
mặt hơi tái.. nói với tôi bằng giọng khàn khàn..

“cậu lại lang thang tới đây làm gì?”

“sao giọng cậu nghe nặng quá, bệnh thật rồi..”

“hặc hặc.. chắc do ngủ nhiều.. có sao đâu..hặc hặc..”

Hoài Anh che miệng khúc khích cười,
cảm ơn tôi đã giải dùm nhỏ rồi đứng dậy..

“thôi tui về trước, hai ông bà cứ thoải mái mà tâm sự..haha”

còn lại 2 đứa, tôi với Đu Đu bước đi mà ko nói gì,
nặng trưa dịu đi chút ít so với mọi thường,
trời lại kéo mây đen..

“chắc sắp mưa nữa.”

“cậu chờ tớ về nha, Đu Đu..”

“sao ko kêu Long chờ ấy”

tôi mở to mắt nhìn Đu Đu 1 cách ngạc nhiên, kỳ lạ,
tại sao lại nhắc Long và còn nói như vậy?

có cái gì đó giận hờn trong mắt Đu Đu..

“tự nhiên có Long ở đây là sao?”

“thì nó thích cậu, cậu thích nó, 2 người cặp bồ cho dzui”

“cặp bồ gì... cậu nói lung tung quá.”

“giờ nhiều đứa con gái có bồ lắm, cậu cũng có đi để khỏi bám theo tớ!”

what? cái gì...?

bám theo... whew... thế đấy...

hóa ra là Long nói đúng, Đu Đu ko thích tôi như tôi đối với cậu ấy,
tôi chỉ là con cá thồn bơn phiền phức..

okay... nếu cậu nói vậy thì..

“tớ về đây.”

tôi quay mặt đi và ko muốn nhìn thấy cậu ấy nữa,

Đu Đu của tôi, Ca Ca của tôi, cuối cùng thì cậu cũng nói ra điều đó..

mũi tôi cay xè...

Xu Xu, đừng khóc, đừng khóc, Xu Xu,

khóc có gì hay ho đâu, chỉ làm mình trở nên yếu đuối,

cậu ấy sẽ cười mi đó, Xu Xu..

bước chân tôi ngày càng nhanh hơn, và tôi chạy cắm cổ,

cậu ấy đứng đó ko đuổi theo, ko gọi tôi lại,

mặt kệ tôi.....

chưa bao giờ tôi cảm thấy Đu Đu tàn nhẫn như thế.

.....

tôi đi bộ mãi tới lúc chân mỏi rã rời,

thì nhận ra mình đang ở 1 nơi nào đó, sát bờ kênh xanh,

nắng chiều tắt dần làm màu trời cứ nhá nhem,

1 chút ánh dương tàn cuộc..

tôi ngồi xuống mở cặp.. điện thoại có tới 6 cuộc gọi nhờ.

... nhà gọi 3 cuộc... lần đầu tôi đi ko báo về..

Long 2 và Lãm 1...

chỉ có họ là biết số tôi thôi, còn ai vô đây.

điện thoại lại reo tiếng nhạc vui nhộn,

trong khi lòng tôi lại sầu thảm vô cùng..

“Xu Xu hả? có phải có gì ko, đi đâu thế chứ??”

“tớ đang ở bờ kênh, chán quá...”

“sao vậy?? bờ kênh nào, nói tớ đến ngay!!”

tôi đọc tên đường cho Long rồi ngồi chờ cậu ấy,

bụng đói meo... mà cũng ko thấy muốn ăn.

tiếng chuông đổ làm tôi chú ý,

hình như cũng có 1 nhà thờ gần đây..

tôi nhớ tới La La.
cậu ấy cũng gọi tôi 1 cuộc...
suy nghĩ ít phút, tôi lại bấm số gọi lại cho Lãm..
“cậu gọi tớ à?”
“tôi bấm nhầm số thôi, đi chơi với Long vui ko?”
“đi chơi với Long? hồi nào?”
“ko phải 2 người đang ở cùng nhau sao?”
“Long đang tới, nhưng...”
tôi đang nói thì Long thẳng xe cái kett,
có lẽ nghe tiếng Long nên Lãm chủ động bảo tôi cúp máy..
khác với lần trước là sẽ quát tôi “đi đâu vậy hả? làm người ta lo muốn
chếtttt”
TT__TT hay là sẽ cáo kinh trách móc tôi..
nhưng Lo Lo chỉ nhìn tôi thật lâu rồi,
bước tới nắm tay tôi kéo vào lòng ôm ghì..
ko hiểu sao tôi thấy ấm áp..
và ko xô cậu ấy ra như hôm đầu tiên ở nhà..
có lẽ tôi cần 1 chỗ dựa.
khi mà Đu Đu đã đẩy tôi đi..
“đã nói đừng có mất tích như vậy mà.”
“cậu bỏ tớ ra đi, người ta nhìn kìa.”
“kệ họ, họ ganh tỵ đấy.”

T__T

.....

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 58

Chương 58

đọc đường Long cứ thỉnh thoảng lại quay ra sau,
cứ như sợ tôi bị lọt xe mất vậy..

hơi thở của cậu ấy có gì đó thấp thòm,
muốn hỏi gì đó nhưng lại thôi..

“cậu ko hỏi tớ đi đâu à?”

“chắc đi gặp thằng Đu Đủ.”

“Đu Đu chứ Đu Đủ gì...”

“mà Xu đi gặp nó phải ko?”

“uh...”

“sao gặp nó mà lại buồn hiu vậy, nó ăn hiếp Xu Xu hả?”

whew... Đu Đu ăn hiếp tôi? buồn cười thật.

Đu Đu ko phải là người luôn bảo vệ khi tôi bị người khác bắt nạt đó sao..

bây giờ cậu ấy lại trở thành kẻ làm tôi khóc,

đúng là...

“tớ ko thích Đu Đu nữa..đừng nhắc.”

Lo Lo thẳng xe gấp, làm tôi bị ép sát vào lưng cậu ta,

+___+ sao chơi kỳ vậy chứ..

“nói gì?? xù nó à?? ko thích nữa??”

“uhm... từ nay tớ ko quan tâm tới cái người ấy nữa.”

“huray!! so good.....

yay ayayaya”

cậu ấy hú lên như chó sói và tay trái vung lên trời giật giật,

hệt như mới gặp chuyện gì thành công lắm,

người đầu mà vô duyên, chuyện buồn của tôi thành chuyện vui của cậu ấy,

ghét ko... >__

nhưng tôi lại bật cười trước hành động đó của Long

chẳng lẽ đáng vui như vậy sao..?

“àh, nếu nhà có hỏi thì bảo đi với tôi từ trưa nhé.”

“sao vậy?”

“lúc nãy mẹ Xu gọi tớ tìm Xu, tớ nói 2 đứa mình đi chơi patin ^-^”

“trời đất...”

thì ra là... Long đã nói vậy để gia đình tôi ko lo lắng,

tôi đoán có lẽ Lãm đã gọi về nhà tìm tôi, và mẹ nói tôi đi với Long,

nên ban nãy cậu ấy mới bảo thế..

ko biết nên cảm ơn Long hay là nhắc nhở cậu ấy nữa.

.....

ba tôi mắng tôi 1 trận kinh trời động đất, mẹ cũng la bới thêm T__T

mẹ nói dù Long thế nào thì cũng phải gọi về nhà báo 1 tiếng..

tôi chỉ cúi mặt im thinh.

“nghỉ hè xong thì về quê với ông nội 1 tuần, ko đi đâu chơi trên này hết.”

“về quê ạ?”

“uh, về phụ bác hái rau, làm ruộng... coi như phạt. hiểu ko?”

giọng ba đặc quánh trong cơn giận, mẹ tôi cũng gật gù,

ông nội ngồi trên ghế sofa nhún vai..

okay...về quê thì về quê...

.....

một tuần sau thì trường tôi tổng kết

điểm thi cộng lại với điểm trong lớp chia ra cũng được 7.8, hú vía,

ít nhất tôi vẫn giữ được học bổng..và ở lại Grand..

ngày họp phụ huynh, chỉ có chị My vào dự cho Lo Lo,

tôi tự hỏi sao ba mẹ cậu ấy lại thờ ơ với việc học của con mình như vậy..

“cậu ko nói với ba mẹ hả?”

“họ đi công tác rồi. mà nếu ko đi thì cũng chẳng có thời gian dự..”

“vậy họ có hỏi kết quả học tập của cậu ko?”

“thôi, đừng hỏi chuyện này, nghỉ hè rồi, có kế hoạch gì ko?”

“mai tớ về quê với ông nội.”

“quê hả? ở đâu?”

“Tiền Giang”

“cho tớ theo chơi với”

tôi lắc đầu từ chối, vì ba sẽ ko cho,

ba đã báo phạt tôi mà.. có phải đi chơi đâu..

ba dắt xe ra cổng và tôi theo lên xe, Long cúi chào nhưng mặt ba tôi lạnh

tanh.

chắc còn bực chuyện tuần trước..

+__+

.....

sáng hôm sau tôi thu xếp đồ vào ba lô,
ông nội cũng vác theo 1 cái túi to.. rồi 2 ông cháu đi bộ ra trạm xe.
“eh, thằng Đu Đu nó ko tiền con sao?”
“ko, bọn con nghỉ chơi rồi.”
“tụi bây nhiều trò quá... hay giờ qua nhà nó chào tạm biệt đi”
“thôi hồng cần đâu, xe tới rồi kìa...”
tôi kéo ông lên xe vội vã như chạy trốn,
cái tên Đu Đu bây giờ với tôi sao mà trống rỗng,
ko thấy nhớ hay mong mọi gì nữa.....
tôi và ông nội đón chuyến xe buýt ra Bến Xe Miền Đông để bắt 1 chuyến về quê,
thì lại gặp La La cùng 1 nhóm người ở đó..
họ cũng đang chờ xe thì phải..
“2 người đi đâu thế?”
“tớ và ông về quê... ở Cai Lậy. còn cậu?”
“tôi đi với nhóm hướng đạo sinh nhà thờ. hè nào cũng đi 2 tuần.”
“ah... đi đâu vậy?”
“Vĩnh Long. Xuân cho tôi địa chỉ đi, có khi tôi ghé sang chơi.”
“tớ ko có địa chỉ.. nhưng khi nào muốn sang thì cậu gọi tớ, tớ có mang điện thoại theo mà.”
“Okay.”
Lãm chào tôi và ông để lên xe với nhóm,
trước khi xe rời bến, cậu ấy như nhớ ra điều gì,
cố chạy xuống nhét vào tay tôi cái đồng hồ... có gắn la bàn của mình..
“giữ lấy... phòng khi cần đến”
tôi còn chưa kịp phản ứng thêm gì, cậu ấy lại chạy vội lên xe
ông nội đứng kế bên hỏi thắc mắc..
“sao nó cho con cái này?”
“chắc sợ con lại bị lạc ông ạ.”
“bộ con bị lạc rồi hả?”
T__T tôi ko dám trả lời, ông nội biết thì ko sao,
nhưng ông mà kể với ba hay mẹ,

thì họ lại coi tôi là sinh vật sắp bị tuyệt chủng,
thế nào cũng lo lắng thế này thế kia, rồi có khi còn ko cho tôi đi cắm trại
nữa.

Lắm buồn cười thật, tôi chẳng biết sử dụng la bàn,
nếu có lạc thì cũng ngồi chờ người ta tìm,
làm sao mà biết hướng nào hướng nọ..

.....

ở quê, chỉ có gia đình bác hai tôi thôi,
ông nội ko thích bác gái nên mới lên Sài Gòn ở với ba,
chứ ông nói ở quê vui hơn nhiều..

“địa chỉ nhà mình là mấy vậy bác?”

“ấp 3 xã Thạnh Lộc, Huyện Cai Lậy. Chà, mà sao hôm nay bé Xu lại hỏi
địa chỉ nhà bác?”

“con hỏi cho biết thôi”

uh, mà tôi .. hỏi để làm gì nhỉ.

ko hiểu sao tôi lại mong...La La đến chơi,

ở đây... buồn quá..dù tôi cũng chỉ mới đặt chân về nhà bác..

Lo Lo is calling...

Lo Lo, ko phải La La..

whew..

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 59

Chương 59

giọng Long hồ hởi vang to trong điện thoại,

tôi đoán cậu ấy đang đi đâu đó cùng bạn bè, vì nghe ồn ào..

“ở đó xa ko, đi xe máy tới được ko?”

“ko được đâu, tớ nghĩ xa lắm, tận Cai Lậy, cậu ở trên đó chơi đi.”

“nhớ Xu Xu quá àh”

“ack.”

tôi vác cái điện thoại chạy ra vườn tránh để bị bác hai
và mấy anh chị nghe thấy..

rồi mới dám nói tiếp với Long.

“alo?...alo???”

mất sóng rồi.

bác hai nói trạm phát sóng ở đây hơi xa nên cứ hay bị mất sóng,
chán thật.

.....

cái điện thoại trở thành cục gạch để tôi chơi game,

từ chiều cho tới tận khuya nó cũng ko hề chớp sóng >__

tôi ăn xong bữa tối thì chỉ biết xem ti vi,

rửa chén phụ chị Oanh vợ anh Tiến con trai cả của bác hai..

chị có 1 đứa con gái 5 tuổi, bé Rơm, gọi tôi là cô Xu Xu..

ở đây mấy ngày chắc chỉ còn chơi được với nó..

“cô Xu Xu có cái đồng hồ đẹp quá”

“uh, của bạn cô đó”

“của chú Đu Đu hả?”

tự nhiên bé Rơm lại nhắc Đu Đu,

năm lớp 9 tôi và Đu Đu cũng về đây 1 lần, phải rồi,

Đu Đu còn làm cho Rơm 1 cái lon gắn nển,

để đẩy đi tối Trung Thu nữa.

“ko phải, của người khác.”

“sao chú Đu Đu ko về chơi vậy..”

“đừng hỏi chú Đu Đu nữa... T__T”

tôi bỏ vào giường và trùm chăn ngủ,

ký ức của tôi gắn liền với Đu Đu, thật khó để tẩy xóa đi..

nhưng câu nói của cậu ấy hôm đó vẫn còn văng vẳng..

“...khỏi bám theo tớ nữa...”

tôi phải tách Đu Đu ra khỏi cuộc sống của mình thôi.

cố lên, Xu Xu..

.....

hai ngày sau đó, tôi phải ra vườn rau,

hái rất nhiều rau vào để bác hai nấu canh, rồi cho heo ăn nữa..
mấy con heo nhà bác mập ú, có con heo con dễ thương lắm,
tôi bắt đầu hết cảm giác buồn..

mỗi chiều cho nó ăn cũng vui, nó cứ kêu ót ót ót ót,
đuôi ngoe nguẩy mừng nữa.

“cô Xu Xu, có điện thoại này!!”

bé Rơm chạy ra mang theo cái điện thoại mà tôi nghĩ,
là nó đã chết vì mất sóng từ hai ngày qua..

La La is calling.

cuối cùng thì cậu ấy cũng gọi.

tôi quăng rổ rau và chụp cái điện thoại nghe..

“alo??”

“cho tôi địa chỉ đi, tôi đang ở trên xe này.”

“ấp 3 , xã Thạnh Lộc, Huyện Cai Lậy. khi nào cậu tới được?”

“1 tiếng nữa... bye nhé”

tôi cúp máy và nhìn thấy mặt bé Rơm nhìn tôi chăm chú,
cả con heo con trong chuồng cũng như đang nhìn tôi..

* __ *

“cô Xu Xu nói với ai mà vui vậy?”

“vui hả?”

“cô cúp máy mà còn cười mím chi đó.”

thế àh.. tôi ko biết.. là mình đã cười.

vui ư... vì Lãm??

tại sao nhĩ...

tôi nhận ra mình trở nên sốt ruột, tối ngày dòm đồng hồ,
liệu cậu ấy có tìm ra ko..

ông nội mắc 1 cái vông ở 2 cây xoài trong vườn, rồi nằm đung đưa,
hát bài “Hòn vọng phu”...nghe buồn gần chết..

“chờ ai vậy, Xu Xu?”

“con...chờ Lãm ạh.”

“Lãm là cái thẳng cao cao ồm ồm đó hả?”

“dạ...”

“hẹn hò nữa ... hèn chi mà nghỉ chơi thằng Đu Đu.”

“hèn chi gì ông?.. con nghỉ chơi Đu Đu đâu có liên quan gì Lãm.”

tôi nói giọng hơi khó chịu, ông nội quay mặt ra chỗ khác tiếp tục hát, thái độ cứ như là tôi làm ông ko hài lòng vậy..

ông thích Đu Đu hơn thì sao, ông đâu có biết,

là cậu ấy đã làm tôi đau lòng thế nào..

chán ông ghê.

Lãm lại gọi, tôi tránh mặt ông đi ra cổng đầu ngõ nghe,

chẳng thấy cậu ấy đâu cả..

“tôi đến ấp 3 rồi nhưng tìm nhà nào đây?”

“nhà bác Hai Chu.. ko biết có người để cậu hỏi ko nữa..giờ này họ vào nhà ăn cơm hết rồi..”

“Xuân lấy la bàn đặt trước mặt, kim chỉ hướng nào vậy?”

tôi liền giơ tay ra, cái đồng hồ có dạ quang,

trời chỉ sập tối nhưng nó cũng phát sáng..

tôi bắt đầu hiểu tại sao Lãm đưa nó cho tôi, cậu ấy biết thế nào,

thì cũng sẽ dùng đến..

“chỉ giữa chữ E với chữ N”

“hướng Đông Bắc àh. được rồi, Xu Xu ra cổng đón tôi nhé.”

khoảng hơn 10 phút thì Lãm xuất hiện,

mặc áo thun trắng, đeo 1 ba lô to phía sau và đội nón kết màu xanh biển..

trên tay còn cầm theo 1 cái túi ny lon..

thoáng trông thấy tôi, Lãm gỡ nón và nháy mắt,

tôi bỗng thấy tim đập mạnh...

một phần vui mừng, 1 phần hồi hộp,

thật là lạ lùng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 60

Chương 60

cậu ấy bước tới trao cho tôi cái túi
có vài trái xoài chín và mận trắng..

“tôi mua ở Vĩnh Long. nhưng xem ra ở đây còn có nhiều hơn..”

“cảm ơn cậu... vào trong này đi..”

tôi xách cái túi và kéo Lãm vào nhà,
ông nội đã đi khỏi chỗ cái võng rồi...

bàn cơm đang được bác gái dọn ra, Lãm quăng ba lô và đỡ phụ tô canh to,
tôi thấy ông nội vờ đi..

“cháu là...?”

“cháu là bạn của Xuân, đi cắm trại gần đây ạh.”

“àh, ghé gặp bữa ăn cơm luôn hen cháu.”

“dạ, canh ngon quá sao từ chối được bác.”

cách nói đối đáp của Lãm khéo léo làm bác gái tôi cười tùm tùm,
chị Oanh cũng mỉm cười, chỉ riêng có ông nội là mặt cứ vô cảm,
dù Lãm cố tình quay sang cúi chào ông rất lễ phép..

“ông ăn cơm luôn chứ ạ?”

“chả lẽ nhịn đói sao. hỏi thừa.”

giọng ông nội khó chịu, ít khi nào tôi thấy ông như vậy,
hình như là ông ko thích La La..

ngộ thiệt, nhà tôi mỗi người 1 tính

ba thì ko thích Long, ba nói cậu ấy nhà giàu chơi bời

mẹ ko thích Đu Đu, vì ba Đu Đu có tình nhân,

còn ông nội ko thích Lãm, tại sao chứ..

Lãm có gì ko tốt đâu..T____T

...

sau bữa cơm tốt, bác hai và gia đình cùng xem ti vi,

ông nội vào phòng nghe đài FM..

tôi dắt Lãm ra vườn.. chỗ mấy chậu hoa kiêng của bác..

có mấy cái ghế đá.

“ko đi chung với Đu Đu của Xuân à?”

“ko, bọn tớ ... ah, mà thôi..Đu Đu ko phải của tớ.”

“hai người có chuyện gì à?”

“uhm... ”

“hắn làm Xuân buồn vậy sao?”

tôi khẽ lắc đầu, ko nhìn Lãm,

tự nhiên hai dòng nước mắt cứ chảy ra ko kìm được..

“sao ai cũng thích nhắc Đu Đu vậy?”

“ờ thì...”

“tớ là tớ, Đu Đu là Đu Đu. từ nay tớ ko dính dáng gì với Đu Đu nữa..!!”

“chuyện gì xảy ra? có phải vì thằng Long ko?”

“hơ... sao lại vì Long?”

Lãm cười nhạt như cái cách cậu ấy vẫn thường như thế,

rồi lặng lẽ ngược nhìn mặt trăng treo trên ngọn cây ôi..

thở dài 1 tiếng nhỏ.

“tôi vẫn tự hỏi tại sao 2 thằng lại thích cùng 1 người con gái...”

“uh... tớ cũng ko hiểu...”

“nhưng .. đã vậy thì... Xuân phải chọn 1 người đi...”

“chọn ... á???”

tôi tỏ ra lúng túng.. tôi vốn ko thích nghĩ đến chuyện bạn trai,

chọn hay bỏ ai .. tôi ko muốn..

ko lẽ chọn rồi thì ko được chơi với người kia nữa?

“sao phải chọn??..tất cả cứ làm bạn bè đi..”

“ko được... càng gần nhau nhiều tình cảm càng sâu nặng.. nếu Xuân ko thích ai đó, Xuân phải để họ thoát ra..”

“nghe phức tạp quá, tớ chẳng muốn, thôi.. ugh...tớ vào ngủ đây...ughhh..”

ôi trời, tôi lại nấc cục.

lúc căng thẳng lại như thế...

mà ko có Đu Đu ở đây, ai sẽ búng tai cho tôi..?

ugh...ugh..

tôi đứng dậy định vào nhà uống nước,

rồi ngủ luôn... dù biết uống nước cũng chẳng ích gì,

nhưng có thể 1 đêm ngủ dậy sẽ hết nấc..

“Lại nấc cục àh?”

“uh...ugh... tớ vào tìm nước uống rồi...ugh...ngủ luôn mai dậy...ughh..cậu
ngủ ở đi vắng nhà ngoài ...ugh..nhé.”

khó chịu dễ sợ..>_

có lẽ phải nhờ Lâm búng giúp cái lỗ tai thôi..

tôi đang mở miệng định bảo thì,

bị La La..... hôn ngay vào môi...

OH MY GOD....

O_____O

một nụ hôn....

.....

khoảng vài giây.....T_____T

.....

tim tôi đập thành thịch và mặt tôi tái mét,

ko phải đỏ thẹn mà là TÁI MÉT.

và.....

tôi hết nấc.

Lâm khẽ gãi đầu nhưng đồng thời cũng nhoén miệng cười..

tôi vẫn cứng đờ người ko thể phản ứng gì thêm..

“xin lỗi... tôi ko nghĩ ra cách nào khác... mà Xuân cũng hết nấc rồi.^^”

“.....”

“nếu việc vừa rồi là... quá đáng...thì, Xuân đánh tôi đi.”

“.....”

“tôi... ko biết sao mình làm vậy nữa...”

sự im lặng của tôi làm cậu ấy sợ,

tôi thấy rõ nỗi bức rức của Lâm, dù cho ban đầu cậu ấy còn cười,

nhưng chỉ 2 câu sau khi thấy tôi cứ trơ mắt ra nhìn,

La La đâm ra bối rối...

còn tôi chuyển từ nấc cục sang cà lăm..

“c...ca..cậ...u vừa...vừa... hôn... ack...tớ áh?”

“uhm... nếu ko nói là hôn thì ...Xuân cứ coi như là...biện pháp chữa nấc..”

“hic... tớ...ko thích...cách chữa nấc này chút nào..”

“ạ..i sa..o?”

“nó làm ...tớ tê liệt...hic hic...”

La La bật cười và nắm tay tôi, cả hai cùng vào nhà,
trước khi tôi đi về phòng, cậu ấy khẽ nói nhỏ..

“tôi cũng tê liệt đấy..”

.....

vụ án “chữa nắc kỳ quái” đêm qua làm tôi ngủ mà ko yên,
cứ chốc chốc lại xoay người đánh thức bé Rơm.

chừng hơn 4 giờ sáng, tôi thấy tội nghiệp con bé,
nên ngồi dậy ra ngoài luôn..

trời còn tối mịt.

tôi rón rén đi nhẹ vòng cửa sau ra ngoài sân,
tránh đi ngang phòng khách chỗ đi vắng có Lãm đang ngủ..

ót ét...

con heo con thấy bóng tôi thì kêu liên,

sao nó dậy sớm vậy nhỉ...

tôi ko mở đèn sợ mấy con kia lại kêu thì ồn lắm..

mà chỉ quơ rổ rau ban chiều còn lại 1 ít,

nhét vào mồm nó..

ánh sáng ngọn đèn pin bỗng tỏa ra,

tôi quay lại, 1 bóng người mờ mờ đang đứng..

áo trắng... ÁH...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 61

Chương 61

cái người mặc áo trắng vội ngồi xuống hạ góc chiếu của đèn,
tôi mới nhận ra La La..

“ô trời, cậu sұyt chút hừ tớ chết giắc!!”

“sұyt.. sorry... cho heo ăn àh?”

“uh, tớ ko ngủ được... còn cậu, sao ra đây?”

“tôi cũng ko ngủ, ra bắt bọ cánh cam... xem nè..”

nói đoạn, Lãm chìa cái bao thuốc lá ra,
nó được dán 1 lớp giấy kiếng trong suốt...

1 con bọ cánh cam đẹp sắc sỡ đang rung cánh.

“đẹp quá..!”

“bắt mãi từ nãy giờ..thích ko? cho Xuân đấy”

“thôi, cậu thả nó ra đi.”

“muốn làm bà lão và con cánh cam hả?”

“cái hộp làm nó thấy khó chịu kìa”

Lãm gạt đầu, mở hộp để con bọ bay ra,
nó vù 1 cái thì bay tuốt ra ngoài vườn, mất hút..

ko có bay vòng vòng cảm ơn tôi gì cả.

“rồi, bạn được 3 điều ước, hmm, nói đi, Thần Cánh Cam sẽ ban cho!!”

“hihiii...”

tôi ko nghĩ là Lãm cũng vui tính như vậy,

cậu ấy cười rất tươi, 1 nụ cười trẻ con... khác hẳn trước kia..

hình như sau chuyện hôm qua,

tình cảm của tôi dành cho La La bỗng chuyển sang 1 mức khác,

cái gì của cậu ấy tôi đều thấy đẹp và dễ thương..

“hihi cái gì, ko thèm 3 điều ước à?”

“ờ... để tớ suy nghĩ... Thần Cánh Cam công tớ chạy 1 vòng sân đi!”

điều ước nhắm nhí T__T

nhưng tôi lại thích được công, vì bỗng chốc tôi thèm như Hương Kim hôm đó,

khi Đu Đu công Kim về trại...

La La cúi người, xoay lưng về phía tôi,

ah...tôi chậm chậm trèo lên...

“Xu Xu à, em có điện thoại...”

chị Oanh chạy ra kêu to làm cả 2 đứa tôi giật mình lúng túng,

tôi đang thế bò lên lưng La La,

nên khi cậu ấy hoảng hốt đứng dậy, tôi bị ngã cái oạch

T__T

chị Oanh cười khúc khích chìa cho tôi chiếc Samsung đang kêu nhạc tình tang..

Lo Lo...giọng cậu ấy hơi mệt mỏi..

“cẢ ngày ko call đưỢc, quái quỷ gì đây...”

“uh, ở đây hay mất sóng lắm.”

“tôi đang ở thị xã Cai Lậy. ko biết đường...tới chỗ Xu!”

“trời, cậu đi bằng gì?”

“XE MÁY! RA ĐÓN TÔI ĐI”

“uh, cậu chờ ở bến xe đi, tớ sẽ ra..”

Long hình như đang phát cáu..

tôi bỏ máy xuống suy nghĩ,

ở đây ko có xe đạp.. tôi biết ra đón Long bằng cách nào đây..

hay mượn xe anh Tiến??

mà tôi có biết chạy xe máy đâu T___T

“Long à?”

“uh... cậu ấy ở thị xã, bảo tớ ra đón..”

“nó đi xe máy??”

“uh... mà hôm qua cậu đi bộ từ bến xe hả??”

“ack, tôi bắt xe ôm. từ thị xã vào đây hơn 3 cây số chứ ít à?”

“ờ...”

Lãm cào lại đầu tóc rồi bảo tôi vào nhà ăn sáng,

để cậu ấy ra đón Long...

tôi nhờ anh Tiến đưa cậu ấy ra thị xã giùm, vì sáng sớm thế này,

chắc cũng khó tìm xe ôm..

.....

khoảng 2 tiếng sau thì Lãm đèo Long về,

cậu ấy bơ phờ với tóc chôm bôm bù xù,

mặt mày đầy bụi, ko ba lô, ko nón, ko kính chống nắng,

chỉ mặc độc bộ đồ áo đỏ đậm và quần Jeans xanh..

thoáng thấy tôi ở bên hông nhà đang rửa rau,

Long nhảy phắt khỏi xe và nhào tới,

lôi tôi dậy trước mặt chị Oanh và bác gái,

thậm chí cậu ấy còn ko cúi đầu chào họ...

Long đẩy tôi sát vách tường.

“Xu Xu chơi tôi phải ko??”

“chơi gì...? mà cậu thôi đi... bỏ tớ ra!”

“tôi ko phải nói Xu Xu ra đón tôi à?? sao lại là nó?? Xu Xu cho nó địa chỉ, sao ko cho tôi??”

“tớ... chỉ là vì...Lâm đang ở gần...”

“tôi ghét...Xu Xu... tại sao... có biết...tôi lang thang ngoài đường suốt đêm qua ko?..”

giọng Long lạc hẳn, rồi cậu ấy đổ gục xuống,

Lâm chạy nhanh tới xốc cậu bạn lên, vác Long vào trong,

tôi cũng đâm hoảng, bước vội theo họ,

sau khi giải thích vài câu với bác và chị..

....

“chắc nó đuổi lắm rồi.”

“sao cậu ấy ko tìm chỗ nghỉ?”

“tôi biết tính Long.. nó đang muốn làm gì thì cứ làm tới cùng.. quên cả ăn uống..”

“hìc, tớ đâu biết cậu ấy đi xe tìm tớ ở đây đâu..”

“trời, lại thêm 1 thằng. Xu khờ là cục nam châm hả?”

ông nội từ nhà sau lên thấy Long thì nói giọng ko giống đùa giỡn, mà cũng ko giống nghiêm túc...

Long nằm dài nhắm kín mắt, nhưng trước khi ngủ say tay cậu ấy đã kịp nắm chặt bàn tay tôi..

ack..

tôi ko phản ứng lấy tay ra vì sợ làm Long thức giấc

suốt khoảng 5 phút cho đến khi nhìn thấy

ánh mắt Lâm có gì đó ko ổn,

tôi vội rút tay...

chả hiểu sao nữa.

T__T

.....

Lo Lo ngủ khoảng 2 tiếng cho tới giờ ăn trưa,
thì ngồi dậy gãi đầu, gọi tên tôi om sòm...
tôi đang bận múc đĩa thịt trong bếp.
bác hai ghé tai tôi thầm thì
“cái anh bạn đấy sao mà...”
“ạ... để con nói với cậu ấy”
tôi bực dọc bưng đĩa thịt ra và nhăn mặt,
Long nhảy bổ tới định bốc 1 miếng...
thì bị tôi phét mạnh vào tay..
“CẬU!! Đi ra sau chào các bác của tớ chứ!!! vô phép đến thế là cùng!!”
“hơ... sao...?”
“sao cái gì... cậu làm tớ bị mắng đấy, hic hic”
Long ngẩn người như nhớ ra điều gì, vội lật đật kéo lại áo,
xốc lại quần, rồi vuốt tóc, chạy ra sau bếp..
ko biết cậu ấy nói gì mà 1 chốc sau,
bác hai gái của tôi cười toe hồ hởi mời Long ăn cơm cùng.
* ___ *

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 62

Chương 62

“còn anh bạn cao ốm kia đâu rồi, kêu nó vào ăn luôn?”
nghe bác hai nhắc, tôi mới tìm Lãm,
quanh nhà trước nhà sau đều ko có, và cả cái ba lô của cậu,
cũng biến mất..
“ah, Lãm phải ko, hồi nãy nó nói với anh là có việc đi trước, nhờ anh
chuyển lời rồi.”
“đi rồi áh??”
anh Tiến gật đầu, tôi nhìn sang Long,
cậu ấy xem ra cũng chẳng biết gì, nhưng thái độ lại tỏ ra thờ ơ..

sao La La đi mà ko chào tôi chứ..

.....

tôi mới về nhà bác được 5 ngày,
thì đã có 2 anh bạn trai đến ở chung rồi..
ack... chuyện này sớm muộn gì ba cũng biết..

nhất là Long cũng đã xuống tận đây,
chắc ba càng nổi trận lôi đình..

“chú...chú chảy máu...”

tiếng bé Rơm làm tôi giật mình, quay ra nhìn Long,
cậu ấy đang ôm bé Rơm ngồi trên ghế đá ngoài sân
mũi Long đỏ lôm 2 dòng máu cam..

kinh quá...

“cậu ..chảy máu cam kìa!?”

Long gật đầu và ngược mặt lên trời,
tôi đi kiếm khăn giấy nhét vào 2 lỗ mũi của Long..
thì mới cầm máu được..

Rơm nhìn Lo Lo cười thích thú, tiếng cười của nó trong trẻo
và giòn tan... thật đáng yêu...

“này, ai cho cười ta hả??”

giọng giả vờ nổi cáu, Long bế nó lên,
cù vào nách làm con bé càng cười nức nẻ
tôi cũng cười theo...

bé Rơm ko chơi với Lãm suốt từ hôm trước,
nó chỉ quanh quẩn với chị Oanh, dù rất thích bám lấy tôi khi tôi cho heo ăn,
nhưng khi gặp Lãm, nó lại tỏ vẻ sợ sệt..

trái hẳn với Long, chỉ nửa ngày là con bé thích cậu ấy ko kém Đu Đu rồi..
có lẽ trông Lãm “lạnh” quá.

mà nói ai xa, ngay cả tôi còn ít khi cười được lúc ở cạnh Lãm,
nhưng lại thấy hồi hộp... ..bồi hồi...xốn xang...

khó tả T__T

“Lãm đi đâu nhi? chắc về Vĩnh Long...cậu ấy bảo đi 2 tuần mà...”

“tớ ko biết.”

“hay cậu gọi thử cho Lãm xem, máy tớ ko có sóng.”

“máy Xu ko có thì máy tớ có à?? vớ vẩn.”

tự nhiên Long lại bực dọc khi tôi hỏi về Lãm, bạn thân của nhau mà lại thế..

hay cậu ấy khó chịu chuyện hôm qua đã nói, rằng tôi ko cho cậu ấy xuống mà lại để Lãm ghé?

“tớ vào lấy điện thoại bàn gọi đây.”

tôi chợt nhớ tới máy bàn trong nhà của bác hai, di động ko bắt sóng chứ điện thoại cố định thì sợ gì,hehe nhưng giọng Long nói hơi to..

“ko gọi nó ko được à?”

“.....”

“bé Rơm nói xem có cần gọi chú Lãm ko?”

“ko..”

chỉ vài phút mà cậu ấy đã bỏ bùa sai khiến được con bé, nó lắc đầu nhẹ và xụ mặt về ko thích...

tay níu lấy tay tôi..

“đừng gọi chú Lãm...cô Xu Xu..”

“phải gọi. đừng gọi, cô Xu Xu!^-^”

tay trái tôi bị Rơm nắm, tay phải thì Long nắm T__T

4 con mắt của họ nhìn tôi tha thiết!?! O__O

“cậu sao vậy, Lãm là bạn thân của chúng ta mà..”

“tóm lại là tớ ko thích. nó biết tớ ko thích nên mới bỏ đi.”

“hả?”

“trong 2 thằng thì phải có thằng chịu rút lui chứ..”

tôi há hốc mồm khi Long nói 1 cách thản nhiên,

như điều đó là điều mà cậu ấy đã đặt ra,

phải là thế, ko ai thay đổi được..

“cậu nói gì?”

“Ro Ro vào trong chơi nhé! chú phải nắm áu ko chảy ra!”

Ro Ro là cách gọi Long vừa nghĩ ra và đặt cho Rơm,

nó tỏ vẻ thích cái tên ấy, và ngoan ngoãn nghe theo..

đợi khi Rơm chạy khuất vào nhà, Long kéo mạnh tay phải tôi, để tôi ngồi xuống chỗ Rơm ban nãy.

“sao cậu lúc nào cũng thích làm theo ý mình!”

“đó là Trí Long. nếu khác đi thì đã ko phải là tôi rồi.”

“nhưng cậu ko thèm để ý cảm nhận của người khác..”

“cảm nhận của ai? có ai nói cho tôi đâu..!”

mặc dù nói giọng tức khí nhưng mặt Long khá buồn, giống như 1 sự bất lực ko giải tỏa được..

tôi thôi ko hạnh hợ trách móc cậu ấy,

bởi suy cho cùng, Long cũng chẳng vui vẻ gì hơn bọn tôi.

“thì cậu phải chịu suy nghĩ tìm hiểu...”

“thằng Lãm... nó chỉ thích giữ tâm sự trong lòng, bảo tôi hiểu nó, thật là như thầy bói mù..”

“.....”

“mà tôi cũng biết rồi, nó thích Xu. nhưng nó ko dám giành với tôi. hay ko muốn.”

“ko muốn giành?...”

“Uh. Xu cũng thích nó đúng ko?”

câu hỏi làm tôi nhớ chuyện nụ hôn hôm trước,

nên mặt tôi đỏ lừng, tâm trạng cũng trở nên lộn xộn..

thích Lãm...? có ... dĩ nhiên...

nhưng... hình như....tôi ko rõ nó là tình cảm gì nữa..

có phải tình yêu ko?

T_____T

“như thế thì đủ biết rồi. thằng Đu Đu vừa rời chiến cuộc thì lại bị thằng La La.”

“tớ... Lãm.. cậu đừng hỏi chuyện đó được ko?”

“Xu XU ko biết trong lòng mình có ai sao??”

“trong lòng tớ có ai á?”

“uh, như tớ nè, nhắm mắt lại là tớ thấy Xu Xu, mở ra cũng thấy Xu Xu, vắng 2 ngày thôi là chịu ko nổi rồi...”

“tớ ko có ai như vậy hết.”

ack.. ko biết nên vui hay mừng khi thú nhận điều đó,
tôi thích Lãm, mà ngưỡng mộ Lãm thì đúng hơn,
ở Lãm toát ra cái điều gì đó mà bọn chúng tôi ko có... 1 sự điềm tĩnh và
tinh tế..

nó làm tôi bị cuốn hút thực sự..

“ko có ai? trời...phù... ít ra ta vẫn còn cơ hội.”

Long chấp tay làm vẻ tạ ơn trời, rồi thở cái phì,
làm 1 trong 2 miếng khăn giấy trên mũi văng ra vào mặt tôi + ____ +
rồi nhăn răng ra cười.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 63

Chương 63

tay Long vội lau lên mặt tôi.

“ấy chết, sorry Xu Xu.. hihi... mà này, nếu 1 lúc nào đó trong lòng Xu Xu
có ai, thì nói tớ biết, hen.”

“để làm gì?”

“để tớ ra đi.”

“sao phải ra đi?”

“Xu ngốc... chẳng lẽ lại cố chiến đấu giành 1 thứ ko muốn thuộc về mình?”

có lẽ đó là câu nói lạ nhất mà tôi nghe từ Long,

bởi cậu ấy vốn là 1 người cao ngạo và háu thắng...

nên việc từ bỏ tranh giành làm tôi ngạc nhiên..

nhưng hình như cậu ấy nói thật..

máu lại chảy tiếp trên mũi Long, tôi vội nhét ngón tay của mình vào đó,

1 hành động ko hiểu lý do..chỉ là tôi ghét nhìn máu chảy...

xong mới nhận ra là mình vừa làm cái việc mất vệ sinh khủng khiếp..

0____0

“cũng may là Xu Xu ko có móng tay, chột như thế thủng cái mũi đẹp của tớ
thì sao?”

“trời ơi, tay tớ... ôi ghê quá...”

“ack...gớm thật, mau trét vào áo đi.”

tôi rút tay ra và chùi vào ngực áo Long,

2 mắt cậu ấy thò lỗ như bị shock..

“ko phải kêu tớ trét vào áo à?”

“trời ạ, ý tớ là áo Xu Xu ấy, ôi mẹ ơi, con yêu phải 1 Tóc vàng hoe!!”

“tóc vàng hoe là sao?”

tôi chả hiểu cậu ấy nói gì, ngơ ngơ 1 lúc

rồi bỏ vào trong nhà coi ti vi...

sau khi lau sạch ngón tay bằng... áo của Lo Lo T__T

chỉ còn nghe tiếng cậu la oai oái ngoài kia..

“... cái áo hiệu Gucci của tui, huhuhu...”

hehe

.....

buổi sáng hôm sau tôi nhận được tin nhắn của Lâm,

cậu ấy xin lỗi vì đi ko nói tôi tiếng nào..

chỉ có vậy thôi.

ngày mai tôi sẽ trở lên Sài Gòn,

tự nhiên lại ko muốn về... hic...

“Xu Xu đi luôn nhé!”

anh Tiến và Long mỗi người khiêng 1 chiếc xuồng gỗ,

loại thuyền chèo tay... chỉ dài khoảng 2mét.

Long mặc 1 áo thun ko tay màu xám và mặc 1 chiếc quần short,

đi chân đất.

“cậu lấy áo quần đâu ra vậy?”

“của anh!!”

Long chỉ tay về phía anh Tiến và anh cười gật đầu,

ack... trông cậu ấy chẳng khác dân quê chính gốc,

chỉ trừ cái nước da hơi trắng hơn...

“Long nói muốn bơi xuồng nên anh đưa cậu nhóc đi. em cũng theo cho vui.”

Lo Lo nhiều chuyện quá, còn đòi bơi xuồng làm gì,

cậu ấy cứ quen thói thích là nói..

ko biết nghĩ gì, ko chừng đã làm phiền anh.

“anh còn phải ra cửa hàng ngoài thị xã mà?”

“nghỉ 1 buổi ko sao, hiếm khi nhà có khách..”

“khách quý nữa!”

ack...câu đó là Long nói đấy, ko phải tôi,

cậu ấy cười ngạo nghễ ngẩng mặt lên và tiện tay kéo tôi theo..

lại nữa rồi..

.....

mỗi khi về quê tôi cũng hay cùng Đu Đu xách xuồng bơi vòng vòng,
đọc bờ sông gần nhà bác..

nhưng nay ko có Đu Đu nên tôi cũng chán,

ko có ý định chơi trò này nữa..

“Xu Xu biết bơi ko?”

“biết.”

“nếu tớ bị lợt sông thì cứu tớ nhé!”

“cậu ko biết bơi à?”

Long cười nhún vai, rồi quơ tay quạt cái tay chèo mạnh,
làm nước văng tóe lên người tôi..

>__

“mát quá hen”

“mát khi mồi. >_”

tôi ngồi xích ra chỗ anh Tiến để tránh mấy trò phá của Long,

khi tôi vừa tới đầu mũi xuồng thì nghe ùm 1 cái,

thuyền chao nghiêng...

Long lợt sông! O___O

cậu ấy cố đạp chân ngoi lên và giơ tay kêu tôi..

“Xu..Xu... cứu...cứu tớ với...HELP ME!!!!!!”

trời ơi.. tôi... bơi thì được, nhưng còn cứu người...

thì bó tay... tôi bé thế này, cậu ấy to hơn tôi,

tôi làm sao có thể...

chân tay tôi bắt đầu luống cuống, sự lo lắng lại càng dâng cao khi thấy Long cứ chìm dần..

liều đại..thôi...chết thì chết...

ngỡ vội, tôi chồm người ra mạn thuyền định lao xuống thì, anh Tiến giữ tôi lại, cười cười.

“em định cứu nó à, cứu nổi ko?!”

“em... ko biết...hay anh... anh xuống giúp...cậu ấy với...”

“nó giả đồ thôi, nhìn là anh biết nó bơi thạo lắm..”

“huh?.....sao?”

“ko ai ko biết bơi mà đạp nước kiểu ấy cả. em xem, nó có thể điều khiển độ nổi của nó theo ý mình..”

“thật ko...?”

anh Tiến dừng tay chèo nên thuyền chỉ trôi chậm theo dòng, còn Long thì đã dạt ra hơi xa, vẫn ngoi lên ngó xuống vẫy tay..

tôi biết ko nên nghi ngờ kinh nghiệm của anh Tiến, nhưng khi Long bỗng tỏ ra đuối dần, và chìm hẳn mất tăm.

tôi hết hoảng nháy xuống.

.....

khi chỉ bơi được 1 đoạn, vẫn chưa tìm ra Long, có lẽ do quần áo vướng víu, thêm việc lâu rồi ko bơi, còn ko khởi động khi xuống nước..

tôi bị chuột rút...

T__T

từ chỗ đi cứu người khác, tôi phải giơ tay và cố gọi anh Tiến, cầu cứu...huhu...

tôi chỉ kịp thấy anh ấy vội bỏ xuống nhảy ùm, bơi về chỗ tôi thật nhanh..

nhưng tôi đã ko thể đạp nước để giữ đầu nổi, do vậy, tôi bị nước tràn vào mũi, họng...

trong sự “sắp chết đuối”, hình như tôi nghe tiếng Lo Lo, cậu ấy lặn sâu đến gần bế tôi lên...

và cùng lúc anh Tiến cũng đã có mặt..
hết biết gì nữa

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 64

Chương 64

oọc...oọc....

huk huk..

tôi phun nước sông ra phèo phèo trước khi mở mắt,
nắng trưa xuyên qua vòm lá...chói chang..

tôi liền bật dậy.. thấy mình đã ngồi trên bờ sông..

Long ngồi trước mặt tôi, mở to mắt quan sát,

và thở hì hục...

kế bên là anh Tiến, cũng thở mạnh cái phào,

chắc họ đã rất lo lắng..

cả ba đều ướt mẹp..

“Lo Lo...cậu biết bơi mà? cậu lặn giỏi thế...sao lại...”

“hihi... tớ thích được Xu Xu lo lắng như lần trước...!!”

“huh?...”

“để coi nữ hùng có cứu nam nhân ko..? ai dè, anh hùng cứu mỹ nhân thật rồi..hehehe”

điệu bộ cười đùa của Long làm tôi nóng mặt,

cả lồng ngực tôi cũng run lên vì giận,

giờn à? trò đùa như thế à... cậu ấy có biết tôi đã hoảng như thế nào...

thậm chí uống 1 bụng đầy nước sông! T_T... ọe..

người ta coi tôi là Xu khờ ko sao,

còn Long...cậu ấy bảo thích tôi, yêu tôi,

mà lại đem sự cả tin khờ khạo của tôi ra đùa??????

Bapp.

tôi tát mạnh vào má phải Long tóa lửa,

bản thân tôi cũng ko nghĩ mình lại... mạnh tay như vậy
nhưng cơn giận đã làm tôi ko thể kìm chế..

anh Tiến giật mình ngó tôi ngỡ ngác..

tôi đứng dậy đi khỏi nơi đó,

Long vẫn bất động... ngồi như 1 cái xác..

“Xu Xu, em đi về à?? lên xuống đi...”

anh Tiến đuổi theo tôi, gọi to,

tôi cũng nhảy nhanh lên xuống và kêu anh về mau,

vì tôi ko thể chịu đựng được cơn lạnh của bộ đồ ướt..

cũng như ko muốn nhìn thấy mặt Lo Lo nữa.

“Long, em cũng lên đây về luôn chứ!”

Long ko đáp tiếng nào, cậu ấy vẫn như thế từ sao cái tát của tôi,

đợi mãi ko được, anh Tiến bảo cậu ấy hãy đi bộ theo bờ sông là về tới nhà..

“nó đã lo sốt vó, cố tống nước ra khỏi phổi em bằng đủ thứ cách..”

“sao ạ?? cách nào?”

“thì ấn vào ngực, bế thốc em lên xốc ngược... dòm nó căng thẳng thấy
thương...”

“thế...có trò hô hấp nhân tạo ko anh?? cậu ấy chắc lợi dụng lúc này để...”

“ko, anh có hỏi đùa sao ko thử cách ấy, nhưng nó bảo ko muốn đánh cắp nụ
hôn đầu tiên của em gì đó.”

“haa? nụ hôn đầu tiên..??”

“uh, cái thằng buồn cười thiệt... em đánh nó hơi quá tay rồi..”

câu nói của anh Tiến làm tôi ... xấu hổ,

tôi đã nghĩ về Long quá thành kiến..

trò đùa trẻ con, có lẽ Long vẫn quen thói thôi,

dù sao cậu ấy thực lòng muốn được tôi quan tâm..

tôi quay lại lén nhìn Long 1 thoáng trước khi xuống đi khuất,

có phải...tôi đã sai ko? đó ko phải là Long kiêu căng sao?

liệu cậu ấy có chấp nhận nổi việc bị 1 đứa con gái,

đánh vào mặt như thế??

lại còn... nụ hôn đầu tiên...

Lâm đã “đánh cắp” trước rồi, Lo Lo ạ.

T__T

.....

tôi về nhà trong trạng thái con chuột mới bị trấn nước,
bác hai và ông nội hỏi thì anh Tiến bảo rằng chúng tôi tắm sông cho vui..
ack ack...

thay đồ xong, ăn cơm xong, tôi leo lên giường nằm,
đầu cứ xoay xoay nặng chịch..

nên quên hẳn Long cho tới khi gần 5h chiều,
vẫn ko thấy cậu ấy về.

“chú Lo Lo đâu rồi, cô Xu Xu?”

nghe Rơm hỏi tôi mới ngồi dậy,
cố gắng lết xuống giường, xọt đôi dép lê..
đi vòng vòng để xem cậu ta đã trốn ở đâu.

“Long chưa về hả chị?”

“chưa... ko thấy đâu cả..”

chị Oanh đáp lời tôi và tiếp tục chuẩn bị bữa chiều,
tôi đi chậm ra ngoài, bộ đồ của Long vẫn còn treo trên sào...
ko biết sao tôi cứ đi mãi, đi mãi theo hướng con sông,
tôi nghĩ cậu ấy có thể vẫn ở đó.

....

Long đứng là vẫn ngồi chỗ hồi trưa, 1 mình
áo quần hình như vẫn còn ẩm, nhưng tóc đã khô vì gió,
tay cậu cầm 1 nhánh cây khô quẹt quẹt lên đất.. nhìn ra dòng sông..
bước chân tôi làm Long nhận ra, nhưng cậu ấy ko quay mặt lại,
bỏ cành cây trên tay xuống đất..

“sao cậu ko về?”

“thích ngồi đây chơi.”

“cậu....giận tớ à?”

“Xu Xu... có biết là, chưa có ai dám tát tôi ko? cả ba mẹ tôi..”

“xin lỗi...nhưng ai bảo cậu lừa tớ như thế...”

Long cúi đầu, cười nhạt, rồi ném 1 viên đá ra sông,
đồng thời nói khẽ đủ tôi nghe..

“đúng là khi yêu càng nhiều, tổn thương càng sâu nặng..”
tôi ko biết cậu ấy nói tôi, hay nói chính mình,
vì thực ra cả tôi và Long đều đã bị tổn thương..
tình cảm càng nhiều, thì càng thấy đau lòng và giận dữ.
thật vậy sao?

“thôi về đi, cậu mặc đồ ướt cả buổi rồi..”

“đừng quan tâm tôi... nếu ko thích tôi...”

“cậu....”

tôi cứng họng ko nói được thêm,
thái độ của Long cứ ngang bướng như thế..thì đành chịu...
tôi về đây, mai trở lại Sài Gòn rồi,
phải đi ngủ sớm..
nhưng khi tôi quay đi thì,
cậu ấy đã níu tay tôi lại, giọng nhỏ lí nhí..
“đừng... bỏ tớ.”

.....

lần đầu tiên có người nói với tôi câu ấy.
thực sự là chỉ có tôi giữ giọng năn nỉ Đu Đu đừng bỏ rơi tôi T__T
chưa có ai cần tôi, xin tôi ở cạnh,
như Long lúc này...
tim tôi như tan chảy ra.
tự nhiên tôi ngồi xuống, cầm tay Long, vuốt tóc cậu ấy,
rồi dỗ dành như 1 người...mẹ.
0___0

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 65

Chương 65

Lo Lo cúi đầu trông rất yếu đuối
đôi mắt cậu ấy cứ thần thờ xa xăm..

“những gì tớ làm chỉ là... muốn có chỗ trong lòng Xu Xu...”

“cậu đã ở trong lòng tớ rồi.”

tôi nói 1 cách vô ý thức,

Long ngẩng mặt dậy nhìn tôi trân trân,

ánh mắt thoáng vẻ vui sướng..

“sao?? thật à?”

“uhm.. thì nếu ko lo cho cậu, ko nghĩ cho cậu, tớ lao xuống cứu cậu làm gì, đồ ngốc”

“vậy nếu ko phải tớ, là Lãm, là Đu Đu, thì Xu có thể ko?”

“có chứ.”

...whew... thì dĩ nhiên...

ai cũng phải thế mà... vậy sao Long lại xụ mặt thờ dài?

cậu ấy chán nản đứng dậy, phủi mông rồi kéo tôi đi..

“vậy thì còn phải chờ xem..”

chờ cái gì? tôi ko hiểu lắm lời Long,

nhưng kệ đi , cậu ấy chịu về là hay lắm rồi.

thật là mệt...

.....

sáng sớm hôm sau, tôi gom đồ vào ba lô,

ông nội xách theo 1 túi to đựng đủ thứ bánh trái của bác hai gửi,

còn Long chỉ mặc lại bộ đồ của mình..

“chú Lo Lo khi nào lại xuống?”

“khi nào cô Xu Xu xuống thì có chú!^-^”

Lo Lo lại vui vẻ nghịch ngợm như thường,

sau 1 buổi nổi khùng ngồi ngoài bờ sông như hôm qua..

.....

tôi và ông đi xe đò còn Long thì phải chạy xe máy,

cậu ấy xuống đây bằng gì thì phải về bằng cái ấy thôi..

trước khi lên xe, tôi căn dặn Long như chị hai cậu ấy

“chạy cẩn thận, từ từ thôi..mệt thì ghé quán nước uống, biết ko..?”

“dạ biết rồi, hơ-ni”

“hơ ni? hơ ni là gì?”

“ack, khổ thiệt. hơ-ni là...mật ong đó!”

hả? mật ong? sao kêu tôi là mật ong chứ..

ông nội kêu gào khiến tôi phải lật đật chạy lên,

ko kịp hỏi thêm vụ “mật ong hơ ni”..

.....

sau chuyện ngoài bờ sông, tôi bắt đầu nghĩ mình là “Đu Đu của Long”,

Long là “Lo khờ”... rất tội nghiệp T__T

nên tôi tự cho là mình có trách nhiệm phải chăm lo cho cậu ấy,

Lo Lo bé bỏng của tôi.. -___-

vì vậy tôi gọi ngay cho Long khi vừa về tới nhà,

tôi nghe trong máy ồn ào lắm..

“cậu về chưa? đang ngoài đường à?”

“hả?... Xu Xu àh? tớ đang chơi bowling.. vui thiệt...haha”

“trời.. cậu... ko biết mật hả?”

“nhằm nhò gì.. à, khoan, tới tao hả, okay... nè hơ ni, nói sau hen.. see ya, bái bai”

tút тут..

hum`... cậu nhóc này..ham chơi quá đi >_

làm uổng công mình lo lắng cho hần..

whew...

về nhà rồi.

1 tuần nhiều chuyện... nụ hôn...chuột rút.....súyt chết...

“đừng bỏ tớ, Xu Xu...”

câu nói đó sao cứ văng vẳng trong đầu..

ahhh.....quên đi.....

“nè, Xu Xu, hôm trước Đu Đu có sang tìm em...”

“tìm em? làm gì?”

“chị hồng biết.. mẹ em nói em về quê, nó ko hỏi gì thì đi về à.”

“ah... uhm...chắc ko có gì quan trọng...”

nghĩ vậy mà tôi lại thấy bất ổn 1 chút,

cậu ấy còn tìm tôi làm gì??

T__T

“ở dưới vui hông?”

“cũng vui..... àh, chị, khi người ta gọi mình là mật ong thì nghĩa là gì?”

”mật ong??”

“hơ ni đó.”

“hơ ni ? àh, honey... là cưng ời, anh iu, em iu đó...vợ chồng họ hay gọi nhau vậy.”

“hả?????????”

“ai gọi em thế à? hehehe, khai ra mau!!”

tôi bỏ chạy lên phòng đóng cửa,

để khỏi bị tra khảo..

Lo Lo hư hỏng, dám gọi tôi thế à...còn bảo là mật ong..

lại bị lừa... quê thật.

.....

buổi tối Lãm gọi tôi, chỉ hỏi có 2 câu,

“về ổn chứ?” và “hai người vui về ko?”

.....

cậu ấy lại trở thành La La lạnh lùng,điều đó làm tôi thấy mệt mỏi..

tại sao có Long thì ko có Lãm?

tại sao 3 người mà chỉ có thể có 2 người vui?

còn Đu Đu nữa..

bọn con trai ..thật khó hiểu.

thế mà họ cứ kêu ra rằng con gái phức tạp,

họ mới là sinh vật bí ẩn ko ai hiểu nổi ấy.

.....

chuyện 2L về quê chơi với tôi,

ba tôi ko biết, vì bác hai ko nói...

tại sao bác hai ko nói, có lẽ do ông nội dặn,

ông nội luôn thương Xu Xu mà..

hiji..

tôi xài cái Samsung được 2 tháng thì...hết tiền,

ko dám xin ba hay mẹ tiền nạp thêm nên đành cho nó nghỉ việc..

mới đó mà đã hơn 1 tháng hè..

“Xu Xu đâu, ra coi ba mua cho cái gì nè!”

nghe ba gọi to, tôi ù chạy xuống lầu,
wow...1 chiếc xe đạp mini... màu nâu đỏ,
mới toanh.

“sắp phải đi học hè nên ba mua cho, sau này tự đi ko cần đón xe buýt nữa.”

“cám ơn papa!^-^”

tôi sung sướng sờ mó chiếc xe từ trước ra sau,
nó như đang cười chào đón chủ nhân mới..
từ nay tôi có thể đi khắp thế giới rồi ^_____^

“con đi 1 vòng nha, ba!”

ba gạt đầu là tôi xách xe chạy ra ngoài liền,
thậm chí ko thèm đội nón,
dù trời chiều 4h vẫn còn chói nắng..

tôi đạp sang nhà Đu Đu với suy nghĩ khoe xe mới,
nhưng khi thoáng thấy dáng cậu ấy dắt xe ra cửa,
tôi bỗng hoảng hốt, lúng túng,
rồi cầm đầu đạp thẳng..

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 66

Chương 66

huk...

tại sao tôi lại như vậy?

muốn gặp, nhưng rồi lại né tránh...

lúc trước đâu có thể... tôi nhận ra hình như đã có gì đó thay đổi.
giữa tôi và Đu Đu.

tôi sợ bị cậu ấy phát hiện là mình đã tìm đến,
nỗi sợ trước giờ hoàn toàn ko có..

mà hình như Đu Đu hơi ốm đi, hay là tôi cảm giác vậy?

cậu ấy chắc lại ko ăn uống đàng hoàng rồi..

“này, cô bạn.. xe mới à?”
tiếng nói quen của Lãm vang lên cắt ngang dòng suy nghĩ ,
tôi nhận ra con đường mình đang đi dẫn lối vào nhà thờ..
cậu ấy chạy song song trên chiếc Dream hôm nọ.
“uhm..đẹp ko? ba tớ vừa mua để đi học...”
“vì thế nên đem khoe tôi à?”
“khoe...cậu? ah..uhm..”
thực ra tôi đâu có định tới đây...
cũng đâu có định khoe La La..
mà thôi, khoe ai chẳng được, quan trọng là..tôi có xe mới ^-^
“tối nay nhà thờ có bánh pudding cacao ngon lắm, vào ăn nhé. “
“ah..bánh pudding cacao?”
“uh, bánh của seur Anna làm. tôi gọi cả Long rồi.”
“uhm..nhưng tớ chưa xin phép..”
“vậy gọi về xin đi”
gọi về? điện thoại... còn tiền đâu mà gọi T__T
tôi vò cái tay ghi đông xe đạp bối rối..
Lãm cũng như hiểu ra, lấy máy của mình bấm số,
thay tôi gọi về xin ba..
có vẻ như ba tôi đã đồng ý.
“điện thoại sao thế? hư rồi?”
“àh, nó... hết tiền ..T__T”
“oh.. thôi kệ, khi nào có tiền thì nạp vậy.”
“uh..”

.....

trong nhà thờ chỉ có vài người, tôi, La La, seur Anna,
1 seur khác tên Elisa, với cha xứ José.
khoảng 5h thì Long chạy xe thẳng vào khuôn viên,
máy xe nổ ầm ầm phá tan ko khí yên tĩnh của nhà thờ >_
rồi cậu ấy thẳng cái két, xông vào chỗ bọn tôi..
“hèn gì gọi mãi chả được!! Xu Xu đưa máy đây!”
O__O vẫn kiểu cách ấy...chẳng biết chào hỏi ai..

tôi còn ko hiểu cậu ấy đang bảo đưa cái gì..??

“nhìn gì nữa, điện thoại đâu??”

“chi vậy?”

“đã bảo đưa thì đưa đi!”

hic, Lo Lo hung dữ, lại bắt nạt tôi,

ghét thế, ko thèm lo cho cậu nữa bây giờ..

mai một đừng có xin tớ đừng bỏ cậu nhé!

vừa cầm cái điện thoại của tôi,

Long lập tức mở máy, rồi lấy cái thẻ nhỏ trong túi ra,

nhìn...bấm...nhìn...

“mày nạp tiền cho Xuân à?”

“còn hỏi nữa.”

“mày ko biết là Xuân ko thích nhận tiền của người khác à??”

“tao... thì... mà tao đâu có đưa tiền cho XU XU?? tao tiếp máu cho cái điện thoại thôi mờ, hehe”

uh, tôi ko thích nhận của người ta , nhất là tiền bạc,

Long nạp tiền cho tôi,

chẳng khác nào chu cấp chi phí xài di động cho tôi??

“ko được, cậu..lấy tiền ra đi!”

“ack, tiền nạp rồi thì sao lấy ra???”

“vậy.. vậy cậu làm thế nào thì làm!”

“uhm... ah, bánh ngon quá, Seur Anna làm đúng ko, hihi”

đánh trống lảng giới thật, Lo Lo...

cậu ấy nháy sang bàn ăn nơi người lớn đang ngồi,

xúyt xoa về cái bánh màu vàng kem có đỗ màu socola bên trên..

“này, mai tớ sẽ trả cho cậu tiền..”

“Xu XU muốn làm sao cũng được... nào, lại ăn bánh đi chứ!”

Lãm cũng bước tới ngồi vào bàn,

vì thế tôi cũng ko làm khó Long thêm vụ tiền nạp.

tính sau vậy..

“Happy birthday to my best friend! chia bánh đi!”

Long nói to và chìa cho Lãm cái con dao nhỏ,

mà khoan, Happy birthday??

Sinh nhật La La à??

“sinh nhật?? ôi tớ ko biết.. tớ chẳng có quà.”

“ko sao, thằng Long nó cũng có quà đâu”

“hehe... khỏi đi. nó có thiếu cái gì đâu.”

2L nhìn nhau rồi nhăn răng cười,

tôi thấy ngại khi mọi người cùng hát bài Happy Birthday...

lẽ ra cậu ấy nên nói cho tôi..

“mọi năm thì chỉ có 5 người, năm nay có thêm cô bé này, coi bộ vui vẻ hơn nhỉ...”

“uh, chưa từng thấy Paul mời ai khác Long.. mà sao con ko có nói sẽ mời Xuân vậy?”

cha xứ Jose và seur Anna nhìn Lãm, cậu tỏ ra lúng túng,

rồi cũng ko đáp mà cắt cái bánh ra làm 6..

tôi nghĩ cậu ấy ko định mời tôi,

nếu Lãm ko gặp tôi gần cổng nhà thờ, có lẽ tôi đã ko có mặt tại buổi tiệc này.

“nó mời Xu Xu vì nó thích Xu Xu đấy mà.”

câu nói đó còn là của ai nữa,

Long phát ngôn luôn linh tinh bừa bãi như thế * ___ *

2 seur và cha đều ngớ ra và tùm tùm cười,

Lãm phát cáu.

“mày thôi cái kiểu ăn nói bậy bạ đi!”

“hôm nay sinh nhật, vẫn ko dám nhận à?? mày nói thật lòng đi thì có khi ...”

Lãm ko để Long nói hết câu, mà lôi cậu ấy ra ngoài,

trời ạh, lại nữa rồi, sao họ ko chịu để yên chuyện này đi...

bánh pudding cacao... tôi còn chưa ăn được miếng nào..

ánh mắt 3 người kia nhìn tôi, làm tôi ngại ngùng,

cũng đành rời bàn ăn đuổi theo 2L rắc rối. T__T

họ đang ở trong vườn, khu vườn yên bình tôi đã từng ngồi học bài với La La..

hình như họ ko biết là có tôi đến..

thế thì, nấp luôn nghe xem họ nói gì, dù sao thì,
đây cũng đâu phải lần đầu tôi nghe trộm! T____T

“tại sao mày cứ phải che giấu? mày tưởng tao ko biết chắc?”

“tao ko có gì phải che giấu hết”

“vậy nói đi, mày có thích Xu Xu ko?”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 67

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 68

Chương 68

sự xuất hiện của Đu Đu làm tôi quên rằng mình đang nói điện thoại với Long.

tôi cứ nhìn xuống chỗ cậu ấy, quan sát...

sao ko vào?

“này, alo, còn đó ko??”

“ah...còn.. mưa thì..khỏi đi vậy”

“chưa mưa mà. ..hay là... hẹn với ai khác?”

“ko...”

tôi ko chú tâm vào cuộc nói chuyện được nữa,

vì Đu Đu có vẻ đang định đạp xe đi,...

“tớ ko đi đâu, nói sau vậy, bye nhé”

và tôi cúp máy. chạy ù xuống lầu nhanh còn hơn cả super man.

Đu Đu đã nhấn bàn đạp..

“KHOAN!! ĐU ĐU!!huk hu..k...”

cậu ấy quay lại nhìn thấy tôi thì ngạc nhiên và lúng túng,
tôi thở hì hộc chạy tới ..

“cậu.....cậu..đi...đâu...đâu..đó...❖❖

tôi định hỏi Đu Đu có phải sang tìm tôi ko,
sao ko vào gọi tôi? sao đứng ngoài này?
đạo này cậu ấy sao rồi? đi làm thế nào?
nhiều câu hỏi lắm..

thế mà khi đã tới sát bên cậu thì tôi lại thấy khó khăn để mở lời.
vì... tôi đang giận cậu ấy mà.

T__T ko hiểu sao lại chạy xuống đây kêu Đu Đu lại!

“sao tự nhiên bị cà lăm vậy?”

“T____T”

“tớ.. về nhà tớ chứ đi đâu.”

“nhà cậu..đi hướng bên kia mù”

“thì hôm nay..thích đi ngả này ko được hả?”

“nói xạo, tớ từ trên cửa sổ thấy cậu đứng đây từ nãy giờ.”

Đu Đu ngó lên trên tầng 1 chỗ cửa sổ phòng tôi,
còn đang mở toang.. và nhận ra mình đã bị...bắt quả tang
cậu ấy tỏ ra què què và vò đầu..

“tớ..có trái..trái.. ổi..xá.. xá...lị”

“hehe, tới cậu cà lăm nhé!^-^”

“>__“mà...ổi xá lị hả? đâu đâu?”

thế là trò giận hờn của tôi tan biến chỉ vì 1 trái ổi xá lị,

tôi thích ăn nhất là loại quả này,

hồi bé cứ cần tôi giúp cái gì là cậu ấy lại lấy mấy quả ổi ra dụ khị tôi..

“có mà sao ko vô đưa tớ, suy nghĩ suốt cả buổi!”

“... ai biết cậu có còn thích ổi xá lị hay thích thứ khác cao sang hơn rồi.”

“huh?mum..mum...thứ gì cao sang...mam..mam..”

tôi vừa cạp trái ổi vừa hỏi, Đu Đu chỉ ngồi trên xe nhìn tôi ăn,

mỉm cười...hiền lành... tự nhiên tôi thấy hết mệt mỏi..

ko biết vì trái ổi hay vì Đu Đu nữa.

“thôi vào nhà đi, con gái đứng ngoài đường mà ăn xấu quá.”

“uhm..mam..ko sao...gần hết rồi...^^”

“vậy tớ về đây, chút còn phải đi làm..”

“ủa, sớm vậy, cậu làm buổi tối mùh..”

“tớ ko làm ở đó nữa, tớ chuyển qua tiệm ăn nhanh rồi.”

“oh, ở đâu vậy??”

“cậu hỏi làm gì, lại nhiều chuyện.”

Đu Đu thế đấy, lúc nào cũng gạt tôi đi,

hễ dính tới chuyện làm việc của cậu là hình như chẳng muốn cho tôi biết gì.

nhưng tôi có cách rồi, hehe...

vì thế, khi Đu Đu vừa đi được 1 lúc,

tôi vào nhà, thay đồ, nhắn tin nhắn cho cả Lo Lo và La La,

rằng tôi ko thể đi với họ chiều nay...

sorry 2L., tôi sẽ trả tiền cho Long và tặng quà cho Lãm sao vậy.

tôi nhớ Đu Đu quá. T__T

.....

thập thò lắp ló chỗ ngã ba, sau tiệm sửa xe chú Quý,

tôi cũng rình được lúc Đu Đu đạp xe đi làm..

cậu ấy mặc bộ đồng phục màu đỏ trắng,

trông dễ thương ghê

tôi chạy chậm phía sau cách Đu Đu khoảng 7-8 mét,

để cậu ấy ko nhận ra là bị theo dõi...

nhưng ko hiểu sao Đu Đu thẳng lại đột ngột,

rồi quay phắt lại... đạp tới chỗ tôi.

bại lộ rồi. T_____T

“Xu khờ, sao bám theo tớ??”

ack, lại là chữ “bám theo” đáng ghét..mà sao tôi phải bám theo nhỉ,

trời ơi, ngu quá... đúng là ko hiểu nổi..

tôi chẳng còn cách nào để phản ứng ngoài việc làm mặt què,

quay đầu xe định bỏ về...

“khoan, xe mới hả?”

“uhm... tớ ko thèm BẮM THEO cậu, tớ đi vòng vòng thử xe thôi, biết ko?”

“đi vòng vòng con khi, tớ ngửi được mùi cậu từ nãy rồi.”

“hả?? mùi gì??”

“mùi..ôi xá lạ. ”

argh... vô duyên...

tôi đập vào vai Đu Đu vài phát cho bõ ghét, làm cậu ấy nhăn mặt kêu đau, và tôi cũng thôi ko đánh nữa..

“muốn biết chỗ tớ làm chứ gì?”

“T_T”

“vậy thì đi.”

oh, cậu chịu cho tớ theo à?? hihi...

mặc dù vui trong lòng nhưng tôi cố kiềm chế ko để lộ ra mặt, thế thì xấu hổ lắm..

.....

tiệm ăn nhanh tên JOLEEBEE nằm ở trong siêu thị, cách trạm xe buýt nhà tôi cũng hơi xa..

nhưng nó đang hoành hơn cái vũ trường kia nhiều.

Đu Đu dắt tôi vào tiệm, bảo tôi ngồi 1 chỗ ăn bò burger, còn cậu ấy vào việc của mình..

“cậu ăn xong thì về đi nhé.”

“biết rồi. cậu khỏi cần lo.”

món bò burger tôi ăn bõng ngon lạ,

có lẽ do tâm trạng vui vẻ...

tôi cứ ngồi nhìn Đu Đu đang phục vụ khách...lau nhà, rồi lau bàn..

cậu ấy làm thạo lắm, hình như quen rồi.

“bạn gái hả, Đường?”

1 chị nọ nháy mắt hỏi Đu Đu, nhìn tôi đang vừa ăn vừa nhăn răng cười, chắc trông giống nàng hề tinh tinh...

Đu Đu lắc đầu, cái lắc đầu đập tắt nụ cười tươi tắn trên môi tôi..

“ko, bạn trong xóm.”

ơ hay, bạn trong xóm...

đó là cái cụm từ nghe lạ hoặc với tôi.

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 69

Chương 69

ko phải bạn gái thì thôi, còn ko được là bạn thân,
đừng nói là người bạn rất thân..

miếng bò trở nên dở ẹc. +___+

“trông xinh xắn đáng yêu thế, bạn trong xóm thì thành bạn gái dễ mà.”

“ko dám, em ko có thời gian theo đuổi bạn gái, chị ơi”

Đu Đu cười xòa đáp lời, rồi khẽ liếc sang tôi 1 cách tình cờ,

bắt gặp tôi đang buồn thiu nhìn cậu,

Đu Đu lập tức xách cái xô chạy vô trong.

tôi bắt đầu cảm giác cái điều Long đã nói,

“khi tình yêu càng nhiều thì tổn thương càng sâu nặng”..

tôi đau lòng vì Đu Đu ko biết bao nhiêu lần.

có lẽ...

tôi ko chỉ là thích Đu Đu như 1 người bạn rất thân, mà tôi vẫn thường bảo.

.....

khi tôi rời tiệm ăn, Đu Đu cũng trốn biệt tích,

cậu ấy buồn cười thật, nghĩ vì chuyện ấy mà ko dám gặp tôi,

tôi chẳng cần.. bạn trong xóm thì bạn trong xóm..

ra chào bạn trong xóm về ko được à??

đồ ngốc.

tôi đi lang thang trong siêu thị mấy vòng,

nghĩ ngợi vẫn vơ 1 hồi thì nhớ là mình cần mua quà cho Lâm.

cũng may là có mang ít tiền.

cái kệ hàng bán hộp xếp hình giấy thu hút tôi,

vì cái chữ Gemini trên bìa hộp...chòm sao Song sinh..

cảnh 2 người trên nền xanh nhìn rất thần thánh,

ko kém bức tranh thiên đường trong phòng Lâm..có lẽ cậu ấy sẽ thích.

mua cái này về rồi ghép đem tặng chắc là ý nghĩa,

dù sao thì cũng chẳng biết mua cái gì nữa.T___T

.....

tôi về tới nhà gần 5h chiều, trời đổ mưa rào,
lúc đi quên mang áo mưa...hên là vừa về kịp..
ko thì cái hộp xếp hình ướn luôn..

“Xu Xu”

tôi vừa nhận ra tiếng kêu của Long thì cậu ấy đã ở trước mặt,
ướn mem... như vừa dầm mưa...xe dựng ngoài kia..

“sao.. ko mang áo mưa hả?”

“tại sao.....ko chọn tôi.....”

“huh? cậu vào nhà đi rồi nói..”

“KO”

Lo Lo đứng cứng ngắc dù cho tôi có lời thế nào vô,
cậu ấy cũng ko chịu nhúc nhích..

giọng lại lè nhè, ko giống bình thường.

“Xu Xu.. đi với nó.. vui ko?”

“đi với ai?àh... vui gì, chán lắm...”

“xem cá heo mà ko vui sao?”

huh? cá heo?

tôi nghĩ Long hỏi chuyện tôi đi với Đu Đu,

nên thế là trả lời như vậy,

ai dè cậu ấy lại tưởng tôi đi với Lãm..

“ko, tớ đâu có...coi cá heo.. mà, cậu..ko vào...là 2 đứa chết cồng đó....”

tôi vì đứng ngoài mưa với Long nên cũng ướn theo,

và do vậy, người tôi run co ro, giọng nói cũng lập cập theo..

chỉ khi thấy môi tôi sắp tái đi, cậu ấy mới chịu khoác vai tôi vào nhà.

__ đến khỗ với anh bạn Hot Boy này.

.....

trao cho Long cái khăn mặt, tôi mới nghe người cậu nồng mùi bia,
trời ạch...

“cậu ..uống bia hả?”

“vài lon.”

“cậu hư quá! mới bây lớn....”

“cái gì kia?”

Long hướng mắt sang chỗ hộp xếp hình, tôi bỏ trên bàn, vẻ mặt cậu ấy cứ cay cú thế nào..

“àh, cái đó, tớ vừa mua cho Lãm... quà sinh...”

“thế mà bảo ko đi với nó?? Xu chọn nó thì nói đại đi, tôi chấp nhận mà... đâu cần nói dối tôi..tôi ghét người bắt cá 2 tay, quá lắm.”

Lo Lo cắt lời tôi và nói liên tục 1 hồi, xong ném luôn cái khăn tôi mới vừa đưa xuống ghế, rồi vụt nhanh ra cửa, leo lên xe vặn khóa..

“khoan, cậu đi đâu, trời còn mưa...”

nhưng cậu ấy đã ko còn quan tâm lời tôi nói nữa, mặc kệ mưa mỗi lúc 1 lớn, Long vẫn chạy ra ngoài đường, vèo vèo...

nói dối? tôi đâu có... và còn bắt cá 2 tay?

tôi có sao?...

.....

khoảng 7giờ tối thì trời tạnh mưa, tôi gọi Long suốt mà ko được,

tôi chỉ lo ko biết đang say xỉn như vậy,

lại gặp trời mưa mà chạy ngoài đường..

cậu ấy luôn làm tôi lo lắng.

“mẹ, con sang nhà thờ 1 chút”

“đạo này sao con hay đi qua đó vậy?”

“con có chút đồ đưa cho Lãm...”

“uh, về sớm đó. lúc chiều con với Long có chuyện gì hả?”

“ạ...con cũng ko hiểu sao cậu ấy như vậy”

“mẹ ở trong bếp nghe rồi... nếu con thích ai thì chọn người đó, mẹ ko khuyến khích có bạn trai tuổi này, nhưng... nếu nó đến thì phải đối diện thôi...”

“vậy...sao giờ mẹ?”

“con phải chọn 1 người thôi.”

chọn ? lại là chọn. sao cứ bắt tôi chọn?

tôi ghét phải lựa chọn lắm... ko phải có cả 3 bên cạnh thì tốt hơn sao?

hic hic..

“con đừng nói với mẹ là con thích cả 3 nhé”

nhìn thấy bản mặt thú tội (thích cả 3) của tôi,

mẹ cười phào và kéo tôi ngồi xuống bên cạnh, giọng nhẹ nhàng giải thích..

bài học về tình yêu.

“thích – và yêu – 1 ai đó là khác nhau.. thích có thể quan tâm, có thể lo lắng, có thể ngưỡng mộ, có thể mong gặp người đó... bọn trẻ các con, hay ngộ nhận về tình yêu và sự yêu mến...”

“vậy sao để biết? ... ”

“khi nỗi đau của người đó là nỗi đau của con, khi hạnh phúc của người đó, là hạnh phúc của con.”

“ahh... nhưng...sao mẹ biết Long với Lãm...yêu con? lẽ họ cũng ngộ nhận thì sao?”

“ko, chúng nó yêu con. mẹ có thể nhìn thấy khi con cười, cả 2 đều khẽ cười nhìn con. ánh mắt đó, chỉ có thể là tình yêu.”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 70

Chương 70

thế sao... mẹ thấy à?...

whew... người lớn như mẹ nhìn thì biết, có lẽ..đúng.

còn tôi? tôi có ai để “đau khi người đó đau, vui khi người đó vui” ko..?

sao tất cả đều quá mơ hồ...

“chắc là...con chưa yêu ai hết mẹ ơi..”

“vậy còn Đu Đu?”

Đu Đu à? đó lại là 1 câu chuyện khác..

tôi ko hiểu lắm, tôi đã quen có Đu Đu bên cạnh,

tự nhiên cậu ấy lạnh lùng với tôi, xa cách tôi,

tôi thấy như mình vừa thiếu mất 1 điều gì đó rất quan trọng trong cuộc sống..

“con luôn muốn Đu Đu vui vẻ.. con ko muốn cậu ấy gặp chuyện buồn..nếu con có thể làm gì để cậu ấy lại...như trước , con sẽ làm..”

mẹ khẽ thở dài, vuốt tóc tôi..

“nếu tiếp tục như thế, có lẽ người con thực sự yêu là...nó...”

“vậy hả mẹ?”

“mẹ chỉ đoán thôi..cũng chưa chắc. nhưng Xu khờ ơi, con yêu ai thì bản thân con phải biết, sao hỏi mẹ?”

“con ko biết thiệt mà..T__T”

“thôi con đi đi. nhớ nói với Lãm, đừng để 2 đứa nó tiếp tục vì con mà rạn nứt tình bạn.”

“con nói gì đây ạ?”

“nói rằng hiện giờ con ko yêu chúng. tất cả hãy làm bạn tốt của nhau.”

tôi gật đầu, rồi xách xe đạp ra

sau khi đã bỏ món quà của La La đã gói sẵn vào giỏ,

mẹ đứng trong nhà mỉm cười.. buồn buồn..

có lẽ mẹ ko muốn tin rằng tôi yêu Đu Đu ??

ack, chữ đó...nghe ghê quá.

.....

“Lãm ko có ở đây hả seur?”

“nó đi học lớp Kinh thánh rồi. con ngồi đợi nhé, 15 phút nữa là ra mà..”

“dạ.”

seur Anna để tôi ngồi trong phòng Lãm,

và cũng cho tôi 1 tách trà nóng... thêm mấy quyển sách..

truyện cổ của Andersen..

đọc chán, tôi mò tới chỗ cái bức tranh, táy máy kéo rèm..

còn phải bật đèn nữa thì mới đẹp..

“đừng! coi chừng!”

Lãm la to làm tôi giật mình quay lại,

cậu ấy ôm quyển sách dày cộm trên tay, đi nhanh vào phòng và bỏ nó xuống bàn.

“công tắc bị hở, ko cẩn thận là điện giật cho đấy”

nói rồi cậu đi tới mở đèn cho tôi nhìn bức tranh,

đúng là dễ chịu thật.. thiên đường.... bình yên quá..

“chiều đi với Long vui chứ?”

“huh? lạ thật...”

“sao lạ?”

“Long thì nghĩ cậu đi với tớ, cậu thì nghĩ ngược lại.”

“oh..chứ ko phải thế sao?”

“ko...tớ chẳng đi với ai trong 2 người.”

“ủa, vậy hả?”

nét mặt Lâm như sáng lên, tôi hơi ko hiểu,

họ biết họ hẹn cùng lúc với tôi sao?

“các cậu có ...âm mưu gì đấy?”

“..ah.. hì hì.”

vẻ cười tủm tỉm của Lâm càng làm tôi tin chắc họ đã dàn xếp vụ 3 giờ,
sao lại cùng là 3 giờ..??

rõ ràng là có gì rồi.

“cậu ko nói thì tớ... ko tặng quà cho cậu.!”

tôi chỉ còn cách dùng món quà để uy hiếp La La,T__T

thật là 1 trò ngớ ngẩn.. quà của tôi có phải kim cương đâu, hic hic..

nhưng... đành đe dọa thế thôi..

khi tôi chụp gói quà định bước ra ngoài thì,

Lâm vội giữ tôi lại..

“chuyện là... bọn tôi muốn biết Xuân thực sự thích ai.”

“là sao?”

“hôm sinh nhật, tôi và Long thỏa thuận, nếu Xuân chọn người nào thì người
kia sẽ rút lui.”

“trời...sao phải thỏa thuận như vậy?”

“vì cả 2... đều thích Xuân.”

Lâm nói bằng giọng hơi e dè, có lẽ cậu ấy khó lòng thừa nhận điều đó với
tôi.

tôi dù cho có nghe trộm cuộc nói chuyện 1 lúc,

cũng biết tình cảm của Lâm 1 cách mơ hồ

nhưng giờ thì tôi biết chắc... cậu ấy...cũng yêu mến tôi..như mẹ đã nói..

“...nhưng cuối cùng Xuân ko chọn ai cả. ^^”

“tớ.....”

tôi ko biết nói sao với Lâm bây giờ,

chẳng lẽ nói tôi chọn...Đu Đu... ? T__T

dù cho Đu Đu ko hề muốn tôi lựa chọn...cậu ấy ko hện tôi..

“Xuân ko thích ai trong 2 chúng tôi.”

Lâm cười nhạt, hơi buồn, trái với thái độ ban nãy còn vui vui,

chắc cũng vừa nhận ra..

“tớ thích cả 2 cậu. ... 2 người thật tốt với tớ.. nhưng đó chỉ là thích..”

“ko phải yêu, đúng ko?”

tôi khẽ gật đầu. mẹ dặn phải nói điều này,

để họ lại sống vui vẻ và vô tư...đừng nghĩ nhiều về tôi..

“cho nên, từ khi gặp Xuân, tôi nghĩ mình làm linh mục là đúng rồi..*_^”

“cậu đừng vậy mà.. làm cha xứ...cô đơn lắm”

“ko thể có người mình yêu thì làm cha xứ hay ko cũng là cô đơn thôi!”

Lâm lại cười.

nụ cười của Lâm đây nổi đau, câu nói làm lòng tôi thắt lại.

xin lỗi... tớ đâu có đáng...

“quà gì vậy? mở bây giờ được ko?”

“uh, cậu mở đi”

La La tháo gói quà 1 cách chậm rãi và cẩn thận,

khi nhìn thấy bức ảnh Gemini ngoài bì, cậu ấy có vẻ hơi bất ngờ.

“tớ định xếp xong mới tặng nhưng... lâu quá... hic, thôi, mong là cậu thích..”

“thích chứ. chưa ai tặng tôi món quà có ý nghĩa như thế này. cảm ơn...Xu Xu.”

“...^_^.. hình như cậu...mới gọi tớ là Xu Xu?”

Lâm hơi cười, tỏ vẻ ngại.. tôi ko hiểu sạp cái tên Xu Xu,

rất nhiều người gọi... mà Lâm thì ko..

cậu ấy vẫn luôn gọi tôi là Xuân.

thấy vẻ thắc mắc của tôi,

Lâm ngồi xuống ghế, rót 1 cốc nước rồi giải thích..

“lúc trước thấy tên Xu Xu kỳ quá, cứ ngô nghê thế nào...khi ấy nghĩ tên Xuân đẹp hơn.”

“vậy rồi..?”

“sau đó thấy thêm được gọi... Xu Xu như Long..”

“ờ... nhưng sao phải thêm..? cậu cứ gọi có sao đâu?”

“từ đầu ko gọi, đột nhiên đổi cách gọi, mắc công...người ta nghi ngờ..”

“nghi ngờ cái gì...?”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 71

Chương 71

La La khoác tay bảo tôi thôi đừng hỏi,

cậu ấy lúng túng thấy rõ..

okay..thì ko hỏi..

“chắc Long nó buồn lắm khi nghĩ Xuân chọn tôi.”

“uh, cậu ấy còn uống cả bia nữa... ấy chết!! tớ sang tìm cậu vì chuyện này...mà quên...hic hic.. Long đi đâu tắt máy, tớ gọi mãi ko được.”

khi tôi cho biết điều đó, Lãm sốt ruột hẳn,

đứng phắt dậy, khoác cái áo ngoài rồi nắm tay tôi kéo đi.

“khoan, đi...đâu vậy?”

“tìm Long, nó mà uống bia thì ko xong đâu”

tôi bắt đầu bị Lãm làm cho lo lắng theo,

lẽ ra tôi phải nói ngay khi gặp Lãm, mà tự nhiên vụ hẹn hò gì đó làm tôi ko nhớ ra..

nên vì thế, tôi bỏ xe đạp ở nhà thờ để Lãm chở đi vòng vòng,

tìm Lo Lo.

tại tôi gây ra mấy chuyện này..T__T

mẹ nói đúng, có lẽ phải kết thúc càng sớm càng tốt.

.....

chúng tôi dừng ở 1 quán café nhạc sống nọ, nhạc đập xình xình,

ko giống quán bar hay vũ trường, ko có ai nhảy nhót, nhưng rất ồn, ồn ghê lắm..

người ta toàn hét vào mặt nhau.

tôi nhận ra vài bạn học cùng trường, trời ạch,

sao họ có thể vào cái chỗ này...??

í, mà nói ai, tôi cũng đang ở đây đấy thôi.T____T

“LONG!! DẬY ĐI VỀ...LONG, MÀY NGHE TAO NÓI KO HẢ??”

tiếng Lãm gào to và tôi nhìn thấy Lo Lo.

đang ngồi nốc tiếp mấy chai bia, ko thể tin nổi,

sao học sinh các cậu lại học thói người lớn thế kia..

ba mẹ mà biết tôi vô đây thì chết đờn.

“MÀY...THẮNG RỒI..MẶC KỆ TAO..!!”

ngồi cùng Long là mấy anh bạn tóc xanh đỏ, áo đen đầu lâu tùm lum, trông đáng sợ ghê lắm...

tôi chỉ níu vạt áo Lãm và nép sau cậu cho bớt sợ..

La La cứ thế xốc Lo Lo lên, lôi cậu ấy đi,

nhưng mấy cậu bạn xanh đỏ kia đã đứng dậy, vẻ rất bặm trợn.

họ túm áo Lãm.

“này, mà đừng có chen VÀO GÂY SỰ NHÉ!!”

“buông tao ra.”

trong khi Lãm đang gặp nguy hiểm, Long cứ lè nè ôm chai bia, y như cảnh thất tình trong phim áh +____+

“Xuân giữ nó dùm tôi,”

tôi vội đỡ Long, khi Lãm vừa buông tay,

trời, Lo Lo nặng quá, hu hu..

“đã nói buông tao ra, NGHE KO HẢ?”

vừa dứt lời Lãm xô mạnh anh bạn đang giữ áo mình ra và...

2 người kia nhào vô... * ____* ôi ko.....

tôi sợ mấy vụ này chết khiếp.

“Long ơi, dậy...cậu nói họ thôi đi...!!”

vừa nghe tiếng tôi gọi, Long ngẩng dậy, nhìn tôi đăm đăm, rồi...đẩy tôi ra... ko quan tâm..

trời...cậu sao có thể??

Lâm đang sắp đánh nhau với bọn người kia,
thôi tôi đành phải giở trò xin xỏ thôi..

“các bạn...đừng đánh nhau, thôi mình về đi, La La..”

“con gái đừng lộn xộn, tránh ra..”

anh bạn mặc áo đen đầu lâu gạt tay tôi mạnh làm tôi ngã nhào,
vấp phải cái bàn nên té lăn quay, ui...da.....

chân tôi....nghe rắc..1 tiếng.

đau điếng.

và Long quay lại, bỏ chạy bia xuống.

“tụi bây... làm gì vậy?? có biết Xu Xu là ai ko hả???”

“...là ai...? mà thằng này nó cứ tới phá mày..”

“nó là bạn tao, bỏ đi.. còn mày, xin lỗi Xu Xu đi!!”

“tại sao???”

“TAO NÓI XIN LỖI ĐI, MÀY BỊ ĐIẾC HẢ?”

ko ngờ anh bạn trông hung dữ là thế, lại nghe lời Long,
nói câu ‘Xin lỗi’ với tôi...

O__o

.....

rồi nhóm xanh đỏ cũng tiếp tục ngồi uống bia,

Lo Lo thì đã chịu bước ra khỏi quán...

phùuuuuu.....

“tao đã nói mày đừng chơi với bọn nó rồi.”

“mày là ba tao chắc? mày bảo sao tao phải nghe à??”

“ko, nhưng... mày đã hứa với tao.”

“đẹp cái lời hứa quái quỷ đó đi. tao hứa khi tin lời mày nói, là Xu Xu sẽ ko
thích nếu tao chơi với chúng.”

gì? sao có tôi vào đây??

“khoan..? sao liên quan tớ nữa???”

Long quay sang nhìn tôi rồi ngoảnh mặt đi..

Lâm kéo tay cậu ấy lại.

“mày nghe đây, chiều Xuân ko đi với tao. cô ấy ko chọn ai cả.”

“nói láo.”

“ko, cậu ấy nói đúng đó. tớ ko đi với Lãm.”

“vậy cái hộp đó...là gì..”

“là quà tớ mua cho cậu ấy, vừa đem sang tặng thôi. nếu đi với Lãm thì đã đưa ngay lúc gặp rồi, còn mang về nhà làm chi?”

Long bắt đầu chịu tình ra, vẻ mặt cậu ấy như suy ngẫm,

hóa ra còn có người khờ hơn tôi nữa..T__T

sau vài phút “xem xét lời giải bày” của tôi,

có vẻ cậu ấy đã tin..

“ko...chọn ai à?”

“uh..”

Lo Lo vuốt mặt, mím môi và nhe răng cười,

xong nhảy vào giữa tôi và Lãm, khóa vai chúng tôi..

cậu ấy cứ như là... con tắc kè hoa..

khi thì say khướt như gã thất tình thảm thiết,

khi thì như đại ca Xã Hội Đen *__*

khi lại nhí nhảnh như cậu học trò ...

“vậy thì thôi đừng chọn nữa.. tự nhiên sợ...thất bại.. quá..”

Long nói nhưng mặt đỏ lựng, ko biết vì say bia

hay vì cậu ấy thấy xấu hổ nữa...

dù sao như thế này tốt hơn nhiều, ko phải chọn lựa..

cả 3 người chúng ta chơi với nhau.

“nhưng cậu ko được nói tớ bắt cá 2 tay đấy.”

“okay!!^_^”

Long đồng ý ngay, khiến tôi thấy nhẹ nhõm..

.....có thể tiếp tục giữ tình bạn...tôi ko thuộc về ai..

cho đến khi nào, tôi biết mình thực sự...yêu 1 người nào đó.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 72

Chương 72

“ăn đi, Xu Xu”

“cậu gọt gọt quá, ko ăn đâu”

quả táo Long gọt nhìn như bị ghẻ lở T__T
mà cũng ko nên hy vọng 1 cậu ấm như Lo Lo
có thể gọt trái cây đẹp được..

ko hiểu sao mẹ lại bảo cậu ấy làm việc này nữa.

tôi bị nứt xương mắt cá phải bó bột 1 tháng,

Lo Lo và La La chia nhau đến chở tôi đi học hè, thứ 4 là Long và thứ 6 là
Lãm.

chị Huyền nói tôi giống quan huyện có 2 tí thiếp, ặc ặc..

“ko ăn à? tớ gọt mà ko ăn, ko gọt nữa”

Long làm mặt giận, dẫn trái táo và con dao xuống bàn,
thật là...còn hơn đứa con nít nữa..

“cậu cắt nhỏ ra thì nhìn đỡ ghê hơn...tớ sẽ ăn...”

“vậy cũng được ”

“mà...sao cậu ko về nhà đi... trời tối rồi.”

“ở thêm chút nữa, mới chạy xe về mà, mệt lắm..”

Long nói rồi cắt quả táo ra làm 6..

nhét vào miệng tôi * __*, xong nằm dài ra ghế,
y như ăn vạ..

“Xu Xu àh...”

tôi giật mình quay đầu thì thấy, mẹ của Đu Đu,
xách 1 giỏ to đứng ở cửa..

“ah, cô ghé chơi ạ?”

“có mẹ ở nhà ko con?”

“mẹ...ơi!!!!”

tôi gọi to nhưng có lẽ mẹ đang bận trên lầu,

nên Long nhanh nhẩu ngồi dậy chạy ù lên gọi í ới “mẹ ơi, mẹ ơi”

T_____T

khiến ẹ Đu Đu cứ nhìn tôi thắc mắc..

“bạn...của con à?”

“ạ, cậu ấy cứ nghịch phá thế đó cô..”

“ah, cái này, Đu Đu nó bảo cô đem cho con.”

tôi đỡ cái túi nhựa đựng kẹo dẻo Jelly với 2 quả ổi xá lị,

Đu Đu luôn nhớ sở thích của tôi..

sao cậu ấy ko sang thăm, chắc chắn Đu Đu biết tôi bị bó bột mà..

“nó nói bạn ko ghé thăm con, con đừng buồn nhé.”

tôi gật đầu nhưng sao mà ko buồn,

nếu trước đây tôi có làm sao thì, người sang chở tôi đi học luôn là cậu ấy.

mà bây giờ, thì lại là 2L..

whew..

mẹ xuống và mời cô ấy ngồi nói chuyện,

nên tôi và Long bị đuổi lên phòng,

Lo Lo bế tôi lên cầu thang T__T dù việc này mọi thường cũng ko cần thiết...

nhưng do yếu ớt, cộng thêm cái chân đang què quặt,

tôi ko thể chống đỡ ... hic hic..

mà mẹ lại còn nói – “để nó ẵm cho tiện” – nữa. T__T

“hình như nhẹ đi vài ký rồi”

“cậu ...về đi.T_T”

“đuổi hoài vậy??... ah... Doremon! tớ thích truyện này, để đọc cái đã!”

và thế là Lo Lo lì lợm ở mãi trong phòng tôi,

ôm cuốn Doremon mà đọc ngẫu nhiên..tôi lấy ổi ra ăn..

1 loáng là hết 2 trái.

mẹ đột ngột đẩy cửa vào.

“Xu Xu, con biết... nhà Đu Đu sẽ dọn đi chưa?”

“hả?”

tôi gần như bay khỏi giường, hoảng hốt,

Long quăng quyển truyện vội đỡ tôi, nếu ko chắc tôi nằm lăn quay dưới đất rồi..

cái gì chứ... dọn đi??

“mẹ Đu Đu qua chào tạm biệt nhà mình.. sáng mai họ đi ...”

“sáng mai? sao gấp vậy?”

“ko, họ chuẩn bị lâu rồi. cô Thùy nói nhà rộng ở ko hết, bán đi để xoay xở vốn buôn bán gì đó.”

“họ dọn đi đâu ạ..?”

“quận 2. xa nhà mình lắm.”

“con qua đó liền đây!”

nói rồi tôi bước xuống giường, đi lò cò lại chỗ tủ áo..

Đu Đu ko thể cứ bỏ đi im lặng như vậy được..

bạn trong xóm..bây giờ cả bạn trong xóm cũng ko còn.

ko, ko thể được!

“con điên à? chân căng thế sao mà đi?”

tôi nhìn xuống, rõ ràng là tôi ko thể đi bộ hay đạp xe với cái chân xi cà que này..

và tôi nhìn Long, nãy giờ cậu ấy vẫn như 1 kẻ vô hình.

“để cháu chở Xu Xu sang đó cho.”

cảm ơn, Lo Lo...^^

mẹ tôi định nói gì đó nhưng rồi mẹ cũng để tôi đi, mẹ thừa biết tôi sẽ ko thể ở yên trong nhà..

.....

đoạn đường từ nhà tôi sang nhà Đu Đu,

đi bằng xe máy chỉ mất có 3 phút.

nên Long ko nói gì cả..

mẹ Đu Đu cũng vừa mở cửa vào nhà.

“cô ơi...”

“oh, Xu Xu? sao con sang đây?”

“con... tìm Đu Đu... cậu ấy..có nhà ko cô?”

“ah, nó đi đâu đó rồi, chắc trả 1 số đồ dùng mượn của hàng xóm...con vào đi.”

tôi bước cà nhắc tới bậc cửa, Long nhìn thấy thì vội tới ôm tôi nhấc lên,

tôi giống bị tàn phế khi ở cạnh Long vậy T___T

mặc dù tôi có thể tự leo bậc thang được, lúc ko có cậu ấy,

thế mà hễ Long có mặt là cậu ấy cứ tự ý coi tôi là...bao gạo,

thích bế thì bế, thích ôm thì ôm. +__+

“2 đứa ngồi chơi đợi nó, cô đi dọn dẹp 1 số đồ nữa..”

“ạ...cô có cần giúp gì ko ạ?”

“thôi cứ ngồi đó được rồi..”

mẹ Đu Đu nói xong thì đi vội vào trong,

lục đục khiên vác cái gì đó..

tôi định xuống giúp nhưng mà... cái chân...hic hic..

“muốn phụ phải ko? ngồi yên đi chị hai. để tớ.”

Long ấn tôi xuống ghế, rồi xắn tay áo đi ra sau,

“hot boy” ngày càng dễ thương, hihi...

chắc chắn tớ sẽ bảo Đu Đu cảm ơn cậu!

khắp nhà là 1 bãi chiến trường, đầy các thùng giấy,

bề bộn, ngổn ngang...vậy là,

họ sẽ dọn đi thật rồi

cái thùng carton ghi chữ ĐU ĐU to đùng đập vào mắt tôi,

chắc là đồ đạc của Đu Đu.

cạnh bên có mấy chồng sách chưa bỏ vào, còn đang cột dây..

nó chỉ cách chỗ tôi ngồi có vài bước..

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 73

Chương 73

ngồi ko làm gì, trong khi Lo Lo và mẹ Đu Đu cũng đang dọn dẹp,
tôi nghĩ mình có thể làm giúp.

nghĩ thế, tôi cố lết tới chỗ thùng giấy.

Đu Đu rất cầu thả, từ bé đã thế,

sách tập cậu ấy quăng tứ tung, nên trong cái thùng này,

ko chỉ có tập, viết, sách, mà còn cả giày dép,

banh da, quần áo, khăn mặt...

ôi thôi..

trong lúc lấy các thứ ra để sắp lại,

tôi phát hiện có 1 hộp cái hộp nhựa màu vàng bên ngoài ghi 2 dấu chéo..
vì ko biết nó là gì nên tôi tò mò mở ra.

có rất nhiều hình...của tôi..

từ lớp 6 cho đến lớp 10,

được cắt riêng ra từ những tấm hình tôi chụp chung với tập thể lớp,
hay chụp với gia đình , cùng với nhà Đu Đu nữa.

còn có những tấm thiệp sinh nhật tôi làm cho Đu Đu,
được cất giữ rất cẩn thận.. thật là điều khó tin..

vì tôi cứ tin rằng chắc cậu ấy đã ném nó vào sọt rác từ khuya rồi.

tôi bắt đầu hiểu ra, 2 dấu chéo ngoài mặt hộp, XX
nghĩa là Xu Xu.

điều đáng nói nhất là trong số mớ hình ảnh cắt nham nhờ đó,
có 1 tờ giấy 2000 được xếp hình trái tim..

vụ tiền xếp hình tim thì bọn học trò chúng tôi chơi hoài,
nhưng tôi ko nghĩ Đu Đu cũng từng có 1 cái cho tôi.

thế này...là sao?

.....???

tiếng cửa mở và bước chân vào..

.....

.....xọach..bịch bịch...

Đu Đu chạy tới.....

giật cái hộp trong tay tôi, ném vào thùng.

“sao cậu lại lục đồ của người khác????”

“.....”

“con gái ai cũng tò mò vậy à??”

“.....những cái đó.....”

“những cái đó.... là hồi xưa con nít thôi... tớ định đem bỏ...”

“nói...dối.”

“được, ko tin hả, tớ đem quăng đây.”

nói rồi Đu Đu lấy cái hộp mang ra ngoài sân.

trút hết tất cả xuống đất.

tại sao.....cậu làm vậy? Đu Đu.....

tại sao.....?

tôi chỉ còn cách cố đi ra sân,
nhặt lại các thứ bỏ vào hộp...
trong nước mắt.

.....

.....

“cuối cùng thì, tao cũng biết mày có yêu Xu Xu.”

giọng Long ở trong nhà vắng ra..

ko thấy tiếng Đu Đu...trả lời.

“tao ko hiểu....mày, và thằng Lãm... tại sao phải giấu??”

“ko liên quan mày.”

“Lãm nó chịu nhận rồi, đã chịu cạnh tranh công bằng với tao. giờ tới lượt
mày.”

“thôi đi. tao ko có.”

“mày hèn lãm.”

“uh, kệ tao. tao ko có rảnh đi nghĩ chuyện vợ vãn, hiểu ko? mày chở Xu Xu
về đi!.....”

hự..kkk..

“ayyyyyy”

tiếng kêu của Đu Đu làm tôi phải quay lại xem,

Lo Lo.....cậu ấy....đã đâm vào bụng Đu Đu...

khiến cậu ấy ôm bụng khuyu xuống..

tôi bắt đầu thấy đau.

“khi nỗi đau của người đó là nỗi đau của con....”

mẹ ơi.....con đang đau.

“Đi về!!”

Long chạy ra ôm tôi bế lên xe,

đóng sầm cửa...trước khi cửa sập lại,

tôi chỉ còn nhìn thấy ánh mắt Đu Đu nhìn tôi.....

xót xa.

.....

[quán mì gõ]

“hồi bé trong Xu Xu buồn cười quá.”

Long giở mấy tấm hình tôi nhật lại trong hộp xem,
ngắm nghía rồi cười nói...

mặt cậu còn lấm lem vệt bụi, do dọn nhà phụ mẹ Đu Đu..

“mặt cậu... bị dơ kìa..Lo Lo..”

“vậy hả? chỗ nào...?”

tôi chồm sang lấy tay áo mình lau cho Long,

thì cậu ấy cười khoái chí.T_T

“hơ ni... i love you. hehe”

tôi thở dài và ăn tô mì của mình.

“câu này tớ nói dễ ẹc, mà sao 2 thằng ấy nó lại ko nói được nhỉ??”

“ai mà biết.....”

“thằng Lãm nó bảo vì tình bạn, ack, thằng điên. còn thằng Đu Đu thì...chả hiểu. nó có nhiều cơ hội hơn mà ko chịu theo.”

“.....thôi quên chuyện đó đi.”

Long gật đầu, tiếp tục xem mấy tấm hình,

rồi chọn ra 1 tấm, năm lớp 9, tôi tết 2 bím đuôi sam ngắn cũn.

“cho tớ tấm này, nhìn cứng ghê.”

“cậu lấy làm gì?...”

“hehehe”

để trả lời, Lo Lo đưa tay vào túi quần rút ra cái ví,

nhét tấm ảnh của tôi vào đó..kế bên là hình của cậu ấy..

“thế là khi nhớ Xu XU có thể lấy ra xem, kaka”

“tại sao...cậu lại đánh Đu Đu?”

tôi hỏi làm nụ cười của Long mất ngay,

cậu ấy nhún vai...

“tại nó làm Xu Xu khóc.”

“cậu ko thể lúc nào cũng đánh người làm tớ khóc. tớ rất hay khóc..”

“vậy đừng khóc, Xu Xu.. nước mắt của Xu Xu... trông buồn lắm..”

“có ai khóc mà vui bao giờ đâu.”

“nhưng nó làm tớ đau”

đau...?

“khi nỗi đau của người đó là nỗi đau của con....”

Lo Lo... cậu thực sự yêu tớ.....

nhưng tớ lại đau vì 1 người khác,

có đáng ko, Lo Lo ơi.....

nước mắt tôi lại lãn dài, lần này ko phải vì Đu Đu,

mà vì Long.....

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 74

Chương 74

nhà Đu Đu đã dọn đi được 3 tuần...

tôi ko nói với Đu Đu được câu nào hôm ấy, cả lời tạm biệt.

tôi chỉ vác về nhà 1 hộp vàng vàng đánh dấu XX,

đầy nước mắt.

tôi cố tập trung vào việc học, môn Hóa lớp 12,

còn khó gấp 2-3 lần lớp 11, lại còn thi ĐH..

nếu Đu Đu đã chọn cách rũ bỏ những kỷ niệm và tình cảm dành cho tôi,

thì tôi còn tha thiết để làm gì...

cho dù, cho dù là, có thể, tôi đã yêu cậu ấy tự lúc nào.

“buổi học có gì à? sao đăm chiêu vậy?”

Lãm kéo tay tôi, tôi mới giật mình nhận ra

là cậu ấy đang chờ đón tôi ở cửa lớp..

“ah..ko..”

“sáng mai tháo bột phải ko?”

“phải rồi, cậu ko nhắc, tớ cũng chẳng nhớ. từ mai thì các cậu ko phải làm xe ôm cho tớ nữa.”

“Xu ko thích đi xe ôm 2L àh?”

tôi cười, Lãm cũng cười... cậu ấy đã cười mở hơn,

ko còn khép kín mình như trước,

thỉnh thoảng khi cả ba đi với nhau, La La và Lo Lo còn tranh nhau,

mua đồ ăn cho tôi...

“hôm trước thấy trong ví Long có ảnh Xu...”

“ah..uhm..”

“sao ko cho tôi? thiên vị nhé.”

La La vò đầu nguợng nguợng, trông cậu ấy trẻ con đến lạ,
phân bì cơ đấy... tôi khẽ cười...

mình chẳng khác nào siêu sao ca nhạc ^0^

“ảnh tớ trông buồn cười lắm, Long bảo thế mà.”

“ko buồn cười thì ko phải Xu Xu rồi.”

“ahh... cậu... dám nói tớ thế à??”

tôi đánh Lâm bình bịch và cậu ấy rụt vai né tránh,
mà cậu ấy ồm quá...đánh trúng toàn xương...

đau tay muốn chết. T____T

“cậu...ngày càng ồm đi đó, La La”

“uh, chắc phải mua sữa gain weight về uống..”

“gain weight?”

“là.....sữa tăng cân..^-^”

“vậy mua đi.. cậu gầy thế này thì ko học lớp 12 nổi đâu...còn thi ĐH nữa.”

“uh, Xu định thi ngành nào?”

“tớ á? tớ thích sư phạm..”

“cô giáo Xu Xu!^^”

“hí hí...còn cậu???”

Lâm cười mỉm, leo lên xe nổ máy,

rồi mới hạ giọng nói nhỏ cho tôi nghe..

“còn chưa biết được. có khi, tôi sẽ theo học trường Giáo Xứ..”

“cậu...vẫn muốn làm cha đạo sao?”

“ko phải đó là con đường tốt nhất à?”

sao lại hỏi tôi câu ấy,

tôi làm sao biết con đường nào tốt hay ko tốt..

đó là con đường của cậu mà.

.....

khi Lâm chở tôi về ngang siêu thị lần trước,

nơi có tiệm ăn nhanh Joleebee..

tôi bảo Lãm vào mua sữa tặng cô đi. T___T

ko biết để làm gì nữa, nhưng... có lẽ Đu Đu vẫn làm ở đó.

“ngồi đây nhé, tôi vào mua rồi ra ngay..”

“okay...”

vì chân tôi chưa tháo bột, nên Lãm dặn tôi ngồi ở cổng siêu thị,
đừng đi lung tung... chân thế này sao đi lung tung được chứ??

-___-

vậy mà...tôi cũng đi. +___+

tôi cố lết tới chỗ tiệm ăn bằng...cách nhảy cò cò..

ở nhà cũng toàn đi như vậy thôi..

sàn siêu thị ướt và cú nhảy của tôi bị trượt,

làm tôi té sấp O_____O

ui da.....đúng là xui xẻo... ko biết cái chân có...nứt lại ko.

nếu mai tháo bột mà bác sĩ bảo phải bó tiếp 1 tháng,

thì chết...huhu.....

một người nâng tôi dậy...

đồng phục trắng đỏ.....và tôi cảm nhận rõ hơi thở quen thuộc,
của Đu Đu Ca Ca.

cậu ấy khom lưng công tôi đi theo hành lang siêu thị,

qua 1 shop đồng hồ thì tới Joleebee..

tôi đã được công như tôi mơ ước,

lại là bởi chính Đu Đu...mà sao.....tôi thấy buồn quá.

sự xa cách....

“cậu vẫn làm ở đây à...?”

“uh.”

Đu Đu đặt tôi xuống ghế trong tiệm,

gọi cho tôi 1 ly trà chanh và 1 phần sandwich..

“cậu đi với ai tới đây?”

“Lãm.”

“nó đâu? sao bỏ cậu 1 mình....”

“cậu ấy đi mua sữa..”

“vậy gọi nó tới đây đón cậu đi.”

nói dứt lời thì Đu Đu quay đi, tôi ko hiểu sao lại níu tay cậu ấy..
mà ko nói được gì.....

“sao?”

ánh mắt của Đu Đu làm tôi căng thẳng..

tôi muốn hỏi nhiều thứ.... hàng trăm điều...

nhưng ko biết bắt đầu từ đâu...urgh..

urgh.. ôi ko.....

cơ nấc cục lại xảy tới.....urgh..urgh... bình tĩnh xem...

nó làm tôi nhớ vụ...hôn chữa nấc của La La!!

do vậy tôi buông tay Đu Đu ra, nhưng cậu ấy vẫn trố mắt nhìn..

“nấc cục??”

“thôi cậu đi làm...urgh...việc đi...tớ ăn cái này...urgh...mà nhiều tiền
thế...urgh”

Bựpppp.

cậu ấy vẫn làm thế, cách truyền thống... dĩ nhiên, tôi hết nấc...

nhưng tai tôi có cảm giác bớt đau hơn mọi khi,

hình như...Đu Đu đã nhẹ tay hơn..

tôi còn chưa kịp nắm lỗ tai theo thói quen để xoa cơn đau,

thì tay của Đu Đu đã chạm vào đó..

cậu ấy sờ nó nhẹ nhàng.

“tớ búng tai cậu chắc cả trăm lần rồi.”

“uh.....”

“hồi đó chưa từng quan tâm cậu đau cỡ nào...chỉ việc búng mạnh cho hết
....”

“nhưng hình như lúc này cậu ...búng yếu đi...nhiều??”

“uh, tớ ko nhớ...”

Đu Đu đang nói thì ngưng lại, mắt hướng ra ngoài cửa kính,

tôi cũng nhìn theo... La La đang lo lắng tìm tôi

tay xách cái túi đựng sữa “gain weight”..

cậu ấy vẫn chưa nhìn thấy tôi trong này.

“cậu gọi nó đi. tớ phải vào làm việc.”

“khoan đã... cậu...nhớ về thăm tớ nha.”

“..tớ ko hứa...”

.....

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 75

Chương 75

vì ko hứa, nên Đu Đu ko hề ghé nhà tôi từ sau hôm ấy,
cho đến khi bọn tôi nhập học trở lại... rồi gần hết học kỳ 1..

... đều ko thấy bóng dáng cậu..

cả gọi điện thoại cũng ko.

tin nhắn tôi gửi đều ko có báo cáo nhận...

tôi gọi thì máy tắt, ko liên lạc được,

Đu Đu như biến khỏi tầm mắt tôi vậy.

mấy lần tôi xin mẹ địa chỉ đi sang quận 2 ,

nhưng rồi ko thể... tôi ko muốn Đu Đu lại cho là tôi “bám theo” cậu ấy..

dù cái hộp vàng XX vẫn ở trên bàn học tôi mỗi ngày,

nó cho tôi niềm tin vào tình cảm của Đu Đu..

năm 12, bài vở như núi Phú Sĩ...

chất đống chất đống... ngày nào tôi cũng học đến phờ phạc...

cả Lo Lo nghịch ngợm mà cũng phải đi học đều đặn, ko dám cúp tiết,

Hương Kim lại bảo vì cậu ấy yêu tôi..

whew.....

yêu – hay vì việc học, thì đó cũng là chuyện tốt mà..

chúng tôi còn con đường phía trước rất dài.

Long ko thể mãi lêu lổng chơi bời,

tôi ko thể mãi khờ khạo...

mỗi ngày một lớn hơn lên.

“Xu à, mày lấy cho ông bộ cờ...”

ông nội yếu giọng gọi tôi, tôi bỏ vội chén cơm,

chạy đi làm theo lời ông.

tháng trước đi bệnh viện, bác sĩ bảo ông bị bệnh nặng..

mà tôi ko biết bệnh gì nữa..... mẹ và ba ko nói cho tôi nghe.

tôi chỉ thấy ông ko còn khỏe để đi vòng vòng xóm...

“sao ông ko nghỉ?”

“Xu khờ đánh 1 ván với ông hen.”

“ạ...”

tôi đánh rất thờ ơ vì nhiều tâm trạng, lo cho ông nội 1 phần,

lo cho bài học, rồi nghĩ lung tung nữa..

nên thành ra thua rất nhanh.

“Xu Xu đánh càng ngày càng dở, trong khi thằng Đu Đu nó đánh tốt lên nhiều.”

“Đu Đu?? sao ông biết?? mấy tháng nay có gặp cậu ấy đâu”

“uhm.....mày ko gặp nhưng ông gặp”

“hah?? ông gặp khi nào?”

“tuần trước nó vừa về thăm ông... lúc đó chỉ có mỗi ông ở nhà.”

“oh..... sao ông ko CHO CON BIẾT??”

sorry, con hơi to tiếng...T__T

tôi ko biết chuyện này... ko hề biết.. tuần trước..

tức là đã 5-6 ngày mà ông lại ko nói gì...

tại sao??

“nó dặn ông ko nói, ông hứa rồi. mà giờ ông nói luôn... có khi ông ko còn sống thêm bao lâu”

“ông...nói bậy! ông mới 61 tuổi, người ta sống đến 100 tuổi áh!!”

“uh, 100 tuổi, Xu khờ của ông...mãi vẫn ko hết khờ.....”

“con hết khờ rồi T__T”

“hết khờ sao ko biết thằng Đu khờ nó thương mày?”

hả?? Đu khờ? tên mới của Ca Ca^-^

thương con á?? uhm thì.....con cũng ko rõ.....

cậu ấy khi này khi khác, có Chúa mới biết...

“hai đứa bây đều khờ...nó nghĩ nó ko bằng 2 thằng công tử kia.”

“2 thằng công tử??”

“thằng ốm nhách với thằng choai choai chứ ai.”

đó là cách ông gọi Lãm và Long, ốm nhách với choai choai,

T__T

“hôm qua...ông mơ thấy bà nội mà... bà nội mà rủ ông tuần sau đi du lịch...^-^...ông muốn gặp Đu Đu, mà gọi nó cho ông đi.”

“con ko gọi được, máy tắt suốt.”

“số này nè.”

ông nội chìa mảnh giấy nhỏ ghi dòng số điện thoại,

có lẽ là của Đu Đu...cậu ấy đổi số ko cho tôi hay...

Đu Đu thích ông hơn con! -__-

“gọi làm chi hả ông?”

“chuyện đàn ông với nhau, mà hỏi làm gì... cứ làm như ông bảo”

.....

nhưng mãi đến đầu tuần sau,

tôi mới gọi cho Đu Đu khi thấy ông ngày càng yếu dần,

tôi nói gần như van xin cậu ấy...

nỗi lo sợ làm tôi hoang mang, tôi đã ko nghe lời ông...

lẽ ra tôi phải gọi Đu Đu sớm hơn.

ba nói ông bị ung thư bao tử.

.....tôi khóc suốt từ đêm qua khi biết chuyện.....

.....† ?.....

ông ơi.....

lúc Đu Đu tới là đã 10h đêm, cậu ấy chỉ mặc 1 cái áo thun phong phanh,

trong sương đêm thế này...Sài Gòn cuối năm lại đổi khí lạnh..

tôi dường như chỉ muốn ôm lấy Đu Đu, sau 4 tháng trời ko gặp

ôm thật chặt...

nhưng tôi ko làm được, chỉ siết chặt cạnh giường ông nội.

chúng tôi nhìn nhau 1 lúc thì ông thều thào bảo

“Xu khờ ra ngoài đi..”

.....

đó cũng là câu cuối cùng của ông nói với tôi.

.....ông đã theo bà đi du lịch.....bà ơi.....

sao bà lại rủ ông đi sớm thế??.....con ghét bà quá.....
khi ông mất, ông vẫn cố mang đôi dép đứt của bà.....
.....bà ko thấy sao....??bà ko thương ông sao hả bà??
ông ơi.....† ?.....

.....

lễ tang ông nội, diễn ra trong 3 ngày...

gia đình bác hai ở quê cũng lên.....

Long và Lãm đến mỗi ngày, họ đều ở lại đến tận khuya..

ba tôi bảo các cậu ấy về vì còn phải học hành,

nếu ko chắc họ sẽ ở suốt đêm..

như Đu Đu.

tôi ko biết đã khóc bao nhiêu lít nước mắt,

khóc đến ngày thứ hai thì ko còn nước mắt để mà khóc nữa..

mắt tôi cạn queo...

“khóc đi, Xu Xu.. vai tớ này..”

“cậu ko phải bảo tớ khóc trông buồn lắm à? giờ lại bảo tớ khóc”

“nhưng ko khóc mà mắt Xu như thế, tớ còn đau hơn.”

Long cúi đầu, nói buồn bã,

cậu ấy dường như ko bao giờ giấu đi cảm xúc thật của mình,

ko biết nói an ủi là thế nào...chỉ ngồi cạnh bảo tôi hãy khóc đi...

“Xu Xu cầm cái này.. Long, mày đi mua đồ với tao chút”

Lãm đưa cho tôi 2 ổ bánh mì, và nói với Long

sao lại đưa tôi 2 ổ bánh, tôi ko muốn ăn,

1 ổ còn ko nói gì 2 ổ..

“Đu Đu chưa ăn gì từ sáng, Xu đưa cậu ta đi..”

dứt lời là Lãm kéo Long đi ngay,

tôi nhìn ra ngoài cửa, Đu Đu đang ngồi sắp trái cây..

Lãm ghé tai cậu ấy nói gì đó..

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 76

Chương 76

Đu Đu đi chậm lại chỗ tôi và ngồi xuống,
đưa bàn tay ngửa ra ..

“ko cho tớ ăn sao mà nhìn?”

tôi đặt lên tay cậu ổ bánh mì của La La.

“hôm trước...ông nói gì với cậu vậy?”

“... bà nội cậu là con gái điền chủ, tiểu thư khuê các à?”

Đu Đu ko trả lời câu hỏi của tôi mà lại hỏi tôi 1 câu khác,
về bà nội...

nghe mẹ nói, ông cố là điền chủ thời xưa, rất giàu..

“uh..sao cậu biết? ông nói à?”

“còn ông là kẻ đi đập lúa thuê..”

“tớ ko rõ nữa.. hình như vậy.”

“cậu ko biết chuyện tình của ông và bà cậu sao?”

“ko.. tớ ít khi hỏi..”

“vậy còn chuyện...tình của cậu?”

O__O tôi nhìn Đu Đu bằng 2 con mắt ếch,

giờ phút này mà hỏi chuyện tình của tôi...

ko hiểu nổi.

“chuyện tình gì... điên quá. tớ ko có”

“cả 2 đứa nó đều tốt, cậu ko chọn được phải ko?”

“ko.....chỉ là tớ ko muốn nghĩ tới.”

“vậy nếu là tớ thì sao?”

hả? Đu Đu ngoạm miếng bánh mì rồi cười khì khì,

hình như lâu rồi tôi ko thấy nụ cười của Đu Đu..

“nếu là cậu?”

“..bỏ đi. chuyện này đúng là quá mệt mỏi... mai tớ ko đi đưa tang được, có lẽ lâu lắm chúng ta mới sẽ gặp lại nhau.”

“cậu nói chuyện...lạ quá, Đu Đu... sao lại lâu lắm??”

Đu Đu ko đáp lời tôi, nhìn lên ảnh ông ở trên kia,

mỉm cười thầm kín...nói khẽ...hình như nói với ông nội,

“rồi con sẽ nói, ông yên tâm”.

.....

.....

sau khi ông mất thì tôi thi học kỳ 1,

nên ko có thời gian nghĩ ngợi thêm câu nói của Đu Đu hôm ấy..

chỉ đến khi nghỉ Tết, tôi mới lấy đủ lòng tin đạp xe sang tận Quận 2,
tìm Ca Ca của mình.

nhưng ko gặp.

để rồi lại đạp xe trở về nhà, khoảng cách gần 10 cây số...

khờ thật.

có lẽ cậu ấy tránh mặt tôi.

“Xu Xu!! năm mới dzui dzẻ!”

Lo Lo...

cậu ấy ăn mặc chỉnh tề, wow, lần đầu tiên,

tôi thấy Lo Lo mặc sơ mi bỏ vào quần, còn mang giày nữa..

xém chút đã nhìn ko ra.

“cậu...đi đám cưới hả?”

“đám cưới gì... sang chúc Tết 2 bác!”

“ủa vậy hả? chúc xong chưa?”

“rồi, có lì xì...hehehe..”

Long thích thú móc trong túi ra bao đỏ chót,

chắc mẹ tôi mới phát cho..

nhà giàu như cậu, cái số tiền bé con con ấy,

có gì mà vui như thế huh...

“bây giờ thì Xu Xu qua nhà tớ chứ!”

“huh?”

qua đó làm gì??

“phải đó, con qua chúc Tết ba mẹ Long đi, Xu Xu.”

mẹ bảo thì tôi phải nghe thôi,

đi cũng được, dù sao thì ba nói phép lịch sự,

là người ta sang nhà mình, mình phải đi lại, mới đúng lễ nghĩa..

nhưng mà...

“chỉ có mình tớ sang hả??”

“chứ còn ai nữa??”

“La La..”

“nó sẽ qua sau. tớ gọi rồi.”

ah...thế thì được.

.....

ba Long, 1 người đàn ông cao to, có râu và tóc hoa râm,
chắc là lớn tuổi hơn ba tôi nhiều...

tôi khoanh tay chào và chỉ mới vừa mở miệng

“ạ..cháu ch...”

“ok, được rồi, nè, cháu cầm đi.. năm mới vui vẻ, học giỏi, thi đậu hen”

ông chìa cho tôi 1 phong bao đỏ,

xoa đầu...cười xã giao, rồi ngồi xuống tiếp mấy người khách..đang có mặt.

...

“ba!!”

“huh? gì?”

“phải nghe Xu Xu của con chúc Tết chứ!”

T__T O__0

bác ấy trố mắt nhìn tôi, tỏ vẻ ngạc nhiên,

làm tôi ngượng quá... Long ơi là Long.

“Xu Xu của con? con bé này...lại bạn gái mới hả?”

bạn gái mới??...gì thế.....

cậu có bao nhiêu cô bạn gái rồi, Long?? đúng là Hot Boy phong lưu... >__

“mới gì, Xu Xu là người đầu tiên con dẫn về đây cho ba gặp mà. ba lại nghe thầy hiệu trưởng đồn bậy chứ gì??”

“thằng nhóc... mà ko có thì thầy hiệu trưởng bịa ra à? mà thôi, Xu Xu, muốn chúc bác gì nào?”

“cháu... chúc...chúc.... bác và....gia đình... mạnh khỏe... vạn sự như ý...”

“hết rồi hả?”

T__T trời ạch xấu hổ quá, lời chúc dở tệ,

tôi cứ hay bị thế này mỗi khi có ai đó chú ý theo dõi..

ba Long, rồi bạn của ông ấy nữa...

“cảm ơn cháu.”

“ey... các chú, vỗ tay đi chứ!!”

bộp bộp bộp...

tôi đến muốn độn thổ vì Long rồi...

cậu ấy ... thật là...

“vậy ba nói chuyện với các chú được chưa?”

“hehe...go ahead.”

cậu ấy cười và khóac tay như đại ca,

cho phép đàn em làm việc vậy... +__+

tôi chúc xong rồi, về thôi.....

“cậu chờ tớ về...”

“ko đợi thằng qui kia hả?”

“thôi... ba cậu đang có khách.”

“thì lên phòng trên chơi, nào!!”

nói rồi Long kéo tôi chạy nhanh lên lầu 1,

phòng của cậu ấy.

phòng con trai à?? tôi ko vô đâu!!!!!!!!!!!!!!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 77

Chương 77

thấy tôi nhăn mặt níu tay vịn hành lang cầu thang,

Long tròn mắt hỏi..

“ủa sao dzị?”

“ba tớ nói con gái với con trai ko ở riêng với nhau trong phòng.”

“trời.....khó vậy??? thôi được rồi, Xu Xu ngồi ở đây nè.”

Long dắt tôi tới 1 cái ghế dài, gần cửa sổ,

rồi đi vô phòng lấy gì đó...

kế bên ghế là kệ sách... CD... nhiều thứ lắm.....

có 1 cái hồ cá con con nữa..

con mèo.....ah...con mèo tên XU XU giống tôi..

trời, nó lớn lắm rồi, già chát!

“Xu Xu... mà là Xu Xu phải ko..tao cũng là Xu Xu nè..anh Lo Lo có tốt với mà ko?”

“Long nó cưng con mèo này chỉ thua em thôi.”

chị My cười đưa tôi hộp thức ăn cho chó mèo,

bảo tôi cho con Xu Xu ăn..

nó điệu lắm, liếm mép mấy lượt mới chịu ăn 1 miếng,

chắc là mèo cái..

“con mèo này nó nịnh tở lắm. ko như cậu!”

“gì chứ...? tở sao giống con mèo được..”

“coi cái này đi”

Lo Lo đặt quyển album trước mặt tôi,

sao lại bảo tôi xem nhỉ??

chắc ảnh gia đình...

oh, ko phải, mà là ảnh bạn bè của Long.

“đây là Thùy, lớp A4. còn đây là Trang..., Linh, Vân...”

“sao lại giới thiệu cho tở??”

“lúc Xu Xu chưa đến thì họ là bạn gái của tở ”

“ack ack... cậu nhiều bạn gái thế cơ à??”

“hì hì... uh...lúc nãy ba tở nói, mắc công Xu Xu nghĩ tùm lum, nên tự khai luôn.”

“tở có nghĩ tùm lum gì đâu.....”

“sao Xu Xu ko ghen nhỉ, hic hic.”

“tại sao phải ghen, Xu Xu có yêu mà đâu mà ghen”

ahh... giọng của Lãm...

cậu ấy xuất hiện như Tusedo mặt nạ,

câu nói làm Long quê lên, ôm cổ Lãm vật xuống..

họ cứ giỡn nhau như vậy hoài...

tôi xem mấy tấm hình, Long có rất , rất nhiều bạn,

bạn nam , bạn nữ, cả người lớn hơn và nhỏ hơn...

có hình cậu cầm cái cúp (chắc giải Karate), giơ tay chữ V,

vẻ rất kiêu hãnh nữa..

cậu ấy...ảnh thật. T___T trông bảnh trai lắm...

“đẹp chai hen!!”

Long đột ngột ngồi dậy chống cằm ghé đầu nhìn vào album,

Lãm cũng phui quần áo ngồi sang bên cạnh..

“coi đi, thằng Lãm nó xấu hơn tở đúng ko??”

“ko ai giành vụ đó với mày.... mà, trong này thiếu hình Xu Xu rồi”

“ờ hén.”

Lo Lo như nghĩ ra chuyện gì đó, chạy vô phòng,

2 phút sau xách ra 1 cái camera kỹ thuật số...

chụp hình à??

“nào, cười lên đi!!”

okay...cười..... Tết mà..

Long đưa chị Huyền cầm máy, nhảy bổ vào chỗ cạnh tôi..

Lãm ngồi bên trái, Long lại nhảy vào bên phải,

tôi cứ nghĩ cậu ấy sẽ chen vào giữa chứ...

hình như Long đã thay đổi ít nhiều.

...

“hồ sơ du học?”

Lãm cầm 1 bìa cứng lên xem, ngoài bìa ghi chữ tiếng Anh,

MBA School gì đó.....

Lo Lo tỏ ra ko quan tâm, tiếp tục ngắm soi cái máy ảnh của mình.

“anh tao gửi thôi.”

“trường này... cũng tốt quá chứ... mày sướng hen.”

“tao ko đi”

O_____o

ko đi?

tôi với Lãm nhìn Long trân trân, ko đi là sao??

bao nhiêu người muốn đi...

“mày bị chập mạch hả?”

“ko đi là ko đi, chập mạch cái gì?”

“vì sao??”

“ko thích.”

“sao trước kia mày bảo rất muốn học ở đó như anh mày??”

“giờ tao ko thích, ko được à??”

Long nói giọng cộc lốc, rồi ôm con mèo lên chơi với nó,

mặc kệ tôi với Lâm vẫn thắc mắc...

tôi nhớ hồi đến nhà Long lần đầu,

cậu ấy cũng nói cậu ấy sẽ đi du học như anh mình mà...

lạ thật.

.....

.....† ?

ngày đăng ký hồ sơ thi Đại Học,

cô Chủ Nhiệm phát cho chúng tôi 2 bộ hồ sơ và dặn dò cách ghi mã trường..

tôi đã quyết chí theo Sư phạm rồi, hihi...

kế bên Long vẫn cầm bút suy nghĩ, trời ạch,

giờ này đăng ký rồi mà còn nghĩ nữa thì... ko biết sao luôn..

ko lẽ..định đi du học??

“cậu đổi ý đi học ở Úc rồi hả?”

“hồi nào?”

“vậy sao cậu ko điền vào??”

“đang nghĩ coi có ngành nào hợp với tớ...”

“cậu ko thích nghề nào hả? hay học Kinh Doanh như ba cậu ý!”

“thôi, ko thích. tớ chỉ thích chơi GAME, HAHHAAH”

thua luôn.

làm gì có nghề chơi game?? [loveconan: Xu khờ ^^]

còn 1 bộ nữa, tôi đăng ký đại thôi... trường Cao Đẳng Kỹ Thuật..

Hương Kim thi Xã Hội Nhân Văn khoa Đông Phương Học,

còn lớp tôi có mấy chục đứa thi Quản Trị Kinh Doanh lận....

hình như chỉ có tôi thi sư phạm àh..

hichic..

“Long thi sư phạm hả???”

Quế Chi lớp trưởng đi thu hồ sơ, gặp bộ của Long thì tò mò đọc,

chắc do ngạc nhiên nên mới kêu lên như vậy..
ko ngạc nhiên sao được, tôi còn shock nữa là,
sao lại Sư phạm??
“lớp trưởng gì mà nhiều chuyện quá. bộ có gì ko được hả??”

Đào Tiểu Vũ eBook
Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 78

Không có nội dung

Đào Tiểu Vũ eBook
Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 79

Chương 79
có lẽ giờ thì cậu ấy mới chịu tin.
“cảm ơn, Xu Xu....nó làm tôi cảm thấy hạnh phúc rất nhiều...”
“vậy...cậu đừng đi nữa nhé??”
Lãm đẩy nhẹ tôi ra, sau cái ôm ban nãy,
dù tay vẫn nắm 2 vai tôi... ánh mắt rất mâu thuẫn, dường như,
La La đang đấu tranh tư tưởng..
rồi cậu ấy mỉm cười.
“làm cha xứ có gì ko tốt đâu...chỉ tại Xu luôn nghĩ đi tu là vì lẩn tránh
chuyện gì..... chỉ là 1 người mang đức tin đến cho người khác.. thôi
mà...”
“nhưng đó ko phải là chỗ của cậu.. La La..”
“okay.....tôi muốn suy nghĩ thêm... Xu về đi, thằng Long đợi ngoài
đó phải ko?”
“uh.....”
“hãy cho nó 1 cơ hội.”
cơ hội?? cơ hội gì?

tôi có cơ hội nào để mà cho Lo Lo chứ?...

T_____T

tôi ko hiểu...

nhưng tôi cũng ko có cách nào hiểu thêm vì Lãm đã đẩy tôi ra khỏi phòng, bảo tôi về đi... và hãy cho cậu ấy được yên tĩnh...

whew.....

.....

“sao? sao?? nó chịu bỏ vụ đó ko?”

“..ko.....biết...”

“ack... tức là sao?”

“cậu ấy bảo muốn suy nghĩ thêm...”

“suy nghĩ cái quái gì nữa?”

“làm sao tớ biết..”

Long nhìn tôi ko hiểu nhưng có lẽ biết bản thân cậu ấy cũng khó thuyết phục được Lãm nên đành quay xe về.....

“cậu nghĩ, cậu ấy đi làm cha xứ là vì ai vậy??”

“vì tớ.”

“ko.....vì tớ...”

“đã nói là vì tớ mà!!”

“cậu ấy nói từ khi gặp tớ, cậu ấy mới nghĩ tới chuyện làm linh mục...”

“nhưng căn bản là vì tớ, hiểu ko?”

“ko... tại sao vì cậu...?? cậu ấy có nói là vì cậu đâu chứ??”

“nếu nói thì ko phải là La La của chúng ta, Xu Xu khờ!!”

ok, Xu khờ...được chưa...

mà tại sao cả 2 đưa lại đi giành làm nguyên nhân khiến Lãm đi tu vậy chứ..
điên thiệt...

vì Long? hay vì tôi?

.....† ?...

chúng tôi thi ở các địa điểm khác nhau,

nên tôi ko tài nào biết được Lãm có đến trường thi hay ko...

sáng sớm gọi vào máy thì ko liên lạc được...

tôi thi môn Lý đầu tiên,

cũng tạm tạm..... 7 câu...làm được 6..
câu cuối ko kịp giờ vì bận nhắc bài cho bạn kia,
bạn ấy cũng tên Xuân như tôi... mà là Ngọc Xuân...
ở quê lên, thấy tội lắm... đổ cả mồ hôi...vì ko làm bài được.
bạn ấy làm tôi nghĩ tới Đu Đu,
ko biết cậu ấy làm được bài ko nữa..
nghe ba nói Đu Đu thi ĐH Công Nghiệp.
tôi bấm số Đu Đu.
“alo?”
“ơ... ai thế ạ?”
“cháu là ai? cháu gọi vào máy mà hỏi chủ máy là ai sao?”
“có phải ... số của Đu Đu ko ạ?”
“Xu Xu à??”
tôi nhận ra giọng của mẹ Đu Đu,
cô ấy cũng vừa nhận ra tôi.
“Đu Đu nó đi thi rồi... mà hình như con cũng thi phải ko?”
“ạ..... con nghĩ cậu ấy mang máy theo..”
“nó để di động cho cô dùng, vì chuyện làm ăn.. con có nhắn gì ko?”
“ạ thôi ạ.”
.....vậy là.....tôi hiểu tại sao Đu Đu bảo sẽ lâu lắm mới gặp lại nhau..
6 tháng rồi còn gì...
cả điện thoại cậu ấy cũng đưa ẹ.
“hơ ni!!”
cách gọi đó, ko có ai khác, ngoài Hot boy Lo Lo..
cậu ấy đứng ở cổng trường nơi tôi thi,
sao chạy sang nhanh vậy, Long thi ở chỗ khác cách đây xa mà..
“cậu...đi tên lửa hay sao? mới thi xong có 15 phút..”
“nộp bài sớm, hehe”
“trời..tớ làm ko kịp mà cậu nộp sớm, hic hic..”
“sao ko kịp????? bỏ mấy câu?”
“câu cuối. tớ chỉ bạn ở trên vì bạn ấy mới làm có 2 câu à...”
Lo Lo mở tròn mắt, ngó tôi lom lom sẫm soi,

rồi đưa tay sờ trán tôi..

“Xu Xu có bệnh ko?? có cần khờ vậy ko hả??? thi ĐH người ta chọi nhau như điên, còn Xu Xu thì chỉ bài cho người khác đến ko làm kịp bài mình?????????”

“tớ làm 6 câu, bạn ấy làm 2 câu, tớ giúp bạn làm 2 câu nữa là 4 câu... vẫn ko nhiều bằng tớ mà.....”

“đúng là Xu Xu... suy luận logic thì hay lắm nhưng khờ vẫn khờ.. so với con nhỏ đó thì nói gì, so với những đứa làm được 6.5 câu, và 7 câu luôn kìa!”

“.....uhm...”

“nếu Xu dành thời gian giúp con nhỏ kia để làm bài mình thì sợ gì bọn kia nữa.”

tôi bị Long “dạy” 1 tràng thì đâm ra buồn,

nửa buồn, nửa lo lắng... nếu như Long nói vậy,

có khi tôi vì thiếu mất câu cuối mà chọi ko lại mấy đứa khác.

nhưng, ko lẽ, giúp người khác cũng là sai hay sao..

cuộc sống này.. tại sao lại ích kỷ như vậy?

chắc do thấy bản mặt sần đời của tôi, Long thôi thuyết giảng kiểu anh Hai nữa,

mà cúi thấp người dùng tay ôm 2 má tôi..

cười hiền lành.

“thôi, nói vậy chứ, Xu Xu giỏi nhất rồi, chẳng ai làm được câu 7 đâu hen..
^_^...”

“lúc nãy cậu nói...”

“quên tớ nói đi... hihi..”

“ah... Lãm...có đi thi ko?”

“ko biết... gọi nó có được đâu.”

“vậy làm sao bây giờ...”

“tớ định ghé nhà thờ, nếu nó ko đi Mỹ thì nó coi như ở lại..”

ba tới đón tôi nên Long đi 1 mình,

tôi theo ba về nhà... trước khi về tôi dặn Long,

khi biết kết quả thì báo cho tôi hay với..

hy vọng là La La ko đi.

nếu Lãm đi, tôi sẽ ko thể nào biết được mình có thực sự yêu cậu ấy hay ko..
vì cậu ấy đã rút lui quá sớm...

tôi vẫn nhớ mãi nụ hôn đầu tiên, nó thuộc về La La..

dù mang danh nghĩa là chữa nấc..

T_T

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook tại: <http://www.dtv-ebook.com>

Chương 80: Chương 80 – Chương cuối

Chương 80: Chương 80 – Chương cuối

tôi và ba vừa bước vào nhà thì tôi nhận ra,
chiếc xe đạp của Đu Đu... cậu ấy... đến đây??
tôi quăng cái túi xách và chạy ù vào trong kiểm..
từ trước ra sau..

ko thấy.....

“thi được ko con?”

“ạ...cũng tốt.....Đu Đu đâu rồi hả mẹ??”

“mẹ nhờ nó mang cái mền phơi trên lầu.. mới về đã hỏi Đu Đu! đi thắp
nhang báo cho ông nội về bài thi đi.”

thấy mẹ có vẻ bực mình,

tôi thui thủi làm theo...thắp nhang cho ông.....

trên lư hương đang cháy dở 1 cây nhang khác,

tôi nghĩ, có lẽ là của Đu Đu..

ông àh... con thi làm được 6 câu.....

Long đáng ghét nói là con khờ quá... vì bạn chỉ bài cho bạn khác...

ông có thấy con khờ ko?...

mà, con nhớ ông quá.....

nhưng.....chắc ông đang chơi với bà,

nên con.....lên tìm Đu Đu chút nha...^o^

nói với ông xong thì tôi lật đật chạy lên cầu thang,

cứ như sợ mình chạm vài bước là cậu ấy sẽ biến mất..

ở tầng 1... phòng tôi ko có...

bên chỗ ban công cũng ko..

ah...mẹ nói nhờ cậu ấy phơi mền, vậy chắc..trên sân thượng.

quả nhiên là ở đó. ^^

Đu Đu đứng tựa tay vào lan can,

ngó xuống đường...

“cậu thi được ko..Đu Đu?”

nghe tiếng tôi, cậu ấy khẽ giật mình quay lại,

tôi cũng bước lên bên cạnh... gió chiều mát quá...

đứng ở đây nhìn xuống, cứ như đang ở trên đỉnh Everest,hehe

sao tôi ko nhận ra nhà mình có 1 cái sân thượng hay thế này!

-___-

“7 làm được 3, cậu nghĩ vậy thì có tốt ko?”

Đu Đu nói và cười, cười như thể đang kể 1 câu chuyện hài..

tôi lại chẳng thấy nó buồn cười chút nào..

còn chưa được phân nửa đề bài nữa sao?

“cậu cố lên đi... mai thi 2 môn còn lại...nhớ làm hết..”

“tớ ko giỏi như cậu. khả năng của tớ chỉ tốt nghiệp thôi là hay lắm rồi.”

“lúc trước cậu đâu có tự ti như vậy?”

“lúc trước à?...bây giờ tớ ko còn như trước..”

“tại sao?”

Đu Đu lặng lẽ quay mặt xuống đường, ko nhìn tôi,

giọng cậu ấy cứ trầm buồn xa xăm..

nếu ko nói thì tôi cũng biết là cậu ấy đã thay đổi nhiều lắm,

ko còn là Đu Đu Ca Ca láu cá, vô tư của tôi ngày xưa.

“lúc trước tớ chẳng phải lo chuyện gì ngoài học và chơi..”

“uh...giờ thì cậu phải đi làm..”

“lúc trước tớ cứ nghĩ Xu khờ luôn cần tớ.. và tớ thì ko cần cậu..”

“hah?...”

“lúc trước tớ ko biết rằng.. tớ cũng cần cậu..rất cần.....”

“thật ko?”

cậu ấy vẫn ko nhìn tôi, hướng mắt về phía chân trời,
bỗng bàn tay rám nắng của Đu Đu khẽ nắm lấy tay tôi..
và tôi thấy thật là dễ chịu..vì lần này ko giống như mấy lần,
cậu ấy nắm tay kéo tôi chạy đi..
hay bắt tôi làm gì đó ình..

“cậu ở trong tim của tớ... nhưng tớ ko nhìn thấy...cho đến 1 ngày, có ai đó
đến đòi lấy cậu đi”

theo tôi nhớ thì, Đu Đu học văn rất dở,
ko hiểu sao cậu ấy hôm nay lại nói bóng bẩy như thế +___+
trừu tượng quá...

nhưng quan trọng là cái câu “cậu ở trong tim của tớ”hí hí...

“vậy sao cậu lại đối xử với tớ như thời gian qua?”

“tớ ko đủ tự tin... nếu ở bên Long, hoặc Lãm, cậu sẽ vui vẻ hơn..cuộc sống
của tớ... rất chông chênh.”

“thế sao bây giờ lại nói?”

“vì tớ đã hứa với ông nội hôm ông ra đi”

“ông nội....???”

“thật ra, tớ định sau khi thi xong sẽ nói..nhưng tớ sợ, kết quả thi sẽ làm tớ
càng mất can đảm...”

Đu Đu của tôi... cậu ấy thật là...

tôi có bao giờ xem trọng mấy chuyện đó đâu..

nhưng có lẽ với bọn con trai,
thì kém cỏi hơn con gái và thậm chí “tình địch” ...

là 1 chuyện khó mà đối mặt được..

“nếu tớ thi rớt, tớ sẽ giao cậu lại cho Long”

“gì?? giao lại cho Long???”

“và tớ sẽ đi lính.....”

“đi lính hả???”

“thì phải đi nghĩa vụ quân sự...chứ sao...”

đi lính... hình như là 2 năm.....

tự nhiên tôi lại thấy buồn quá..

ai cũng ra đi.. Lãm đi...Đu Đu đi.....

Long cũng sút chút đi du học,
nhưng cuối cùng, chỉ có cậu ấy chọn ở lại bên cạnh tôi.....

“cậu ko rút đâu...sẽ đậu mà...hic hic..”

“Lại định khóc à... Xu Xu... nín đi... nếu đậu, tớ sẽ làm việc và học hành
chăm chỉ...”

“phải đó.....”

“và tớ sẽ giành lại cậu!”

“giành lại? có ai lấy tớ đi đâu mà giành... tớ luôn là Xu Xu của Ca Ca
mà.^-^”

Đu Đu cười, khoác vai tôi, 1 lúc sau kéo tôi lùi vài bước,
ấn vai bảo hãy ngồi xuống...

cậu ấy chỉ tay lên vách ban công sân thượng, chỗ có hàng rêu xanh bám
vào,

1 hàng chữ được khắc bằng cây đinh... nó vẫn đang nằm sát mép tường..
như là 1 “vũ khí gây án” chưa được phi tang..

“Lo Lo loves Xu Xu”

ack.....cậu ấy viết câu này hồi nào vậy trời??

để xem... lần duy nhất Long lên đây..

là khi chúng tôi tập văn nghệ, hôm tôi ngủ gục T____T

chắc là đã viết lúc ấy..

có lẽ Long nghĩ tôi sẽ đọc được 1 lúc nào đó,

nhưng Lo Lo khờ đâu có biết tôi ít khi lên sân thượng chơi..

và cũng ko ngờ rằng người đọc được nó đầu tiên,

lại là Đu Đu * ____ *

“cậu thấy thích chứ?”

“..... kỳ thấy mờ.....”

“dễ thương mà... tớ rất hâm mộ Long..”

“hâm mộ?”

“nó có thể nói bất cứ điều gì nó thích... làm bất cứ điều gì nó muốn làm..”

“chỉ tại cậu ko thử làm như cậu ấy..”

Đu Đu ko nói thêm, chỉ suy nghĩ 1 lúc rồi,

với tay lấy cây đinh trong mép tường...

khắc tiếp bên dưới cái dòng Long đã viết..dòng chữ..

“Đu Đu loves Xu Xu”

cậu ấy đã thử. cuối cùng thì cũng dám thổ lộ điều muốn nói.....

viết xong, để rồi mắc cỡ ko dám nhìn tôi.

cúi mặt vẽ nguệch ngoạc gì đó lên mặt sân..

tôi phì cười trước cái bộ dạng đó của Đu Đu.

“gì mà CUỒI?? cười thì bỏ đi... >_”

Đu Đu có vẻ quê quê, đưa tay lên định gạch bỏ,

tôi vội ngăn cậu ấy lại..

“eh...đừng mà... tớ thích.. hehe”

xem nào... Long...Đu Đu.....

còn thiếu 1 người (tham quá)... La La..

cậu ấy đang ở đâu?.....

ko, La La sẽ ở lại.. rồi cậu ấy cũng sẽ viết tiếp dòng thứ 3..

“La La loves Xu Xu...” T__T

và chắc chắn 1 điều, tôi phải chọn ...

ko thể né tránh thêm được nữa,

phải lựa chọn... nhưng ko phải bây giờ.....mà là...

một ngày nào đó.

Đào Tiểu Vũ eBook